

NOVÁ PROROCTVÍ

ROZHOVOR S BOHEM

Neale Donald Walsch

2002

2005

www.andele-svetla.cz

www.vesmirni-lide.cz

Témata:

- *Bůh a člověk*
- *smysl života*
- *duchovní život*
- *postmoderní společnost*
- *civilizace - duchovní pojetí*
- *rozhovory*

Neale Donald Walsch

Nová proroctví: Rozhovor s Bohem

*Z anglického originálu: **The New Revelation: A Conversation with God***

Duše je to, co vnímá a odhaluje pravdu.

Pravdu poznáme, když ji vidíme, ať už skeptici a posměváčci říkají cokoli. Když hlupákům řeknete něco, co nechtějí slyšet, ptají se vás: „Jak víte, že to je pravda, a nikoli váš vlastní omyl?“ Pravdu poznáme, když ji vidíme, stejně jako víme, že bdíme, když bdíme...

Prohlášení a projevy duše označujeme slovem Zjevení. Tyto projevy jsou vždy doprovázeny hlubokými a ušlechtilými pocity. Neboť taková komunikace je přílivem Boží inteligence do naší mysli. Je ústupem individuální říčky před mocnými vlnami moře života.

RALPH WALDO EMERSON
Emersonovy eseje

AUTOROVA POZNÁMKA

Jako ve všech předešlých rozhovorech i tady opakuji věci, které jsem řekl už předtím. Chci, abyste věděli, že si to uvědomuji. Nesnažil jsem se vypustit věty, které vyjadřují tytéž myšlenky (občas týmiž slovy), které jsem vyjádřil ve svých předešlých knihách. O těchto věcech bych se znovu nezmiňoval, kdybych nebyl přesvědčen, že jsou důležité v kontextu této knihy.

*Seznam falešných představ o Bohu a Životě je velmi podobný deseti Falešným představám lidstva, o nichž jsem hovořil ve své knize **Přijímání Boha**. Uvádím je tu v novém kontextu. Protože ne každý čtenář tohoto nejnovějšího rozhovoru četl mou předešlou knihu, tyto myšlenky by měly být srozumitelné samy o sobě.*

ÚVOD

Svět je v krizi. V mnohem větší krizi než kdy v minulosti.

*Tato kniha vysvětluje tuto krizi způsobem, který ji nejen popisuje, ale také navrhuje **její řešení**.*

Najdete tu vynikající popis toho, co se na naší planetě skutečně děje, proč jsme zbloudili a jak se můžeme dostat zpátky na cestu, po které, jak sami říkáme, chceme jít.

To, co se dnes děje - náhlý a bouřlivý rozklad života - můžeme ignorovat jen do té doby, dokud se naše problémy nezačnou projevovat způsoby, které ignorovat nelze.

A k tomu právě dnes dochází. Stojíme před problémy, které už nelze ignorovat.

To neznamená, že bychom měli zoufat. Zoufalství je to poslední, co dnes potřebujeme. Zoufalství je to, co naše problémy způsobilo. Ještě víc zoufalství naše problémy nevyřeší.

Ne, dnes není čas zoufat, je nejvyšší čas začít naše problémy řešit.

Zatímco se snažíme napravit škody, které způsobujeme, měli bychom se zamyslet nad tím, proč je způsobujeme. Co nás přivedlo do hlubin zoufalství, které nás nutí ničit sami sebe? Tohle je základní otázka, kterou klade tato kniha. Je to otázka, kterou si mnoho lidí nechce položit. Odpovědi totiž ohrožují náš způsob života - a zdá se, že mnozí lidé by raději zničili svůj způsob života, než aby jej změnili. Raději by ukončili svůj život, než aby jej

změnili.

Tato kniha může změnit náš život. Obsahuje Nová proroctví. Nabízí lidstvu nástroje, které nám pomohou překonat naše hluboké zoufalství, které nás dovedou k novému poznání člověka a které nám umožní vyjádřit naše nejkrásnější vize.

Tato kniha nám byla dána právě v této době, aby nám pomohla. Svá zjevení prezentuje formou rozhovoru s Bohem. Může vám přinést užitek, aniž nutně věříte, že k takovému rozhovoru vůbec došlo. Stačí, když si rozhovor pozorně přečtete a pokusíte se nové myšlenky uplatnit ve svém životě.

Lidstvo dnes dosáhlo stadia, kdy musí učinit zásadní rozhodnutí. Naše možnosti vyplývají z událostí nedávné doby. Buď začneme budovat harmonický a pokojný svět na základě nových představ o Bohu a Životě, nebo budeme pokračovat v rekonstrukci starého konfliktního světa na základě starých představ o Bohu a Životě.

Je jen otázkou spekulací, jak dlouho můžeme přežít, jestliže se nevzdáme svých starých způsobů. Ale pokud své staré způsoby nezměníme, naše civilizace se nakonec prostě zhroutí. A všechno, co kolem sebe dnes vidím, ukazuje, že nám do zániku civilizace zbývají už pouhé roky - nikoli desetiletí, nebo dokonce staletí.

Lidé, kteří jsou ochotni přijmout nové představy (nebo o nich alespoň přemýšlet), se musejí ptát, jaké představy to budou. A jaké budou mít důsledky? Věřím, že nám nová proroctví v této knize poskytnou možné a praktické odpovědi na tyto otázky.

Tento rozhovor s Bohem začal jako prosba jednoho pokorného člověka k Bohu svých představ. Poprosil jsem Boha, aby nám vysvětlil, co máme dělat, jestliže chceme změnit destruktivní směr, kterým se lidstvo ubírá.

Bůh mých představ nemusí být Bohem, v něhož věříte vy, ale přesto jsem přesvědčen, že to je tentýž Bůh. A věřím, že když k tomuto Bohu přijdete s čistou a upřímnou touhou, Bůh vám odpoví.

Tato kniha je Boží odpovědí.

Věřím, že může zachránit svět.

Bože, prosím tě, buď tady. Potřebujeme pomoc.

Jsem tu.

Potřebujeme pomoc.

Já vím.

Ted' hned.

To chápu.

Svět je na pokraji katastrofy. A teď nemluvím o přírodní katastrofě; mluvím o pohromě, kterou způsobují lidé.

Vím. A máš pravdu.

Chci říci, že lidé měli rozdílné názory a neshody už dříve, a byly to vážné neshody, ale dnes mohou vést naše rozdílné názory nejen k válce - což je dost špatné -, ale dokonce k zániku naší civilizace.

To je pravda. Pochopili jste situaci správně.

Chápete naléhavost problému; ale nechápete jeho povahu. Neznáte jeho příčiny. A proto se jej snažíte vyřešit na všech úrovních kromě té, na které existuje.

To jest ?

Na úrovni víry.

Problém, před kterým dnes lidstvo stojí, je duchovní problém.

Zabíjejí vás vaše představy o duchovnosti.

Snažíte se řešit problém světa, jako by to byl politický problém nebo ekonomický problém, nebo dokonce vojenský problém, ale tak tomu není. Váš problém je duchovní problém. A zdá se, že to je jediný problém, který lidé nedokážou vyřešit.

Tak nám pomoz.

To dělám.

Jak ?

Mnoha způsoby.

Jmenuj jeden z nich.

Jedním z nich je tahle kniha.

Tahle kniha nám pomůže ?

Může vám pomoci.

A co musíme udělat ?

Musíte ji číst.

A co potom ?

Musíte se podle ní řídit.

To říkají všichni. „Všechno je v Knize," říkají. „Čtěte ji a řiďte se podle ní. Nic víc dělat nemusíte." Problém je v tom, že každý hovoří o jiné knize.

Já vím.

A každá kniha říká něco jiného.

Já vím.

Takže dnes bychom měli číst tuhle knihu ?

Nejde o to, co byste měli dělat. Jde o to, co můžete dělat, jestliže se rozhodnete. Je to rada, nikoli požadavek.

Proč bychom měli číst právě tuhle knihu, když nám už bylo řečeno pravými věřícími, že všechny odpovědi jsou v jiných knihách - v knihách, podle kterých bychom se měli řídit ?

Protože se podle nich neřídíte.

To není pravda. Věříme, že se podle nich řídíme.

A proto dnes potřebujete pomoc. Věříte, že se podle nich řídíte, ale není to pravda.

Neustále opakujete, že vám vaše Svatá kniha (vaše kultury mají mnoho takových knih) dává právo chovat se jeden k druhému tak, jak se chováte, a dělat to, co děláte.

To můžete říkat jen proto, že jste nepochopili hlubší poselství těchto knih. Sice je čtete, ale **nenasloucháte** jim

Nasloucháme. Děláme to, co říkají, že bychom měli dělat !

Ne. Děláte to, co VY říkáte, že ty knihy říkají, že byste měli dělat.

Co to má znamenat ?

To znamená, že základní poselství všech posvátných knih je stejné. Rozdíl je jen v tom, jak je lidé interpretují.

Na tom, že máte různé interpretace, není nic „špatného". Co vám však škodí, je skutečnost, že vás tyto rozdílné interpretace rozdělují a že kvůli nim zabíjíte jeden druhého.

Právě to děláte dnes.

A děláte to už dlouho.

Na tom, co která kniha říká, se nedokážete shodnout ani se členy vlastní skupiny, tím méně s příslušníky jiných skupin, a tyto neshody vám slouží jako ospravedlnění k zabíjení.

Dohadujete se o tom, co říká Korán a co znamenají jeho slova. Dohadujete si o tom, co říká Bible a co znamenají její slova. Dohadujete se o tom, co říkají vědy, co říká Bhagavadgíta, co říká Lun-yu, co říká kánon pálí, co říká Tao-te t'ing, co říká Talmud atd...

A co Upanišady, I t'ing, Adi Granth, Mahábhárata, sútry, Mathnawi a Kojiki ?

Už ti rozumím.

Ne, lidé mi nerozumí. A v tom je váš problém. Existuje mnoho posvátných knih, ale vy jednáte, jako by existovala jen jediná.

Pouze vaše posvátná kniha je opravdu posvátná. Všechny ostatní považujete v nejlepším případě za náhražky a v nejhorším případě za rouhání.

A nejenže existuje jen jediná posvátná kniha, je také jen jediný způsob interpretace: váš způsob.

Tato duchovní arogance je hlavní příčinou vašeho utrpení. Trpíte - a způsobujete utrpení druhým -, protože máte odlišné představy o Bohu.

Proměnili jste zdroj největší radosti ve zdroj největší bolesti.

To je šílené. A proč je tomu tak ? Proč to děláme ?

Protože existuje jen jediná věc, pro kterou jste ochotni vzdát se všeho ostatního.

Lidé se ochotně vzdají lásky, vzdají se míru, vzdají se zdraví, harmonie a štěstí, vzdají se bezpečí a jistoty, a dokonce duševního zdraví pro tuto jedinou věc.

A co to je ?

Chcete mít pravdu.

Jste ochotni vzdát se všeho, pro co jste kdy pracovali, všeho, co jste kdy chtěli, všeho, co jste kdy vytvořili, jen proto, abyste měli „pravdu“.

Pro to, abyste měli pravdu, jste ochotni vzdát se dokonce i svého života.

A není to správné ? Copak by to tak nemělo být ? Člověk se v životě musí za něco postavit. A slovo Boží je pravdivé !

Slovo kterého Boha ?

Kterého Boha ?

Ano. Kterého ?

Alláha ? Elohima ? Boha ? Jehovy ? Krišny ? Pána ? Rámy ? Višnua ? Jahveho ?

Boha, jehož slova nám přinesli mistr a prorokové.

Který mistr a kteří prorokové ?

Který mistr ? Kteří prorokové ?

Ano.

Adam ? Noe ? Abrahám ? Mojžíš ? Konfucius ? Sidhárta Gautama ? Ježíš ? Pataňdžali ? Mohamed ? Baha'ul-láh ? Džalál al-Din Rúmí ? Martin Luther. Joseph Smith ? Paramahansa Jógánanda ?

Přece je všechny nastavíš na stejnou úroveň ?

A proč ne ? Je snad některý z nich větší než ti ostatní ?

Jistě !

Který ?

Ten, v něhož věřím !

Přesně tak. Konečně jsi to pochopil.

Co mám podle tebe udělat ? Chceš, abych se vzdal své víry ?

Nejde o to, co chci já. Důležité je, co chceš ty.

Já chci najít nějaký způsob, jak se dostat za všechna tato náboženská přesvědčení, kterým lidé věří.

Existuje způsob.

Jaký ?

Transcenduj všechna přesvědčení.

Co to znamená ?

Transcendovat znamená překročit či přesáhnout. Neznamená to, že bys musel něco úplně odmítnout nebo to zničit. Abys něco překročil, nemusíš to zničit. V žádném případě bys nechtěl zničit svůj starý názorový systém, protože obsahuje mnoho názorů, které chceš zachovat.

Cílem „transcendence“ je stát se „větším než“, nikoli „jiným než“. Tvůj nový, širší názorový systém si nepochybně zachová něco ze starého systému -alespoň tu část, která ti přináší prospěch -, takže tvůj nový systém bude kombinací nového a starého, nikoli úplné odmítnutí starého.

Chápeš ten rozdíl ?

Myslím, že ano.

To je dobře. Takže se můžeš přestat bránit. Lidé lpí na svých starých přesvědčeních a názorech, protože je nechtějí zneuctít tím, že by je úplně odmítli. Domnívají se, že mají jen dvě možnosti: odmítnout staré názory nebo přijmout nové - totálně. To však není jediná volba, kterou máte. Můžete přezkoumat své staré názory, abyste zjistili, které z nich vám

přestaly být užitečné. Některé můžete rozšířit, aby vám přinášely větší prospěch. Ke svému starému systému můžete přidat nové názory.

Úplně odmítnout váš dnešní názorový systém by znamenalo zdiskreditovat hodně z toho, co jste se naučili, hodně z toho, čemu rozumíte, hodně z toho, co jste udělali - hodně z toho, co je **dobré**.

Úplným odmítnutím starého názorového systému byste učinili z víry svých předků něco „špatného či nesprávného“, učinili byste „nepravdivými“ své posvátné knihy a celý svůj život. Museli byste přiznat, že všechny duchovní aspekty vaší existence byly mylné. To je víc, než je většina lidí ochotna přiznat. To je víc, než by většina lidí měla přiznat, protože to není pravda.

Ve skutečnosti nemusíte přiznávat, že jste se ve všem mýlili, protože to není pravda. **Vaše poznání prostě nebylo úplné. Chyběly vám potřebné informace.**

Transcendovat vaše dnešní názory neznamená odmítnout je; znamená to „přidat“ k nim nové.

Dnes, kdy máte víc informací, můžete rozšířit svůj názorový systém a můžete začít žít novým způsobem.

Způsobem, který funguje.

Ale já nemám víc informací.

Ale máš.

Mám ?

Máš tuhle knihu.

2

Takže ty vlastně říkáš, že tahle kniha má stejnou hodnotu jako Tóra, Bible nebo Bhagavadgíta.

To jsem neřekl. Ale nebyly ty knihy napsány pouhými smrtelníky, kteří byli vedeni Božím zjevením ?

Ano, ale určitě nesrovnáváš slova v téhle knize se slovy Konfucia, s učením Buddhy nebo se zjeveními mohameda...

Znovu opakuji, že to byli pouzí lidé, nebo snad ne ?

Já bych je nenazýval „pouhými“, lidmi. Byli to výjimeční lidé. Byli to lidé, kteří chápali hluboké pravdy. Lidé, kteří byli hluboce inspirováni.

I ty jsi schopen chápat hluboké pravdy. I ty můžeš být hluboce inspirován. Nebo si myslíš, že

takové zkušenosti jsou vyhrazeny jen několika jedincům ?

Říkám ti, že jsou míněny pro mnoho lidí.

Každý člověk má vrozené právo být inspirován Bohem.

Všichni jste výjimeční. Ale neuvědomujete si to. Nevěříte tomu.

Proč ne ?

Protože vám všechna vaše náboženství říkají, že výjimeční nejste. Říkají vám, že jste hříšníci a že si jen velmi málo lidí zaslouží být inspirováno Bohem - a že všichni, kteří byli inspirováni Bohem, jsou dávno mrtví.

Vaše náboženství vás přesvědčila, že nikdo z vašich současníků nedosáhl takové hodnoty, aby byl inspirován Bohem, a proto věříte, že žádná dnes napsaná kniha nemůže obsahovat posvátné pravdy ani slovo Boží.

Proč nám to naše náboženství říkají ?

Protože kdyby vám říkala něco jiného, otvírala by tím možnost, že přijde další mistr, další prorok, další posel Boha, který vám přinese nové zjevení, jež vám dá nové poznání- a to je něco, co organizovaná náboženství nemohou připustit.

Takže ačkoli se světová náboženství nemohou shodnout na tom, která kniha obsahuje nejvyšší pravdu a nejhlubší moudrost a pravé slovo Boží, existuje jediný názor, v němž se shodují.

A jaký to je názor ?

Ať už je to kterákoli posvátná kniha, v každém případě je stará.

Naprosto jistě.

Je to stará kniha.

Nová kniha to být nemůže. Nemůže to být kniha napsaná dnes.

Všechna vaše náboženství se shodují v názoru, že přímá Boží zjevení přestala existovat před dávnou dobou. Takže jedině staré posvátné knihy mohou obsahovat Boží zjevení.

Většina lidí je ochotna připustit, že Boží pravdy jsou lidem sdělovány lidmi. Málokdo však připouští, že by to mohli být lidé, kteří žijí dnes.

Tomu věříte. Tak myslíte.

Co je staré, to je cenné; co je nové, to je bezcenné.

Co je staré, to je pravdivé; co je nové, to je nepravdivé.

Co je staré, to je správné; co je nové, to je nesprávné.

Co je staré, to je dobré; co je nové, to je špatné.

Tento podivný způsob myšlení zpomaluje pokrok na vaší planetě.

A všechno navíc komplikuje fakt, že tento způsob myšlení aplikujete jen na věci - tedy

na neživé předměty - a na myšlenky. Pokud jde o lidi, je to přesně naopak.

Co je nové, to je cenné; co je staré, to je bezcenné.

Proto vaše společnost odmítá ty nejlepší nové myšlenky a ty nejmoudřejší staré lidi.

Zeptej se Hermanna Kummella.

Hermann Kummella ?

Lékaře Hermanna Kummella z Hamburku, který měl na konci devatenáctého století neuvěřitelné potíže přesvědčit ostatní lékaře, že je dobré mýt si před operací ruce.

Tato myšlenka byla okamžitě odmítnuta těmi, kdo všechno věděli lépe, a Kummell se stal terčem posměchu a byl málem vyhnán ze své milované lékařské profese.

Tato tvrdošíjná tendence lpět na minulosti a odmítat všechno nové až do chvíle, kdy to přestane být udržitelné pod tíhou nových důkazů, je největší brzdou vašeho evolučního procesu.

Ale dnes se zdá, že si už nemůžeme dovolit proces evoluce brzdit. Čas je rozhodující. Dostali jsme se na křižovatku.

Ano, dnes stojíte před novým a velkým nebezpečím - před nebezpečím, které ohrožuje celé lidstvo. Před nebezpečím, které je způsobeno ideologickými rozdíly na jedné straně a technologickým pokrokem na druhé straně. Moderní technologie vám umožňuje řešit názorové neshody moderními nástroji destrukce, o jakých se vám dosud nesnilo ani v nejhorších snech.

Můj Bože, co můžeme dělat ?

Chcete-li změnit destruktivní směr, kterým se váš svět ubírá, můžete udělat tohle:

1. Můžete přiznat, že některé vaše staré představy o Bohu a Životě vám přestaly být prospěšné.
2. Můžete přiznat, že o Bohu a Životě nevíte všechno. Toto poznání všechno změní.
3. Můžete připustit, že se mohou zrodit nové představy o Bohu a Životě, které mohou vést k novému způsobu života na vaší planetě.
4. Můžete sebrat všechnu svou odvahu a prozkoumat tyto nové názory a pak je začlenit do vašeho názorového systému, pokud budou v souladu s vaší vnitřní pravdou.
5. Můžete začít žít takovým životem, který bude vyjádřením vašich nejvyšších a nejkrásnějších představ, místo aby byl jejich popřením.

Tohle je pět kroků k dosažení míru, a jestliže je uděláte, můžete změnit všechno na vaší planetě.

Proč neustále zdůrazňuješ význam Boha a našich názorů a přesvědčení ? Proč nám neradíš, abychom změnili politický a ekonomický systém na tomto světě ? Proč nám neradíš, abychom změnili naše zákony, abychom skoncovali s násilím a diskriminací, abychom sdíleli přírodní zdroje, abychom přestali utlačovat druhé, abychom přerozdělili naše společné bohatství a skoncovali s válkami a začali žít v míru ?

Protože to všechno jsou změny způsobu chování.

A nejsou naše způsoby chování přesně to, co dnes musíme změnit ?

Ano, jsou. Jestliže se rozhodnete, že chcete žít v míru a harmonii, pak musíte změnit své chování.

Ted' jsi mě dostal. Tomu nerozumím. Proč hovoříš o názorech a přesvědčeních, když musíme změnit způsoby chování ?

Protože názory a přesvědčení utvářejí chování.

3

Veškeré chování vychází z názorů a přesvědčení ?

Ano. Veškeré chování. Copak neexistují žádné „automatické reakce“.

I tyto reakce závisí na tom, co si myslíš, že se děje, co si myslíš, že se stane nebo co by se mohlo stát.

Veškeré chování je založeno na tom, čemu věříš.

Nemůžete změnit své chování, aniž změníte svá základní přesvědčení.

Budu to ještě jednou opakovat, protože stručnost tohoto prohlášení je v rozporu s jeho důležitostí.

Řekl jsem:

Nemůžete změnit své chování, aniž změníte svá základní přesvědčení.

Takže naše společnost se dnes musí snažit změnit svůj názorový systém.

Přesně tak. To však většina vašich společností nedělá - kromě společností, které dnes způsobují a vždycky v historii způsobovaly největší pozdvižení.

Ale když...

...ted' dobře poslouvej. Říkám ti něco velice důležitého.

Právě jsem řekl... společnosti, které dnes způsobují a vždycky v historii způsobovaly největší pozdvižení ve vašem světě, jsou ty společnosti, které zdůrazňují význam **víry**.

Většina lidí se snaží změnit situaci tím, že se pokouší změnit své chování. Většina lidí si myslí, že mohou něco zlepšit tím, že něco **udělají**. Takže všichni se snaží přijít na to, co mají udělat. Všichni chtějí něco dělat, místo aby něčemu **věřili**.

Nicméně radikální síly ve vašich společnostech se vždycky snažily změnit podmínky prostřednictvím **myšlení**, nikoli činností, protože si uvědomují, že myšlenka **produkuje**

činnost. Když se ti někoho podaří přesvědčit, aby myslel určitým způsobem, pak se ti také podaří přesvědčit ho, aby se choval odpovídajícím způsobem. **Opačným způsobem toho dosáhneš jen velmi obtížně.**

Vezmi si například zabíjení. Málokterého člověka přiměješ k vraždě jen tím, že mu řekneš, aby někoho zabil. Musíš mu dát nějaký důvod. A „**důvod**„ existuje jen v **myšlence**. A myšlenka je vždy založena na víře. Takže chceš-li, aby někdo někoho zabil, musíš mu dát víru, která takový čin podporuje.

Jakou víru ?

Například víru, že zabíjení je to, co chce Bůh, že to je vůle Boží a že když člověk někoho zabije, bude za to odměněn v nebi.

To může být velice mocný motiv.

Takže zatímco se většina lidí snaží něco změnit tím, že lidem říká, co mají DĚLAT, ti, kteří umí lidi motivovat, způsobují změnu tím, že jim říkají, čemu mají VĚŘIT. Chápeš to ?

Chápu.

Váš svět dnes stojí před nesmírnými problémy a vy je musíte **vyřešit na úrovni víry**. Tyto problémy nemůžete vyřešit na úrovni chování.

Snažte se změnit názory a přesvědčení, nikoli chování.

Jakmile změníte názory, chování se změní samo.

Naše společnost je však zaměřena především na činnost Západní svět vždycky nacházel řešení v činnosti, nikoli ve filozofii nebo mlčenlivém rozjímání.

Můžete dělat cokoli, abyste změnili něčí chování, ale pokud nezměníte jeho názory, které k jeho chování vedou, nezměníte vůbec nic. Názory můžete změnit dvěma způsoby. Buď je rozšíříte, nebo je úplně změníte. V každém případě však musíte udělat jedno nebo druhé, jinak chování nezměníte.

Jen je dočasně přerušíte.

Jinými slovy, stejné chování se bude opakovat.

O tom snad není pochyb. Copak nevidíš, jak se vaše historie opakuje ?

To vidím. A je to hrozné.

Lidstvo opakuje stále totéž, protože už po tisíciletí nezměnilo své základní představy - o Bohu a Životě.

Názory se vyučují prakticky ve všech školách na vaší planetě, v téměř všech kulturách, v té či oné formě. Často jsou prezentovány jako „fakta“, nicméně jsou to jen názory.

To by nebylo tak špatné a nemělo by to tak strašné následky, kdyby to, čemu věříte, byla pravda. Ale tak tomu **není**. Učíte své děti to, co není pravda, a říkáte jim, že to pravda je.

Většinou to neděláte úmyslně. Sami nevíte, že vaše názory jsou mylné. Koneckonců jste je převzali od rodičů a učitelů. Proto si myslíte, že jsou pravdivé. Právě tímto způsobem

„přecházejí hříchy otců na syny, dokonce po sedm generací“.

V některých školách - zejména v církevních školách, kde se děti učí dívat se na život prizmatem náboženských doktrín a kulturních předsudků - to vede k osvojení neuvěřitelně negativního chování, které je odrazem neobyčejně mylných názorů.

Učíte své děti, aby věřily v nesnášenlivého Boha a omlouváte jejich vlastní netolerantnost.

Učíte své děti, aby věřily v rozhněvaného Boha a omlouváte jejich vlastní hněv.

Učíte své děti, aby věřily v pomstychtivého Boha a omlouváte jejich vlastní mstivost.

Pak je posíláte do boje proti démonům, které jste si sami vymyslili. Není náhodné, že většina „bojovníků“ v jakémkoli radikálním hnutí jsou mladí lidé.

Když posíláte ty nejmladší mezi vámi z církevních škol a vojenských akademií přímo do armády, když je přesvědčujete, že bojují za „vznešenou myšlenku“ nebo za dosažení „vyšších cílů“, když jim říkáte, že **Bůh je na jejich straně**, co si mají myslet ?

Mají odporovat svým rodičům, svým učitelům a svým kněžím ?

Nedáte-li si dobrý pozor, **vaše vlastní děti vás nakonec zničí.**

Proto musíme změnit názory mladých lidí.

Ano. To však nemůžete udělat, pokud nezměníte názory jejich **učitelů**. **A** to jste vy všichni. neboť učíte své děti nejen ve školách, ale také jim dáváte příklad svým chováním v každém okamžiku jejich života.

Musíte si uvědomit tohle: **Celý váš život je učením**. Všechno, co děláte, co si myslíte a co říkáte, ovlivňuje druhé.

Domníváš se, že druzí nevědí, co si myslíš ? Myslíš si, že neposlouchají, co říkáš ? Doufáš, že se nedívají, co děláš ?

Mladí lidé se chtějí dovědět, co je život, a většinu se učí přímo od **života**. A intuitivně si to uvědomují. Proto tak pozorně pozorují. Mladým lidem nic neunikne. Myslíte si, že je obalamutíte ? Dobře o tom přemýšlejte.

Mladí lidé vidí váš strach. Vidí váš hněv. Vidí vaše pokrytectví. Vidí, že neděláte to, co říkáte. A samozřejmě vědí, co si myslíte. Rozhodně vědí víc, než si myslíte.

*Takže než se pokusíme změnit názory našich dětí, musíme změnit **své vlastní názory**.*

Ano. A jestliže to neuděláte, vaše děti budou dělat strašné věci - a vy se budete divit, jak je to mohlo napadnout.

Jako ti studenti z Wyomingu, kteří odvedli svého homosexuálního spolužáka Mathewa Shepada na opuštěné místo za městem, přivázali ho k dobytčí ohradě, surově ho zmlátili a nechali ho umřít.

Ano, jako ti mladí muži.

A věřili, že si zasloužil, co mu udělali.

Ano.

Nikdy je nenapadlo, že udělali něco špatného či nepatřičného.

Nikdo nedělá nic nepatřičného z hlediska svého modelu světa.

To je velice důležité prohlášení.

Ano. Takže to budu opakovat. Řekl jsem...

Nikdo nedělá nic nepatřičného z hlediska svého modelu světa.

*Takže musíme změnit **svůj model světa**.*

Přesně tak. To stále opakuji.

Musíme změnit názory lidí, protože jejich model světa je založen na jejich názorech.

Správně.

*Naše děti nás prostě napodobují. **Všichni** lidé napodobují jeden druhého. Všichni děláme to, co dělají druzí.*

Víš, co řeklo jedno zrcadlo druhému ?

Nevím.

To všechno se dělá s lidmi.

4

Takže lidské představy o Bohu a Životě jsou neúplné a právě tyto představy a názory předáváme svým dětem už po generace, čímž vytváříme politickou, ekonomickou, společenskou a duchovní krizi, v níž se dnes nacházíme.

Přesně tak.

A jestliže změníme tyto názory, pak můžeme změnit všechno.

Ano.

Můžeme skoncovat se zabíjením a utrpením.

To můžete.

Můžeme skoncovat s bídou a zoufalstvím.

To můžete.

Můžeme skoncovat s utlačováním a agresí.

Ano, můžete.

To zní velice nadějně. Mám pocit, že máme šanci.

Máte víc než šanci, můj synu. Ty a všechny děti Boží máte šťastný osud, který můžete naplnit. A budete-li užívat všechny ty krásné schopnosti, které jsem vám dal, pak svůj osud naplníte. Jedině když svých schopností nevyužijete, jedině když budete ignorovat, čím jste, a když tyto dary odhodíte, svůj osud nenaplníte.

To však bude velmi obtížné. Učinil jsem to pro vás téměř nemožným, neboť dary, které jsem vám dal, jsou tak úžasné, že vám nedovolí nedosáhnout vašeho cíle.

Jen se podívej, čeho jste už dosáhli ! Proti veškeré pravděpodobnosti jste dosáhli vysokého stupně vědomí.

Proti veškeré pravděpodobnosti jste získali dostatečné poznání světa, které vám umožnilo dosáhnout vskutku neobyčejných úspěchů.

Proti veškeré pravděpodobnosti jste si uvědomili, že existuje něco většího než vaše poměrně omezená existence, a vytvořili jste umění, kulturu, vědu, filozofii a duchovnost, abyste vyjádřili své rozšířené pojetí existence.

Když prozkoumáte váš vesmír (což vám vaše moderní technologie umožňuje stále účinněji), uvědomíte si, že to nejsou malé úspěchy. www.vesmirni-lide.cz www.andele-svetla.cz

Takových úspěchů dosáhlo jen velmi málo životních forem.

A podívejte se na váš osobní život. Mnoho z vás se stalo dynamickými, produktivními, milujícími a soucitnými bytostmi, které se snaží zlepšit svět a vybudovat lepší zítřek.

Uvědomuješ si tu nádheru ? Tím jste a to je teprve začátek.

Je to pravda ? Myslíš to vážně ?

Říkám ti, že jste schopni dosáhnout věcí, které přesahují vaše nejkrásnější očekávání. Už dnes stojíte na prahu Zlatého věku, jste na počátku tisíciletí míru, které může vést k ještě větší slávě lidstva, než si dokážete představit.

Tohle může být vaším přínosem budoucnosti. Tohle může být vaším osudem. Ale musíte se rozhodnout.

Ted' mluvíš o zásadní změně naší existence na této planetě. Neboť přes veškeré naše vědomosti jsme nebyli schopni dosáhnout míru. Když mluvíš o tisíciletí míru, mluvíš o nutnosti změny našeho způsobu života.

Ano, o tom mluvím. A ty jsi mě požádal, abych vám pomohl, nebo snad ne ?

Ano, ale nevěřím, že existuje nějaký zázračný lék, který by nám pomohl.

Takový lék existuje.

Naše představy a názory.

Vaše představy a názory.

Zejména naše představy o Bohu ?

O Bohu a Životě.

A co poradíš lidem, kteří nevěří v Boha ?

Nezáleží na tom, zda věříte v Boha nebo ne. Všichni lidé věří v Život. A brzy zjistíš, že vaše kolektivní víra v Život odráží kolektivní víru lidstva v Boha. Vzhledem k tomu, co ti teď řeknu, je to pochopitelné - ale někteří lidé to nebudou ochotni přijmout.

Co to je ?

Bůh a Život jsou totéž.

Můžeš je nazývat různými jmény, ale Bůh a Život jsou totéž. Bůh je Život a Život je Bůh. Bůh je energie, které říkáte Život, a Život je energie, které říkáte Bůh.

Život je **ztělesněný** Bůh.

Chceš tedy říci, že pokud věříme v Život, věříme v Boha ?

Ano.

Boha nemůžete oddělit od Života, a Život nemůžete oddělit od Boha. Reknete-li, že věříte v Život a že nevěříte v Boha, je to stejné, jako byste říkali, že věříte v existenci mozku, ale nevěříte v mysl.

Mozek můžete vidět a můžete se jej dotknout, takže víte, že existuje. Mysl nevidíte a nemůžete se jí dotknout, a proto si nejste jisti, co to je a zda to vůbec existuje. Mozek je **ztělesněná** mysl. Mysl vám umožňuje přemýšlet o mozku. Bez mysli byste nevěděli, že mozek existuje.

A právě tak je to s Bohem a Životem.

Takže jestliže chceme změnit svět, nemusíme „věřit v Boha“.

Nemusíte.

Ale lidé, kteří v Boha věří, jsou na tom lépe.

Ne nutně.

Cože ?

Řekl jsem, že to není nutné.

Chceš říci, že víra v Boha není prospěšná ? Není to výhoda ?

Za jistých okolností to může být nevýhoda.

Jak můžeš říci, že víra v Boha může být nevýhodou pro člověka, který chce změnit svět ?

Nezáleží na tom, zda věříš v Boha, důležité je to, co si o Bohu myslíš.

Už jsem ti řekl, že k tomu, abys změnil svět, ne-musíš věřit v Boha. Stačí, když věříš v Život. A ty v Život věříš, protože ho prožíváš.

Patříš-li k lidem, kteří věří v Boha, pak to, co si o něm myslíš, může mít velký vliv na to, co si

myslíš o Životě - a také na to, jak **svůj život** prožíváš.

Takže tvé představy o Bohu jsou velice důležité.

Chceš říci, že náš svět je světem násilí, zabíjení a válek v důsledku toho, co si myslíme o Bohu ?

Ano.

Takže tady můžeme začít. Které z našich představ o Bohu jsou příčinou násilí, zabíjení a válek ?

Zaprvé věříte, že Bůh něco potřebuje.

Zadruhé věříte, že Bůh nemusí dostat to, co potřebuje.

Zatřetí věříte, že Bůh vás od sebe odloučil, protože mu nedáváte to, co potřebuje.

Začtvrté věříte, že Bůh pořád potřebuje to, co potřebuje, tak nutně, že od vás **vyžaduje**, abyste mu to ze **své odloučené** pozice dali.

Zapáté věříte, že **vás zničí**, jestliže nesplníte jeho požadavky.

Těchto pět falešných představ o Bohu vám přineslo víc bolesti a utrpení než všechny ostatní představy dohromady.

Tak dobře... myslím, že bychom si o těch představách mohli pohovořit. Myslím, že...

Mohlo by to být prospěšné.

Takže to později uděláme. Ale teď bych rád věděl, jak naše představy o Bohu způsobují násilí, zabíjení a války mezi lidmi.

To není obtížné vysvětlit. **Myslíte si, že je správné chovat se jeden k druhému tak, jak si myslíte, že se Bůh chová k vám.**

Také si myslíte, že když způsobíte nějakou krizi nebo válku, děláte to proto, abyste splnili požadavky Boha. Myslíte si, že **pomáháte Bohu uspokojit jeho potřeby.**

Mnoho z vás si myslí, že Bůh si přeje násilí, zabíjení a války, pokud to je nutné k uspokojení jeho požadavků. Proto věříte, že bezuzdné zabíjení je vůle Boží.

Lidé tomu věří ? Já osobně neznám nikoho, kdo by tomu věřil.

Ty osobně nemusíš takového člověka znát, ale já tě mohu ujistit, že takoví lidé na vaší planetě existují už velmi dlouhou dobu.

Od nepaměti označujete ty nejhorší katastrofy -dokonce i lidské násilí - za „vůli Boží“.

Vaše snaha pochopit všechno špatné, co se vám děje, byla prvotní příčinou vaší víry v existenci Boha - v Boha, který dělá špatné věci.

Vysvětlí mi to blíže.

Na počátku své historie, v době, které dnes říkáte doba kamenná, lidé nechápali ani ty nejjednodušší aspekty života kolem sebe. Věděli jen to, že kolem nich existuje život. To jest,

že existuje něco **jiného, než jsou oni**.

To **jiné**, co existovalo, se projevovalo všude kolem nich. Existovalo to v podobě větru a deště, slunce a měsíce a mraků, rostlin a živočichů a různých děsivých jevů, jakými jsou například lesní požáry, hromy a blesky, bouřlivé mořské vlny nebo občasné zemětřesení.

Homo sapiens nevěděl, co si o tom všem má myslet. Lidé nevěděli, proč člověk umírá, proč přicházejí hurikány a tornáda a sucha, která všechno ničí. Lidé si neuměli nic vysvětlit.

Ve snaze dát vnějšímu světu nějaký smysl došli k závěru, že musí existovat nějaká vyšší síla, která všechno způsobuje. Začali si představovat „duchy“, způsobující dobro i zlo v jejich životě.

Když pozorovali, jak se den střídá s nocí, jak roste tráva a kvetou květiny, jak se objevuje a padá listí, začali zbožšťovat přírodu. Vymyslili si „boha slunce“ a „boha deště“ a mnoho dalších bohů, kteří dělali různé věci podle své okamžité nálady. Lidé došli k závěru, že musejí tyto boží nálady ovlivňovat a že musejí bohy uspokojit, aby bohové dělali to, co od nich lidé žádají.

Proto vymyslili všelijaké obřady a rituály, při nichž vyvolávali duchy bohů, které v danou chvíli potřebovali utěšit, aby splnili to, co od nich lidé žádali. Z těchto rituálů se během dlouhých staletí stalo to, čemu dnes říkáte pohanská mytologie.

Vzniklo mnoho mýtů o tom, jak posvátné síly ovlivňují život na zemi a jak život na zemi může ovlivnit posvátné síly. Tyto mýty si lidé vyprávěli tak často, že se z nich nakonec stala víra. To jest staly se pravdou.

Když se mýtus změnil v pravdu, stane se organizovaným náboženstvím.

Od takzvaných pohanských náboženství nebyla dlouhá cesta k vašim moderním náboženstvím. Dodnes lidé věří v existenci vyšší síly a jsou přesvědčeni, že musejí uspokojit Zdroj této síly.

Existují tisíce různých náboženství; některá uctívají pluralitu bohů, zatímco jiná věří v existenci jediného Boha.

Ano, ale existuje jen jediný pravý náboženství.

A teď se opět dostáváme k základnímu problému. Tohle je odpověď na tvou otázku. Právě tato víra v existenci jediného pravého náboženství vede ke krizím, násilím, zabíjení a válkám mezi lidmi.

*Ale je to pravda ! Existuje jen jediný náboženství, které má **pravdu**. Ostatní náboženství mohou mít dobré **úmysly**, ale nemají **pravdu**. Proto si musíme dávat pozor, abychom se nenechali svést falešnou vírou, která může vypadat dobře, ale která nemá nic společného se zákonem Božím. Neboť když odmítneme jediného Boha a jeho zákon, nikdy se nedočkáme spásy a půjdeme přímo do pekla.*

Kdy ?

Kdy ?

Ano. Kdy se to stane ?

Až umřeme.

*A jestliže si praví věřící myslí, že si někdo **zaslouží** jít do pekla, protože nevěří v jediného pravého Boha a protože nedodržuje jeho zákon, mohou ho okamžitě zabít **poslal** ho tam. V některých případech to dokonce musejí udělat. Když nějaký náboženský vůdce prohlásí, že je nutno někoho zabít, všichni praví věřící musejí uposlechnout jeho příkaz.*

Kdo vám to řekl ?

Ty jsi nám to řekl.

Já ?

Ano. Řekl jsi, že můžeme zničit kteréhokoli člověka, vládu nebo národ, který odpadne od pravé víry. Tvého slova užíváme jako zplnomocnění.

Užíváte mého slova jako zplnomocnění v těchto záležitostech ?

Ovšem. Vědomí, že konáme vůli Boží, nám dává odvahu a útěchu, když zabýváme lidi.

Ale já nic takového nechci.

Co tím myslíš ? Chtěl jsi to.

Já to chtěl ?

Nerozdělil jsi vody Mrtvého moře, abys umožnil svému lidu uprchnout ? A neutopil jsi v mořských vodách 600 lidí, kteří je chtěli následovat ? Nezabil jsi skoro všechny obyvatele Sodomy a Gomory ? A nezabil jsi mnoho dalších lidí ?

Z těchto a ostatních příběhů, které jsou uvedeny v Bibli a v Koránu a v dalších posvátných textech, vědí všichni školáci ve všech kulturách o hněvu Božím.

Ano, to je problém.

Proč by mělo být problémem učit děti pravdu ?

Protože je neučíte pravdu.

Žádný hněv Boží neexistuje.

Je to jedna z mnoha vašich falešných představ o Bohu. Je mi však jasné, že věříte, že to je pravda, a že jste přesvědčeni, že je správné chovat se k druhým lidem tak, jak si myslíte, že se k vám chová Bůh. Učí vás to vaši náboženští vůdci, kteří vyzývají všechny „pravé věřící“, aby „zabíjeli odpadlíky“.

Občas říkáme: „Zabíjejte nevěřící !" Ale to je totéž. „Nevěřící“ nebo „odpadlík“, na tom nezáleží. Jsou to jen slova. Důležité

je to, že když druzí nevěří tomu, čemu věříme my, Bůh nám přikazuje, abychom je zabili.

Dělají to křesťané. Dělají to muslimové. A dělají to vyznavači mnoha dalších náboženství.

Znáš některá historická fakta ?

*Ano. Například papež Urban II. vyhlásil v roce 1095 v Clermontu „křížové tažení,,, které vedlo k řadě válečných výprav organizovaných západními křesťany proti muslimům a ostatním „nevěřícím“. Tyto křížové výpravy **trvaly dvě stě let a připravily o život statisíce lidí.***

Také muslimští vůdci podporovali ve jménu vymýcení od-padlictví agresi za agresí, vraždu za vraždou, atentát za atentátem.

*A to se nedělo jen ve středověku. V roce 1989 odsoudil duchovní vůdce revolučního Íránu Ajatolláh Ruhollah Chomejní knihu **Satanské verše** a vynesl rozsudek smrti proti jejímu autorovi Salmanu Rushdiemu.*

Muslimové na celém světě měli povinnost Rushdieho zabít na potkání. A ten, kterému by se to povedlo, měl jít přímo do nebe. Rushdie se musel skrývat deset let, dokud íránská vláda nezrušila Chomejního rozsudek.

V druhé polovině devadesátých let minulého století vyhlásili radikální muslimové válku proti západní civilizaci. Tito radikálové, žijící převážně v Afghánistánu, říkali muslimům, že je jejich posvátnou povinností přinést „smrt Americe“ a „smrt Izraeli“ - kromě dalších nepřátel.

Jinými slovy, vaše historie se opakuje.

Znovu a znovu. *A zdá se, že nejsme schopni najít způsob, jak tomu zabránit. Dnes dochází ke strašným teroristickým akcím a k zabíjení mnoha nevinných lidí.*

*Nicméně v článku o křížových taženích v **Encyclopedia Britannica** 2001 se píše, že takové bezdůvodné akty terorismu, diktované „směsí idealismu, ctižádosti, hrdinství, krutosti a hlouposti, jsou středověkým jevem a jako takové jsou mimo zkušenost moderního člověka“.*

Myslím, že tato věta bude muset být v příštím vydání přepsána...

5

Takže těchto pět falešných představ o Bohu způsobuje krize, násilí, zabíjení a války

Ano, to je zjevné.

Také jsi říkal, že existují falešné představy o Životě, které nás vedou na scestí.

Ano.

Můžeš je vyjmenovat ?

Tohle je pět falešných představ o Životě, které způsobují krize, násilí, zabíjení a války:

- 1. Lidé jsou odděleni jeden od druhého.*
- 2. Na světě není dostatek toho, co lidé potřebují ke štěstí.*
- 3. Aby to mohli získat, musejí o to soutěžit jeden s druhým.*
- 4. Někteří lidé jsou lepší než ostatní.*
- 5. Je v pořádku, když lidé řeší své názorové rozdíly tím, že se navzájem zabíjejí.*

Tyto falešné představy o Životě, spolu s falešnými představami o Bohu, vždycky vedly a dodnes vedou k chybám, které vyvolávají na světě hněv, násilí, utrpení a teror.

Domníváte se, že vás terorizují ostatní lidé, ale ve skutečnosti vás terorizují vaše vlastní názory a představy.

A právě ty musíte změnit, jestliže chcete uskutečnit svůj sen a začít žít ve světě míru, harmonie a štěstí.

Znovu a znovu opakuji, že nemůžete změnit vnější podmínky politickými nebo ekonomickými prostředky. Můžete je sice dočasně ovlivnit, ale nemůžete je odstranit, pokud nezměníte své názory.

Protože „názory vytvářejí chování“.

Správně.

Jak už jsem řekl, rád bych o těchto falešných představách hovořil později.

To je dobře, protože to je smyslem tohoto rozhovoru.

Ale na počátku našeho rozhovoru jsi řekl, že existuje pět věcí, které můžeme udělat už dnes, pokud chceme změnit destruktivní směr, jímž se náš svět ubírá. Hovořil jsi o „Pěti krocích k dosažení míru“, ale žádný z nich mi nepřipadal jako akční plán. Měl jsem pocit, že jde spíš o filozofické úvahy. Promiň, neříkám to v pejorativním smyslu. Jen mě zajímá, zda je to druh informací, které dnes mohou pomoci lidem a světu.

Cílem tohoto rozhovoru je **probudit** lidi a **zlepšit** svět. To vám pomůže.

Řekl jsem, že existuje pět věcí, které se můžete rozhodnout udělat. Neříkal jsem nic o pěti věcech, které můžete udělat.

Znovu a znovu opakuji, že míru na této planetě dosáhnete jen tehdy, když změníte své názory, protože dokud to „nepochopíte“, nikdy se vám nepodaří zlepšit život na tomto světě.

Chcete vyléčit rány způsobené vašimi názory. Vaše nejhlubší názory a přesvědčení vedou k chování, jež způsobuje vaše rány.

Největší touhou lidstva je nastolení míru a já vám jen ukazuji, že vaše dnešní názory vás nečiní příliš mírumilovnými.

Být klidný a mírumilovný není něco, co můžete udělat. Je to něco, čím jste.

Neříká se, „dělám klid a mír“. Říká se „jsem klidný“. A **bytí** je projevem duše a mysli.

Opakuj to, prosím.

„Bytí“ je projevem duše a mysli. „Činnost“ je projevem těla. Všechny tělesné zážitky vyplývají ze zážitků duše a mysli. Musíte si vybrat jedno nebo druhé. Pokud zvolíte mysl, tělo se bude cítit stejně jako mysl. Pokud zvolíte duši, tělo se bude cítit stejně jako duše.

Duše vždycky cítí radost, protože duše **je** radost. Duše vždycky cítí lásku, protože duše **je** láska. Duše cítí spojení s krásou života, protože duše **je** krása života.

Chcete-li se takto cítit, musíte se „dostat ze své hlavy“ a vstoupit do svého srdce.

Myslí jsem, že řekneš do duše.

Srdce je most, který spojuje mysl a duši. Nejdřív se musíte dostat ze své mysli do svého srdce. A pak je to už jen krátký skok do duše.

Když jste s někým v prostoru svého srdce, můžete s ním mít skutečně duchovní rozhovor. Když jste sami se sebou v prostoru svého srdce, můžete vnímat hluboké spojení se svou duší. V takovém okamžiku vnímáte spojení s Bohem.

Když zůstanete ve své mysli, budete ovlivněni racionálními konstrukcemi mysli. Je-li vaše mysl otupělá nebo oslabená, vaše tělo funguje způsobem, který odráží slabost duše. Je-li vaše duše povznesená a silná, vaše tělo funguje způsobem, který odráží sílu duše.

Je-li vaše mysl zklamaná, oslabená, omezená, rozhněvaná, zraněná nebo nervózní, projeví se to v chování vašeho těla. Je-li vaše mysl vzrušená, neomezená, radostná, vyléčená, veselá a klidná, vaše tělo se bude chovat úplně jinak.

A copak se „tradiční náboženství“ nesnaží učinit lidi šťastnými právě tímto způsobem? Copak nehovoří o „obnovení mysli“? Nesnaží se učinit lidi šťastnými? Nespočívá právě v tom jejich přitažlivost? Nemí tohle přesně to, co slibují?

Ano. Ale je to slib, který vaše tradiční náboženství nikdy nebyla schopna splnit.

A proč? Jestliže náboženství dokáže učinit člověka extatickým, proč není schopné vyléčit svět?

Protože organizované náboženství je většinou výlučnou zkušeností. Je vyhrazeno pro jedince nebo skupiny, které je prožívají. Dosud jste nebyli schopni zahrnout do této zkušenosti všechny lidi - to jest celou společnost -, protože jste se nikdy neshodli na tom, jak byste **měli náboženské pocity prožívat**.

V tomto názoru se rozcházíte tak dramaticky, že nejste schopni prožívat svou vlastní extázi jen proto, abyste mohli vyjádřit svůj nesouhlas s tím, že ji ostatní lidé prožívají jinak.

Ve své zlosti nad touto extází se neustále hádáte a zabíjíte jeden druhého.

Proč to děláme? A proč to naše náboženství nemohou vyřešit?

Organizovaná náboženství vylučují tolik lidí, kolik jich zahrnují. To by nebyl žádný problém, kdyby vaše náboženství byla tolerantní k lidem, které vylučují, ale tak tomu většinou není.

Náboženství, o kterých si myslíte, že vás učí tolerantnímu chování, se sama nenaučila tolerantnost praktikovat, takže vás učí pravý opak.

*To mě mrzí. A nikdy bych nevěřil, jak vážný je tento problém, kdybych se o tom už mnohokrát nepřesvědčil na vlastní oči. Poslední a nanejvýš šokující důkaz toho, o čem tu mluvíme, jsem našel v jednom článku v deníku **Arizona Republic**, který napsala Stephanie Šimonova a který byl původně uveřejněn 1. prosince 2001 v **Los Angeles Times**. Tento článek tu budu citovat celý, protože chci, aby všichni věděli, jak je tento problém vážný a zákeřný. Většina lidí, kterým jsem článek dal přečíst, byla zděšena.*

Tady je...

LUTERÁNSKÝ PASTOR KRITIZOVÁN

účast na ekumenickém obřadu označena za kacírství

St. Louis - Pro reverenda Davida Benkeho byl obřad na Yankee stadionu požehnáním. Byla to příležitost, aby společně s ostatními náboženskými a občanskými vůdci nabídl útěchu národu otřesenému nedávnými teroristickými útoky na World Trade Center a na Pentagon. Reverend Benke se přidal k politikům a slavným lidem na jevišti, aby se s nimi modlil a zpíval vlastenecké písně.

Byl přesvědčen, že to je jeho povinnost.

Ale někteří duchovní měli jiný názor. Považovali jeho účast na ekumenickém obřadu za projev kacírství.

Šest pastorů luteránské církve minulý týden formálně obvinilo Benkeho a požadovalo jeho vyloučení z církve.

Ostatní pastoři žádali, aby byl vyloučen také prezident církve Gerald Kieschnick, protože se modlil společně s pastory ostatních luteránských církví a souhlasil s Benkeho účastí.

*Reverend David Oberdieck, jeden z disidentů, řekl reportérům deníku **St. Louis Post-Dispatch**, že se Benke „dopustil modlářství tím, že se modlil s vyznavači nekřesťanských náboženství“. V pátek Oberdieck odmítl událost komentovat a prohlásil, že to je „rodinná záležitost“, která by se neměla přetřásat ve „světských sdělovacích prostředcích“. Nicméně stál za svým názorem, že Benke je modlář.*

Oberdieck a další duchovní obvinili Benkeho ze „synkretismu“, což je učení, které zastává názor, že všechna náboženství jsou rovnocenná. Desetistrán-ková petice proti Benkemu označovala jeho účast na newyorském obřadu za „neslýchaný přestupek proti lásce Krista“, který vyvolal „dojem, že křesťanská víra je jen jednou z mnoha dalších“.

Tito kritikové tvrdí, že tím, že Benke stál po boku „kacířů“, jako jsou muslimové, židé, hinduisté a křesťané jiných denominací, schvaloval jejich víru a dal najevo, že všechny nabízejí rovnocennou cestu ke spáse.

Církevní vůdci prohlašují, že se na veřejnosti nesmějí modlit s vyznavači žádné jiné víry, dokonce ani s luterány jiných denominací. Jsou přesvědčeni, že mohou uctívat Boha jen s těmi, kdo interpretují písmo svaté a chápou Boha stejným způsobem jako oni.

„Nemůžeme jít k přijímání s někým, kdo má na tento obřad úplně jiný názor než my,“ prohlásil reverend David Strand, mluvčí církve ze St. Louis.

Naše největší protestantská denominace, Southern Baptist Convention, která má 16 milionů členů, dodržuje podobnou tradici. „Nemám v těle jedinou ekumenickou kost,“ říká reverend Paige Patterson, bývalý prezident baptistické církve. A mnoho duchovních této církve se nikdy nezúčastnilo žádné ekumenické bohoslužby po teroristických útocích z 11. září 2001.

Benke a Kieschnick však tvrdí, že obřad na Yankee stadionu nebyl formální bohoslužbou, a tudíž se jej mohli účastnit i členové luteránské církve z Missouri.

Ačkoli obřad obsahoval modlitby, oba jej považovali za světskou událost, organizovanou starostou New Yorku Rudolphem Giuliani a hercem Jamesem Earlem Jonesem.

Když Benke dostal mikrofon, odříkal stručnou modlitbu, která začínala a končila odkazem na Krista. Ačkoli uctivě mlčel, když hovořili ostatní náboženští vůdci, jeho stoupenci tvrdí, že se neúčastnil jejich uctívání. A neschvaloval jejich názory.

„Říkat, že se doktor Benke modlil k Alláhovi společně s imámem... jen naznačit, že to dělal, je urážkou,, říká David Strand.

A pokud jde o Kieschnickovu improvizovanou modlitbu s kaplany ostatních denominací, lze použít téhož ospravedlnění.

Když jsem to četl, napadlo mě, že musím být strašně naivní. Vždycky jsem si myslel, že jsem úžasný fištrón, kterému je jasné, co se na světě děje, ale najednou jsem si uvědomil, že nevím vůbec nic.

*Ten článek mě šokoval. Šokoval a zároveň rozesmutnil. Nikdy jsem neměl ani tušení... vždycky jsem si myslel, že takovou hysterickou, radikální **náboženskou** nesnášenlivost je možné najít někde jinde než ve Spojených státech.*

Je načase, abyste si uvědomili pravdu, kterou nikdo nechce vidět.

Jedním největších problémů v moderním světě je organizované náboženství.

Organizovaná náboženství jsou problém.

Ne všechna, ale většina z nich. A určitě většina těch největších.

Ve většině nejmocnějších organizovaných církví existuje situace, kdy slepí vedou slepé.

*Máš pravdu. Jsme národ uprostřed neuvěřitelného zármutku, národ, který zoufale hledá duchovní oporu a jednotu v okamžiku všeobecného zmatku a **nemůžeme se spolehnout ani na naše vlastní náboženství.***

Jsme národ, který chce jít společnou cestou, každý se obrací ke svému Bohu, každý ví, že léčení začíná vyjádřením tolerance k víře druhých, a najednou zjišťujeme, že nám to naše organizované náboženství zakazuje.

Náboženství zakazují tolerantnost. Umíte si to představit? Baptisté se odmítají modlit společně s židy nebo katolíky. Luteráni se odmítají modlit s **ostatními luterány**. Jako by existovalo něco takového jako nesprávný čas nebo nesprávné místo nebo nesprávný člověk, s nímž bychom se neměli modlit.

Není divu, že se lidé na celém světě ptají: „Co je s tímto světem v nepořádku?“ Není divu, že se všude objevují plakáty a samolepky s nápisem: „BOŽE, CHRAŇ NÁS PŘED TVÝMI VYZNAVAČI.“ Kdo by chtěl věřit v Boha, který je méně dobrotivý a méně tolerantní, než jsou lidé?

Jak můžeme žádat lidi, aby se vyléčili, když naše organizovaná náboženství - to jest instituce, jejichž funkcí je léčit - prohlašují naše rány a hlásají totální nesnášenlivost?

Jak můžeš odsuzovat náboženství, když náboženství věří v Boha, který dělá totéž?

Vaším největším problémem je vaše představa o Bohu.

Znovu opakuji, aby mě nikdo nepřeslechl... problém, před nímž dnes lidstvo stojí, je **duchovní problém.**

Nevíte, kdo jste. Nevíte, kdo je Bůh. Nevíte, jak funguje svět. Nechápete, že láska je základem veškerého života a už vůbec si neumíte představit bezpodmínečnou **lásku**.

Myslíte si, že Bůh je jakýsi malicherný a žárlivý bůžek, který lidem skloněným v modlitbě říká: „Lituji, ale tohle je můj způsob. Tvou modlitbu slyším. Ale tvou modlitbu neslyším, protože se nemodlíš správně. Moc jsi mě nepotěšil.“ Tímto způsobem ze mě děláte repliku toho nejhoršího z lidí.

Tvrdíte, že se chcete chovat jako Bůh... a pokud je tohle Bůh, jakým se chcete stát, pak se vám to daří opravdu skvěle.

Za to můžete poděkovat vašemu organizovanému náboženství, které vás to učí.

Ne všechna organizovaná náboženství patří do této kategorie. Některá z nich učí tolerantnosti a také ji praktikují. Některá z nich hlásají Boha, který nikoho nevylučuje, a skutečně podle svého učení jednají.

Máš pravdu. Nicméně většina z nich tolerantní není. Když v kontextu tohoto rozhovoru říkám „organizované náboženství“ nebo prostě „náboženství“, mám na mysli taková náboženství, která učí doktrínu výlučnosti. Mluvím tedy o těch náboženstvích, která prohlašují: „Naše náboženství je jediné pravé náboženství.“

A právě tato náboženství způsobují problémy.

Ne všechna náboženství. Jen ta náboženství, která učí filozofii separatismu a teologii výlučnosti.

A jak už jsi řekl, většina velkých světových náboženství naneštěstí spadá do této kategorie.

Mohlo by to být ještě horší, protože tato náboženství jsou založena na duchovních názorech, které jsou prostě mylné, ale přesto mají velký vliv na společnost - na věřící i nevěřící lidi -, jak ti vysvětlím v průběhu tohoto rozhovoru.

Lidstvo však stojí před mnoha dalšími problémy, k nimž patří bída, hlad, zločinnost, korupce nebo chamtivost korporací. Nicméně všechny tyto problémy - **naprosto všechny** - jsou v zásadě problémy duchovní.

O právě o tom mluvíme. To je předmětem našeho rozhovoru. neboť kdybyste měli úplné duchovní poznání, žádný z těchto problémů by nemohl ani vzniknout.

Prostě byste to nedopustili.

Ale mnoho vašich největších a nejmocnějších organizovaných náboženství vám nedovoluje dosáhnout úplného duchovního poznání. Tato náboženství vám nedovolují překročit hranice svých doktrín.

Takže ačkoli vaše planeta stojí před duchovními problémy gigantických rozměrů, lidstvo se snaží řešit je světskými prostředky. Odstraňujete pouhé symptomy, místo abyste se snažili odstranit příčiny celosvětové nemoci.

Snažíte se dosáhnout vzrušení, volnosti, radosti a míru. Ale používáte k tomu politické, ekonomické a sociální prostředky, a někdy dokonce i bomby.

Těmito způsoby svého cíle nedosáhnete.

Snažíte se změnit všechno kromě toho, co je nutné změnit.

Zabýváte se vším kromě svých nejzákladnějších názorů a představ. A **právě vaše nejzákladnější názory způsobují všechny problémy.**

Takže chcete-li dosáhnout míru, musíte se začít zabývat Bohem a duchem, nejen tělem.

6

Tak dobře. Konečně jsi mě přesvědčil. Takže se k tomu vraťme. O „Pěti krocích k dosažení míru“ jsme vlastně ani nehovořili. Mohl bys je vyjmenovat ?

Ano. Jestliže chceš změnit destruktivní směr, jímž se váš svět ubírá, můžeš učinit následující prohlášení:

1. Přiznávám, že některé mé staré představy o Bohu a Životě už přestaly být prospěšné.
2. Přiznávám, že o Bohu a Životě nevím všechno. Uvědomuji si, že toto poznání může všechno změnit.
3. Připouštím, že se mohou zrodit nové představy o Bohu a Životě, které mohou vést k novému způsobu života na naší planetě.
4. Jsem ochoten tyto názory prozkoumat a začlenit do svého názorového systému, pokud budou v souladu s mou vnitřní pravdou.
5. Jsem ochoten žít takovým životem, který bude vyjadřovat mé nejvyšší a nejkrásnější představy.

Promluvme si tedy o prvním kroku. Je mnoho lidí, kteří nejsou ochotni přiznat, že jim jejich staré představy přestaly sloužit. To se týká především jejich náboženských přesvědčení. Tito lidé říkají, že bychom odstranili všechny naše problémy, kdybychom se začali řídit příkázáními starých náboženství.

Ano. Jedna skupina věřících, kteří obhajují tento názor, je známá pod jménem „fundamentalisté“. Tito lidé jsou náboženští puristé, kteří jsou přesvědčeni, že nejlepší cestou vpřed je cesta zpátky - to jest návrat k původním slovům posvátných textů - ať už jsou to texty jakéhokoli náboženství, v něž věříme.

Každé náboženské hnutí má své fundamentalisty.

A mají fundamentalisté pravdu ? Byl by na tom svět opravdu lépe, kdybychom se začali řídit původními slovy starých posvátných knih ?

Problém je v tom, že byste tato slova museli nejdřív interpretovat - a jakmile to začneš dělat, staneš se tím, kdo rozhoduje o tom, co znamenají. V tom okamžiku přestanou být slovem Božím. Stanou se tvým slovem o slově Božím. A každý musí připustit, že víš, o čem mluvíš. To však nikdo nemůže vědět, takže ti všichni musejí **věřit**.

Ve snaze vyřešit tento problém přisuzují některá náboženství neomylnost posvátným knihám nebo absolutní autoritu duchovním vůdcům.

Nepřisuzují snad římsští katolíci absolutní autoritu papežovi ?

Ano. Římskokatolická teologie prohlašuje, že se papež za určitých okolností- například když hovoří **ex cathedra** - nemůže mýlit v otázkách víry a morálky.

A nezmiňuje se Bhagavadgíta o neomylnosti Krišnových slov ?

Ano, Ardžuna říká Srí Krišnovi, že považuje všechna jeho slova za naprosto pravdivá.

„Sarvam etad rfam manje,” jsou jeho slova, která v překladu znamenají: **„Přijímám jako pravdu všechno, co říkáš.”**

A neprohlašují muslimové za neomylný Korán a nepřisuzují neomylnost svým „učencům,, a náboženským učitelům ?

Ano, islám přisuzuje svým náboženským učitelům nejvyšší autoritu jak v otázkách světských, tak v záležitostech morálních.

Neříkají některé interpretace islámu, že muslimové musejí vždycky dělat to, co dělá většina, které uložil Korán životní poslání a která je vždycky chráněna rukou Boží - a proto je neomylná ?

Vidím, že sis přečetl něco o srovnávací teologii.

Ano, přečetl.

A k jakému závěru jsi dospěl ?

Dospěl jsem k závěru, že nikdo není neomylný a že připisovat neomylnost kterémukoli jedinci nebo skupině může být velice nebezpečné. Pochopil jsem, že doktrína neomylnosti - to jest názor, že „máme vždycky pravdu,, - vede k obviňování druhých. To vyvolává neshody a konflikty Navíc to vede k arogantnímu jednání, které je opakem pokory, jež by měla být základem veškerého náboženství.

Máš pravdu.

Zajímalo by mě, co bys řekl lidem, kteří tvrdí, že jediný správný způsob je interpretovat posvátné knihy doslovně.

Upozornil bych je na skutečnost, že tyto knihy byly napsány v jiné době, na jiném místě a za jiných okolností. Řekl bych jim, že ačkoli byly založeny na pevných principech, jejich doslovná interpretace může vést v nejlepším případě k nedorozumění a v nejhorším případě ke ztrátě původní moudrosti, na které byly založeny.

Doporučil bych jim, aby přemýšleli o tom, zda by jim původní učení všech náboženských tradic nepřineslo větší užitek, kdyby je uvedli do kontextu naší moderní, neustále se vyvíjející společnosti.

Jinými slovy neměli bychom odmítat nové interpretace, které by nám mohly umožnit lépe uplatňovat starou moudrost v našem současném životě.

Přesně tak.

A nakonec bych řekl lidem na celém světě: Věřte, čemu chcete, naslouchajte hlasu svého srdce a duše, ale nikdy nevnucujte své názory druhým - a v žádném případě to nedělejte násilím.

A co kdyby i přesto tvrdili, že jejich způsob života je „jediný správný“ ? Co kdyby věřili, že je jejich povinností donutit druhé, aby žili stejným způsobem ?

Zeptal bych se jich, kdo jim tuto povinnost uložil.

A kdyby odpověděli, že „Bůh,...“ ?

Řekl bych jim: „Spatně jste mě pochopili. Já od vás nic takového nevyžaduji. Já od vás nic takového nechci. Nikdy bych lidem nedal svobodnou vůli jen proto, abyste je o ni mohli připravit“

*To je velmi moudré prohlášení. Velice přesvědčivé, neboť **dokonce i radikální fundamentalisté věří v doktrínu svobodné vůle.** Ale teď bych se tě na něco rád zeptal.*

Tak se ptej.

Jak je možné, že náboženští fundamentalisté jako například příslušníci Tálibánu v Afghánistánu vyžadují, aby ženy chodily zahalené od hlavy až k patě, aby všichni muži měli plnovous předepsané délky, aby ženy nevycházely z domu bez doprovodu mužského člena rodiny. Jak je možné, že ženy nesmějí mít zaměstnání a dívky nesmějí chodit do škol, dokud se nezmění osnovy tak, aby učily jen to, co dívky smějí slyšet ? To nechápu. Snažím se to pochopit, ale nejde mi to.

Některé pasáže z Koránu lze interpretovat takovým způsobem, že tyto příkazy zdánlivě podporují.

Ale vždyť jsou to velice represivní požadavky Proč by se něco takového mělo vyžadovat ?

Represivní společnosti existují od počátku známé historie. Požadavky vládců v takových společnostech nejsou založeny na vůli Boží, nýbrž na tom, co náboženští vůdci považují za „Boží zákony“. Tyto zákony jsou založeny na jejich vlastním strachu z toho, že by svobodný člověk mohl zbloudit a vydat se nesprávnou cestou, to jest jinou cestou, než mu doporučují náboženští vůdci. A faktem je, že mnoho lidí by zvolilo jinou cestu už jen proto, že jim vyhovuje. V represivní společnosti však není místo pro osobní preference. V represivní společnosti založené na organizovaném náboženství je místo jen pro preference Boha.

Ale kdo může tvrdit, že opravdu zná Boží preference ?

Vůdci a učitelé ve všech represivních společnostech. Jen se jich zeptej !

Jaký vůdce však vede lidi násilím ? A jaký učitel musí používat strachu, aby přesvědčil své žáky o moudrosti svého učení ?

A jaká společnost nedovolí svým vlastním členům, aby byli vystaveni vlivu jiných myšlenek, než jsou ty, jež společnost schvaluje.

Nežije taková společnost v zoufalém strachu ? Nebojí se, že nové myšlenky mohou být přitažlivější ? A jakým jiným nástrojem kromě strachu se může taková společnost utvářet ?

Nicméně není překvapující, že takové společnosti vznikly, protože **tak si představujete Boží království.**

Věříte, že Bůh vyžaduje, abyste ho milovali, anebo !

Že vyžaduje, abyste přijali jeho učení, anebo ! Že vyžaduje, abyste se chovali určitým způsobem, anebo !

Něco takového by mohl vyžadovat jedině bázlivý Bůh. Milující Bůh by to nikdy nevyžadoval. Milující Bůh by to nepotřeboval. Neboť láska plodí věrnost, zatímco strach ji odmítá.

Jestliže Bůh vyhrožuje, aby získal to, co chce a potřebuje, neměli byste dělat totéž ? Neměli byste to dělat ve jménu Boha ?

Tento bludný kruh jste si sami vytvořili a teď se z něj nemůžete dostat.

Já vím ! A proto tě žádám o pomoc. Řekni nám, co máme dělat. Všichni si přejeme mír. Všichni chceme skoncovat s utrpením a zabíjením, ale zdá se, že nevíme, jak to udělat. Hledáme nový svět. Řekni nám, co máme dělat. Prosím tě.

Už jsem vám to řekl. Především musíte pochopit, že to, co teď děláte, **prostě nefunguje**.

A není to jen vaše náboženství. Nefunguje ani váš politický systém. Nefunguje ani váš ekonomický systém. A nefunguje ani váš školský systém.

Žádný z těchto systémů, které jste si vytvořili, neposiluje vaši společnost. Všechny jí ve skutečnosti škodí.

Všechny tyto systémy jsou založeny na názorech, které nejsou pravdivým odrazem reality. Všechny vám přestaly sloužit. Proto **se jich co nejrychleji zbavte**.

Máme se jich zbavit ? Máme odhodit všechno, co jsme udělali, abychom vybudovali civilizaci ?

To, co jste vybudovali, není civilizace. Ať už je to cokoli, není to nic „civilizovaného“.

Samozřejmě vám neradím, abyste „odhodili všechno“. Nikdy jsem vám neradil, abyste zničili všechny společenské struktury. Když jsem vám říkal, abyste se něčeho zbavili, měl jsem na mysli **názory a přesvědčení**, které vedly k vytvoření těchto struktur.

Proto **změňte své názory**.

Neničte své politické, ekonomické a školské systémy; změňte je, rozšiřte je a zlepšete je.

Máme změnit i naše náboženství ?

Především vaše náboženství.

Doporučuji vám, abyste si vytvořili nový způsob, jak prožívat vaše náboženství. Hluboce přemýšlejte o moudrosti vašich náboženství a pak této moudrosti použijte k utváření své duchovní přirozenosti.

Otevřete svou mysl novým myšlenkám, novým ideám a novým zjevením.

Takže nám radíš, abychom všechno úplně předělali, je to tak ?

Jestliže chcete to, co říkáte, že chcete - jestliže chcete žít v míru, harmonii a štěstí - pak ano.

Musíte předělat váš svět a vaši společnost na všech úrovních.

Vesmír vám doporučuje, abyste začali přetvářet svou přirozenost podle nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, jakou jste kdy měli o tom, čím opravdu jste.

7

Tohle všechno mi připadá naprosto nemožné. Mrzí mě to. Nechci zchladit tvé nadšení, ale nevím, jak bychom toho mohli dosáhnout.

Jste ochotni to udělat ?

Ano, ale připadá mi to převratné a ohromující.

Ohromuje tě to ?

Jde o to, čím chcete být ohromováni: současnými podmínkami, které by mohly zničit váš život, nebo nádhernými myšlenkami, které by váš život mohly obnovit.

Když to formuluješ takhle...

Jinak to formulovat nemohu, protože tak to prostě je. Tohle je otázka, před kterou dnes lidstvo stojí. ČÍM SE CHCETE NECHAT OHROMIT ? Chcete být ohromeni něčím, co přichází zvenku, nebo něčím, co **přichází z vašeho nitra**.

Máš pravdu, tohle všechno vám může připadat převratné a ohromující. A tak je to **míněno**. **S** pomocí této síly - síly vašich myšlenek, síly nových přesvědčení - **můžete zvrátit veškerou negativitu na světě**.

*Nerad se o tom opět zmiňuji, ale **organizovaná náboženství** tvrdí, že mohou udělat totéž. Nechci se o tom příliš rozšiřovat, ale někteří lidé věří, že nedokážeme zlepšit život na této planetě nikoli proto, že by nás zklamala naše náboženství, ale proto, že jsme je zklamali my.*

Promluvme si o tom.

Organizované náboženství existuje už tisíce let. Ovlivňuje mnoho jedinců, ale v kolektivním životě společnosti změnilo jen velmi málo. Jako skupina máte stále stejné problémy, jaké jste měli na počátku. Stále trpíte problémy chamtivosti, závisti, hněvu, nerovnosti a násilí.

Většina organizovaných náboženství nedokázala změnit vaše chování. V některých případech je dokonce ospravedlňovala, dokonce svým vlastním příkladem.

Náboženství mělo přivést váš svět blíž k Bohu, mělo posílit váš pocit spojení s Boží podstatou. Ale mnohá organizovaná náboženství to neudělala. Sice ovlivnila život některých jedinců, ale vaše společnost jako celek je od Boha odloučena. Některá organizovaná náboženství dokonce tuto odloučenost učí.

Náboženství mělo sblížit člověka s člověkem; mělo posílit integraci a pocit sounáležitosti. Ale mnohá organizovaná náboženství to neudělala. Sice ovlivnila život některých jedinců, ale společnosti jako celku se to nijak nedotklo. Některá organizovaná náboženství dokonce nabádají věřící **proti** integraci a prohlašují, že Bůh nikdy nechtěl, aby se spolu stýkali lidé

různých ras, národností a kultur.

Náboženství mělo přinést vašemu světu větší radost a svobodu, ale v mnoha případech k tomu nedošlo. Ve skutečnosti jen velmi málo institucí udělalo pro omezení a zotročení lidského ducha víc než organizovaná náboženství se svým nekonečným seznamem příkazů, co má a co nemá člověk dělat, jak se má a jak se nemá oblékat, co má a co nemá jíst a co si má a co si nemá myslet.

Některá organizovaná náboženství zatížila mnoho lidských radostí vinou, neboť prohlašovala, že hodně z toho, co lidé milují, je špatné. Peníze jsou špatné, moc je špatná, sex je špatný, hudba a tanec jsou špatné. Jsou místa, kde je považováno za špatné být viděn. Zahalte se ! Schovejte se ! Chraňte se ! **Styďte se za své tělo !**

Tohle jsou lekce mnoha vašich náboženství. Tohle je jejich učení. A přece skutečným poselstvím Boha není stud, nesnášenlivost, výlučnost, odloučenost a útlak. Skutečným poselstvím Boha je snášenlivost, radost, jednota, svoboda a bezpodmínečná láska.

K většině zabíjení, utlačování a teroru na vaší planetě docházelo pod prapory organizovaného náboženství a ve jménu Boha. Dvě století křížových výprav jsou výmluvným příkladem vraždění lidí ve jménu Krista.

Ano. V listopadu 2001, ve svém projevu ke studentům ge-orgetownské univerzity, řekl bývalý prezident Spojených států Bili Clinton, že mezinárodní terorismus, který právě zasáhl Spojené státy, existuje už tisíce let.

„Za první křížové výpravy,“ řekl Clinton, „vypálili křesťanští vojáci jeruzalémskou synagogu, kde se v té chvíli modlilo 300 židů, a pak pokračovali na Temple Mount, kde zabili všechny muslimské ženy a děti. O této události se na Středním východě dodnes hovoří a my za ní stále platíme.“

Toto náboženské šílenství pokračuje dodnes. Lidé vraždí se slovy „Alláh je velký“. Smutné je, že si to mnozí lidé neuvědomují.

To je důsledek organizovaných náboženství pomsty a výlučnosti. Tato náboženství nic nevyřešila. Ve skutečnosti jen problémy zhoršila.

Náboženství však udělalo také mnoho dobrého. Podívej se na dobročinnou činnost církví. Uvědom si, že náboženství pozitivně ovlivnilo mnoho lidí.

Náboženství opravdu dělá mnoho dobrého. Jako pomocná ruka je požehnáním mnoha jedincům, ale jako síla společenské evoluce není ani zdaleka tak úspěšné.

Proč se vašim organizovaným náboženstvím nepodařilo pozvednout morálku a motivaci lidí, proč se jim nepodařilo změnit způsob života ? Proč se jim nepodařilo změnit vědomí lidstva ?

Tohle jsou otázky, které byste si měli položit. Ale vy se bojíte.

A co kdybychom si je položili ?

Zjistili byste, že neúspěchy náboženství nejsou zaviněny nedostatkem snahy. Většina organizovaných náboženství se upřímně snaží přivodit společenské změny a nový způsob života.

Jejich neúspěchy jsou důsledkem nedostatečného poznání. A to je důsledkem tvrdohlavosti

a umíněnosti.

Většina organizovaných náboženství nezměnila svůj základní světonázor po staletí a některá dokonce po tisíciletí.

Dovol mi to ještě jednou opakovat, abys to dobře pochopil.

Řekl jsem, že **většina organizovaných náboženství nepřijala už po staletí a tisíciletí žádnou novou myšlenku.**

Už sama **představa** přijetí „nových myšlenek“ je anatéma.

Tento rozhovor, který právě vedeme, se odváží prezentovat některé nové myšlenky. Nebojíš se o nich přemýšlet? Máš dostatek odvahy přemýšlet o nových myšlenkách týkajících se Boha, i když si myslíš, že s nimi nebudeš souhlasit?

Vůdci vašich největších náboženství to rezolutně odmítají. Nemohou přiznat, že existuje něco, co by oni nevěděli. A právě toto poznání by mohlo změnit všechno.

Ačkoli vaši náboženští vůdci tvrdí, že mají všechny odpovědi, náboženství neposkytují žádné.

Takže dnes stojíte před velmi důležitou otázkou.

Vydáte se na nové, dosud nezmapované oceány? Nebo dovolíte přílivu událostí, aby vás vrhl zpět na kamenné útesy, o které se už tisíckrát rozbily vaše naděje?

Vrátíte se k původním slovům a větám a doslovným interpretacím vašich posvátných textů, jak vás nabádají fundamentalisté všech vyznání, nebo se odvážíte vytvořit novou duchovnost - duchovnost, která neodmítá všechno staré, ale jen to zlepšuje a vede tak lidstvo do nových výšin?

Máte odvalu učinit „pět kroků k dosažení míru“?

Co když řeknu, že jsem připraven? Co když připustím, že mnoho našich názorů - nejen našich náboženských přesvědčení, ale také mnoho našich názorů na ekonomiku, politiku, vzdělání, filozofii a kulturu - už přestalo fungovat? Co potom?

Pak jsi připraven začít zkoumat to, co by mohlo fungovat.

Pak jsi připraven přijmout nová proroctví. Pak jsi připraven budovat nové zítřky.

8

Tak dobře, první krok k dosažení míru vyžaduje, abych přiznal to, co jsem právě přiznal. Druhý krok vyžaduje, abych přiznal, že existuje něco, co nevím o Životě a Bohu, což znamená, že existuje poznání, které by mohlo změnit všechno. Tak dobře, jsem ochoten to přiznat. Nevím všechno o Životě. A nevím všechno o Bohu.

Ty to možná nevíš, ale někteří lidé si myslí, že to vědí, a také některá náboženství říkají, že to vědí.

Jsi ochoten o tom přemýšlet ? Jsi ochoten být ve své části světa silou a zdrojem, které mohou přinést změnu těchto názorů ?

Myslím, že ano. Síla a Zdroj. To se mi líbí. Ale jak ? Jak mohu být Silou a Zdrojem ? To je otázka.

Především se musíš **rozhodnout**. Je to otázka sebeurčení. Musíš se rozhodnout, že to je něco, čím jsi.

Pak se tak musíš chovat, každou hodinu a každý den. Musíš si uvědomit, že každý akt je aktem sebe-určení. Definuješ se vším, co si myslíš, děláš a říkáš.

Všechno, co děláš, ukazuje, čím ses rozhodl být.

Celý tvůj život ukazuje tvou volbu. Ukazuje lidem, co si myslíš o sobě a co si myslíš o nich, proč jsi tady a proč jsou tu oni a co je to život.

Tato rozhodnutí mají mnohem větší význam, než si myslíš. Dotýkají se druhých mnohem víc, než sis kdy myslil.

To však neznamená, že by ses musel snažit měnit svět. Nejdřív se snaž změnit sám sebe. Změníš-li své já, změní se tvůj vnitřní svět. A když se mění tvůj vnitřní svět, postupně se začne měnit i vnější svět kolem tebe. A když se mění svět kolem tebe, začne se měnit i širší svět. Tato změna se rozšiřuje jako vlny na hladině rybníka.

Tohle srovnání jsem už někde slyšel. A možná je nejvyšší čas začít dělat vlny, možná je nejvyšší čas rozhoupat člun.

Kdy jindy, když ne dnes ? A kdo jiný by to měl udělat, když ne ty ?

Ted' to začínám chápat. Vidím, že se musím angažovat. Já, osobně. Nemohu jen sedět a čekat, až všechny problémy vyřeší druzí. Nikdo z nás nemůže jen sedět a čekat. Už si to nemůžeme dovolit. Jde nám o čas.

Máš pravdu.

Nejdřív bych se měl snažit změnit tu část svého já, která nevěří, že mohu hrát aktivní roli při vytváření kolektivního světa, v němž všichni žijeme. Mohl bych změnit své vnitřní představy o světě, o Životě a o Bohu. Pak bych mohl začít hovořit s náboženskými vůdci komunity, ve které žiji. To bychom mohli dělat všichni. Mohli bychom jít za našimi duchovními vůdci a požádat je, aby s námi o těchto problémech hovořili - aby hovořili jeden s druhým.

Duchovní vůdci se spolu moc často nebaví. Například jeden muslimský duchovní vůdce v naší komunitě v Ashlandu se doslechl, že jistý křesťanský kněz hovoří při svých bohoslužbách nepravdivě o islámském náboženství. Když knězi nechal telefonický vzkaz, že by se s ním rád setkal, aby si pohovořili, kněz mu ani nezavolal zpátky. Muslim se však nevzdával. Volal křesťanskému knězi každý den a pak každou hodinu. Nakonec se setkal s nevysvěceným členem křesťanské církve, který s ním chvíli hovořil. Kněz však rozhovor odmítl. A odmítá se s ním setkat dodnes.

Co bys řekl vašim místním náboženským vůdcům, kdyby ses s nimi setkal ?

Řekl bych jim o mém nedávném rozhovoru se Sirem Johnem Templetonem - s mužem, který

založil Templetonovu náboženskou cenu. Když jsem se ho zeptal, co si myslí, že svět potřebuje nejvíc, Sir John odpověděl: „Svět potřebuje teologii pokory. Teologii, která přiznává, že nemá odpovědi na všechno. Dnes potřebujeme teologii, která je ochotna klást otázky.“

Sir John je velice moudrý.

*Rád bych věděl, zda vůbec existuje nějaký způsob, jak přesvědčit vůdce hlavních světových náboženství, že nemají všechny odpovědi. Tato náboženství jsou **založena na víře**, že všechny odpovědi mají. Jejich vůdci prohlašují, že stačí, když je budeme poslouchat. Co bychom na to měli říci kněžím, rabínům a duchovním všech ostatních náboženství v naší komunitě ?*

Zeptej se jich, zda si myslí, že lidé, kteří se řídí učením organizovaných náboženství, žijí v míru. Nebo jsou to právě tito lidé, kteří jsou nejméně tolerantní a kteří vedou nejvíc válek ?

Zeptej se jich, kdo válčí v Irsku ? Kdo válčí na Středním východě. Kdo válčí na Balkáně, v Afghánistánu nebo na hranicích Indie a Pákistánu ? Kdo rozsévá semeno netolerance k homosexuálům, kdo nesouhlasí s rovností žen a kdo diskriminuje menšiny ve Spojených státech ?

Musíš si však uvědomit, že prapor organizovaného náboženství není jediný prapor, kterým se mává v bojích lidstva. Existuje také prapor vlastenectví. Takže musíte mluvit také s vašimi politickými vůdci.

Říkal jsi, že naše problémy jsou duchovní, nikoli politické nebo ekonomické.

To je pravda. Nicméně vaše duchovní porozumění utváří a posiluje vaše politické a ekonomické struktury. Proto byste měli hovořit nejen s náboženskými vůdci, ale také s vůdci politickými, neboť jejich duchovní názory ženou motor politiky a ekonomiky.

Politika je **projevem** vaší duchovnosti.

A ekonomika taktéž.

Proto se snažte angažovat do zkoumání nové duchovnosti celou komunitu, nejen vaše duchovní vůdce.

To je dobrý nápad ! Obyčejní lidé na celém světě by možná měli založit neformální hnutí, jehož členové by hovořili o těchto problémech s místními náboženskými a politickými vůdci.

*Možná se nám podaří někoho přesvědčit - nebo alespoň přimět lidi, aby začali přemýšlet o některých **nových myšlenkách**.*

Ale o jakých myšlenkách ? To je otázka. Už staletí hledáme způsoby, jak vyřešit naše dilema. Co z toho, co nevíme o Bohu a Životě, může změnit svět ?

Často přemýšlím o tom, jak bych na tuto otázku odpověděl. Jakou novou myšlenku bych nabídl lidem k přemýšlení ?

Potřebujeme, aby nám někdo poradil. Potřebujeme nové porozumění. Musíme se na naše problémy podívat z nového hlediska.

Pokud jde o Boha a Život, čemu nerozumíme ?

Jsi opravdu ochoten podívat se na všechno z nového hlediska ? Chceš se opravdu dovědět,

čemu nerozumíte ?

Ano, chci.

Tak já ti to řeknu. Ale uvědom si, že pro některé lidi nebude snadné to přijmout.

To chápu. Tak mluv. Přinejmenším budeme mít možnost diskutovat o něčem novém. Nekonečné debaty o starých teologiích nás nedostaly nikam. Pohybujeme se v bludném kruhu. Děláme pořád totéž. Zabíjíme jeden druhého, protože nám v tom staré teologie nedokážou zabránit.

Tak dobře. Řeknu ti pravdu, kterou nechápete: Celá vaše civilizace - vaše náboženství, vaše politika, vaše ekonomika, vaše společenské struktury — prostě všechno je založeno na falešných představách.

To je dobrý začátek diskuze. Mám za to, že jsou to představy, o kterých jsme tu už hovořili.

Ano. Je to pět falešných představ o Bohu a pět falešných představ o Životě, které lidstvo považuje za pravdivé.

Pět falešných představ o Bohu vedlo ke vzniku organizovaného náboženství a pět falešných představ o Životě vedlo ke vzniku vlastenectví.

Tohle jsou dvě hlavní příčiny, proč je váš svět už po staletí v neutěšené situaci.

Ach Bože ! Mám tedy říkat lidem, že bychom měli zrušit náboženství a že bychom měli zrušit národy ? Vynechal jsem snad něco ?

To jsem neřekl.

Ale tak mi to připadalo.

Protože jsi dobře neposlouchal.

Neřekl jsem nic o zrušení náboženství a nemluví o zrušení národů. Ačkoli je pravda, že organizované náboženství a vlastenectví jsou hlavními příčinami neutěšeného stavu světa, je také pravda, že vám náboženství a vlastenectví a kultura dávají pocit identity a sounáležitosti.

Jinými slovy, některé aspekty náboženství a vlastenectví jsou užitečné, zatímco jiné ne. Ale nikdy mě ani nenapadlo radit vám, abyste zrušili jedno nebo druhé.

Náboženství ani vlastenectví nemusíte „rušit,“. Nicméně musíte zlepšit - nikoli zrušit, ale zlepšit -způsob, jakým prožíváte a vyjadřujete svou náboženskou a vlasteneckou identitu, pokud chcete vybudovat svět, v němž lidé budou žít v míru a harmonii a štěstí.

A jak to máme udělat ?

Můžete zrevidovat falešné představy, na nichž jsou založeny vaše dnešní názory na Boha a na Život. To však můžete udělat jen tehdy, když se rozhodnete učinit pět kroků k dosažení míru.

Takže to může být náš první úkol - snažit se přesvědčit politické a duchovní vůdce v našem okolí, aby učinili pět kroků k dosažení míru.

Myslíš, že to můžeš udělat ?

To nebude snadné.

Je to dobrý začátek. Nemůžete nic zlepšit, pokud nesouhlasíte s tím, že existuje něco, co je nutné zlepšit. Nemůžete zlepšit něco, co nefunguje, dokud nesouhlasíte s tím, že to nefunguje.

Život na vaší planetě - a víra, na které je založen - nefunguje. Alespoň ne tak, jak by fungovat měl, pokud opravdu chcete žít tak, jak říkáte, že žít chcete. Pokud se nedohodnete na tom, že tyto věci nefungují, jste ztraceni a nemůžete nic dělat.

Pokusím se. Budu propagovat pět kroků k dosažení míru. Budu o nich psát. Budu se snažit získat podporu ve své komunitě.

Možná dokonce uspořádám konferenci, na kterou pozvu místní vůdce.

*Tomu se říká **duchovní aktivismus**. A já si myslím, že právě to dnes potřebujeme. Musíme začít upřímně diskutovat o našich názorech. A každému musíme dovolit, aby kritizoval, nesouhlasil a kladl otázky - a o těch musíme vážně uvažovat.*

Mnohá náboženství takové diskuze nedovolují. Ačkoli dnes většina křesťanských duchovních uznává, že bychom neměli chápat všechno v Bibli doslovně, mnoho křesťanských fundamentalistů dodnes věří, že Bible je absolutním slovem Božím.

V islámu dokonce nic takového jako „fundamentalismus“ neexistuje. Všichni věřící muslimové věří, že Korán, tak jak byl zjeven Mohamedovi, je absolutním slovem Božím. Nikdo se od Koránu nesmí odklonit. Ti, kdo tomu nevěří, jsou považováni za odpadlíky. V některých zemích se odpadlictví trestá smrtí.

*Někdo si může myslit, že trochu přeháním, ale dnes se někteří náboženští vyznavači **dohadují dokonce o zájmech**. Naše neshody a diskuze se staly tak malichernými, že jedno americké nakladatelství vyvolalo bouři tím, že vydalo Bibli, která se snaží být neutrální ve vyjadřování mluvnického rodu.*

*Cathy Lynn Grossmanová o tom napsala článek pod titulem SVATA VÁLKA SLOV. Grossmanová nás informuje, že nový překlad Nového zákona - **nazvaný Today's New International Version** (Nová mezinárodní verze) a vydaný nakladatelstvím Zondervan - „vyvolal bouři mezi věřícími, kteří považují každé posvátné slovo za dlažební kostku na cestě k Ježíši a ke spáse“.*

Grossmanová říká, že nová Bible je plná úprav, které nahrazují zájmeno „on“ zájmenem „oni“ nebo slovo „synové“ slovem „děti“. Scott Bolinder, prezident nakladatelství Zondervan, říká, že nové vydání „ctí biblické principy, ale zároveň ukazuje čtenářům, že „Bible není jen pro chlapce“.

„Ale kritici, jakým je například James Dobson, tvrdí, že 'změna mužského rodu, jež používali autoři Bible, znesvěcuje evangelium tím, že 'zamlžuje otcovství Boha... a skutečnou identitu Ježíše Krista'.

Grossmanová shrnuje názor mnoha kritiků jednou větou: „Zahráváte-li si s Biblí, zahráváte si s Bohem.“

Tito kritici říkají, že by nová Bible „mohla svést věřící z cesty k věčnému životu...“.

Tvrdí, že „měnit osobní zájmena v biblickém textu znamená, že originál nebyl dost dobrý“. „A

evangelíkům se prostě neříká, že Bible se mýlí," píše Nancy Ammermanová z Hartford-ského semináře pro náboženský výzkum.

Grossmanová v článku cituje prezidenta baptistického teologického semináře R. Alerta Mohlera Jr., který říká, že „kapitulovat před zrádnými větry populární kultury by bylo urážkou samotné podstaty Bible jako věčného, neomylného a autoritativního Božího slova”.

O jaké urážce tu vlastně mluvíme? Grossmanová uvádí příklad z nové biblické verze, kde byl verš, „Ten, kdo ve mne věří, bude žít, ačkoli umře, a kdokoli žije a věří ve mne, nikdy neumře,” pozměněn takto:

„Kdokoli ve mne věří, bude žít, ačkoli umře, a kdokoli žije a věří ve mne, nikdy neumře.”

V článku jsou další příklady, kde nové vydání nahrazuje slovo „muži” slovem „lidé” atd.

Nejsem si jistý, zda jsou takové změny „urážkou samotné podstaty Bible”, ale vím naprosto jistě, že tento druh malicherného dohadování se o „neomylném” Božím slově vede k omylnému chování lidí.

„Věrnost Božímu slovu je vždycky známkou vysoké morálky,” říká Susan Hardingová z kalifornské univerzity v Santa Cruz. „Změny osobních zájmen v nejnovějším vydání bible jsou kluzkou cestou do pekla.”

Takže když nahradíme zájmeno „on” zájmenem „oni”, jsme na cestě do pekla.

Hardingová na závěr píše: „Nemůžeme mít komunitu věřících, kteří se nemohou dohodnout na tom, co bible doslovně říká.”

S tím nemohu souhlasit. Ze zkušenosti vím, že největší problémy nastanou, když máme komunitu věřících, kteří se **nemohou dohodnout na ničem**.

Proto musíme začít **upřímnou a otevřenou diskuzi o zjeveních Božích, o životních pravdách a o tom, čím jsme, čím chceme být a jak se nejlépe dostat tam, kam se jako společnost dostat chceme**.

Rozhovor, který tady vedeme, je dobrým příkladem otevřené a upřímné diskuze.

Během této diskuze jsi učinil první dva kroky k dosažení míru. Přiznal jsi, že tvé staré názory přestaly fungovat a že existuje něco, co nevíš o Bohu a Životě. Jsi připraven učinit další krok?

Moment, musím si to rozmyslet... třetí krok znamená připustit, že se mohou zrodit nové představy o Bohu a Životě. Tak dobře, jsem tedy ochoten takovou možnost připustit.

Opravdu?

Tato myšlenka je pro některé lidi přímo děsivá. Možnost, že některý z vašich současníků přijde s novou představou o Bohu a Životě, otřásá samými základy ortodoxní víry.

Jsem ochoten dát někomu možnost, aby se o to pokusil.

Ne, o to nejde. Neptám se tě, zda jsi ochoten dát někomu možnost „pokusit se” o to. Ptám se, zda jsi ochoten přijmout možnost, že k tomu dojde.

Jaký je v tom rozdíl?

Jde o to, jak velký prostor jsi ochoten otevřít této možnosti.

Stoupenci Krista, Mohameda a dalších neříkají, že se tito muži „snažili“ zjevit velkou pravdu. Říkají, že to **udělali**.

Jsi ochoten prohlásit, že je možné, aby se někdo pokusil formulovat nové představy o Bohu a Životě, nebo jsi ochoten prohlásit, že je možné, aby to někdo skutečně udělal ?

V tom je obrovský rozdíl.

Ve vašem světě je totiž velice obtížné prožívat něco, o čem si myslíte, že je to nemožné. I když se to stane, budete to popírat.

Myslím, že to není pravda. V mém životě se stalo mnoho věcí, které jsem považoval za nemožné.

Ano, ale ostatní lidé kolem tebe tyto věci potvrdili. Ujistili tě, že se to opravdu stalo. Řekli ti, že to je pravda. A tak se to stalo pravdou i pro tebe.

Když však většina lidí ve vaší společnosti - prakticky všichni ve vaší společnosti - říkají, že je něco nemožné, pak je pro tebe velmi obtížné, abys to prožíval. Ve skutečnosti to může být naprosto nemožné.

I když se na to díváš, nemusíš to vidět. Nebo to vidíš, ale považuješ to za něco jiného, protože to nechápeš.

Ano, vzpomínám si, jak moje babička pozorovala první přistání člověka na Měsíci. Dívala se na televizi a říkala: „Tohle je krásný film.“ Když jsme jí řekli, že to není film, ale skutečnost, babička odpověděla: „Je to nádherný film. Úžasně vynalézavý.“ Prostě nebyla schopna uvěřit, že to je skutečnost. Nechápala, že je něco takového možné.

A to, co nechápete... ?

To popíráme !

Přesně tak.

Takže když nevěříte, že je možné, aby některý z vašich současníků přišel s novou představou o Bohu a Životě, aby přinesl světu Nové zjevení, budete to považovat za nepochopitelné. Nebudete to chápat. Což znamená...

Ze to budeme popírat.

I když se vám srdce rozbuší vzrušením toho poselství. I když vás nové vědomí rozechvěje. I když se vaše duše roztančí radostí a rozpálí vaši mysl.

Proto vás vyzývám, abyste rozšířili prostor možnosti. Ne abyste připustili možnost, že se někdo pokusí přinést nové zjevení, ale abyste připustili možnost, že to opravdu udělá a přijde s novou představou o Bohu a Životě.

V prostoru možnosti musí být dost místa pro novou pravdu - pro ohromnou novou pravdu.

Tak dobře, jsem ochoten takovou možnost připustit. Jsem ochoten připustit, že někdo může přijít s něčím novým, co stojí za přemýšlení.

Dobře.

Můžeš mi to říci přímo ?

Ano. Říkejme tomu PRVNÍ NOVÉ ZJEVENÍ.

Bůh nikdy nepřestal komunikovat s lidmi přímo. Bůh komunikoval s lidmi a skrze lidi od počátku času.

Když se tě budou lidé ptát, můžeš jim říci: „O jakých nových myšlenkách chcete, abychom přemýšleli ? Co je to, co nevíme, a co, kdybychom to věděli, by mohlo všechno změnit ?"

Radím vám, abyste změnili své názory na tyto věci. Zbavte se myšlenky, že Bůh přestal s lidmi komunikovat přímo. Buďte ochotni přijmout novou myšlenku - myšlenku, že Bůh neustále hovoří s každým člověkem.

Jsi toho schopen ? Jsi schopen přijmout tuto možnost ?

Snažím se. Snažím se od začátku tohoto rozhovoru.

Nesmíš se jen „snažit". Chceš-li být jedním z těch, kteří pomáhají měnit destruktivní směr, jímž se váš svět ubírá, musíš dělat mnohem víc.

Ptal ses, zda bych pro tebe mohl něco udělat. Chtěl jsi, abych ti pomohl. Chtěl jsi, abych ti dal nějaké nástroje, které by ti pomohly měnit svět.

Ano, to jsem chtěl.

Takže já ti poradím, co máš dělat.

Ano ?

Používej nástrojů, které vám dávám.

Neříkej, že se „snažíš" jich používat. Neříkej, že to nejsou „správné" nástroje, a neodmítej je jako někteří lidé jen proto, že „je obtížné" jich používat.

Nikdy bych vám tyto nástroje nedal, kdybych nevěděl, že jich můžete použít. Nemám v úmyslu vás otravovat ani zkoušet. (A nechci vás trestat, když ve zkoušce **neobstojíte.**)

Mojí funkcí je glorifikovat vás, protože tím glorifikuji sám sebe. neboť jediné ve vaší slávě lze najít slávu mou. Jedině skrze vaši krásu je možné poznat krásu mou. Život lze prožívat jediné skrze Život, vyjádřený tím nejkrásnějším způsobem.

9

*Jsem připraven ! Jsem inspirován a jsem připraven ! **Udělám, to.** Odhodím všechny své zbývající pochybnosti. Chci, aby se zrodily nové představy o Bohu a Životě, a připouštím, že k tomu může dojít.*

Dobře. neboť teď tě požádám, abys otevřel prostor možností ještě víc.

O.K.

Chci, abys otevřel svou mysl tomu, že se mohou zrodit nové představy a nová poznání a že přijdou skrze **tebe**.

Ano, chápu, co ode mě žádáš. Ale to není tak snadné... je to nesmírná zodpovědnost, a navíc to v člověku může vyvolat pocit nadřazenosti.

Takový pocit bys mohl mít jedině tehdy, kdyby sis myslil, že jsi jediný, kdo má takové schopnosti.

Musel by sis o sobě myslit, že jsi výjimečný, že jsi lepší než všichni ostatní.

Ty jsi výjimečný, ale nejsi o nic víc výjimečný než kdokoli jiný.

Takže se nemusíš cítit totálně zodpovědný za to, že světu přineseš nové poselství, na které všichni čekají. Neboť všichni lidé na světě jsou schopni přinést toto nové poselství a odhalit tuto novou pravdu.

Jestliže to je pravda, pak by se každý člověk mohl prohlásit nového Božího posla. Jak máme vědět, komu naslouchat ?

Nenaslouchej nikomu, kdo se prohlašuje za lepšího než ostatní.

Uteč před každým, kdo se prohlašuje za jediného pravého proroka nebo spasitele.

Pozorně však naslouchej každému, kdo se prohlašuje za posla Božího, ale uznává, že poslem Božím je každý člověk. Naslouchej každému, kdo se prohlašuje za spasitele, ale uznává, že spasitelem je každý člověk. Neboť ten, kdo si nemyslí, že je jediným pravým prorokem, nebude vyžadovat, abys ho následoval, ale naopak ti řekne, abys následoval Boha ve svém nitru.

Neboť Boží podstata existuje jedině ve tvém srdci a ve tvé duši a v nejhlubších hlubinách tvé mysli. Proto ji nehledej nikde jinde.

Projevy božské podstaty vidíš všude kolem sebe, ale to není totéž jako prožitek božství ve tvém nitru.

Nepleť si vnější projevy s vnitřními prožitky.

Krásná květina je projevem Boží podstaty, ale jedině když vnímáš vůni květiny, kterou jsi ty, můžeš prožívat božství.

Vnější projevy mohou **vést** k vnitřním prožitkům, ale nemohou je nahradit. Jakmile vnitřní prožitek vede k vnějšímu projevu, kruh je uzavřen - a to je smyslem Života a funkcí Světa a celého Vesmíru.

To je úžasné. Ještě nikdo mi to nevysvětlil tak srozumitelně. Můžeš mi to objasnit podrobněji ?

Svět byl stvořen proto, aby ti poskytl kontext, v jehož rámci si můžeš uvědomit své vlastní božství. Toho můžeš částečně dosáhnout tím, že pozoruješ vnější svět kolem sebe.

Ale nikdy si nepleť vnější svět se světem vnitřním. Neboť projevem božské podstaty nejsou

tvoje prožitky, nýbrž prožitky něčeho nebo někoho **jiného**. A když si přivlastňuješ vnější zážitky, nahrazuješ vnitřní vnějším. Tím se vzdaluješ od boží podstaty ve svém nitru a vzdáváš se své síly. To od tebe žádný opravdový duchovní mistr nebude nikdy vyžadovat. Proto **si dávej dobrý pozor na každého, kdo si připravuje půdu k tomu, abys mu vzdával poctu.**

Aha. Tak tohle znamená rčení: „Když na ulici potkáš Buddhu, uteč před ním.”

Ano. Když je jasné ze způsobu, jak s ním jednají druzí- a ze způsobu, jak jim dovoluje s ním jednat - jako by byl Buddha, pak Buddhou není, neboť Buddha by nikomu nedovolil, aby si o něm myslel, že je lepší než ostatní lidé.

Ti, kteří vám vládou ve vnějším světě, sedí na nejvyšších místech, takže je musíte poslouchat a musíte dělat všechno, co vám řeknou. Ale nesmíte dělat to, co dělají oni, protože oni dělají něco jiného, než říkají.

Vládci vytvářejí těžká břemena a kladou je na bedra lidí, ale sami pro nikoho nic neudělají.

A snadno rozpoznáte také ty, kteří se prohlašují za učitele nejvyšších duchovních zákonů, ale sami se jimi neřídí. Všechno, co dělají, je vypočítáno na efekt: nosí bílá roucha ozdobená štrapci; milují čestná místa na hostinách a ta nejdůležitější místa v synagogách a kostelech; dělá jim radost, když je lidé zdraví na tržišti, a povzbuzují je k tomu, aby je oslovovali jako Otce, Pravého rodiče, Nejvyššího učitele, Mistra, Rabína nebo Proroka.

Nikomu nedovol, aby tě nazýval „rabínem“, protože existuje jen jediný rabín, a ten je v tvém srdci.

Nikomu nedovol, aby tě nazýval „mistrem“, neboť existuje jen jediný mistr, a ten je v tvé duši.

A nikoho na světě nenazývej svým duchovním „otcem“, neboť jste všichni dětmi Jediného Boha, který je Zdrojem veškerého stvoření.

Nikoho nenazývej svým nejvyšším učitelem, neboť máte všichni jen jediného nejvyššího učitele, a tím je Boží podstata ve vašem nitru.

Je mnoho lidí, kteří ti mohou poradit, jak najít tohoto nejvyššího učitele ve svém nitru, a tyto lidi můžeš považovat za učitele, s nimiž se v životě setkáš a kteří ti připomenou, čím opravdu jsi.

Řeknu ti tohle: Ti nejvyšší mezi vámi budou rozpoznatelní, neboť budou vašimi služebníky.

Chceš říci, že neexistuje žádný Nejvyšší učitel ani Božská bytost, kterou bychom měli uctívat ? Chceš snad říci, že Ježíš a Mojžíš a Mohamed nebyli výjimeční lidé ?

Dovol mi to obrátit. Každý člověk je stejně výjimečný jako Mojžíš, Ježíš nebo Mohamed.

To je odvážné tvrzení. Tvrdit něco takového by mě mohlo přivést do velice nepříjemné situace. Lidé by mě za to mohli zabít. Lze to považovat za odpadlictví. Mohl bych za to být odsouzen k trestu smrti, mohl bych přijít o hlavu.

Ano, to by se mohlo stát.

Tím nechci zneuctít Mohameda.

Jak by si to někdo mohl vykládat jako snahu zneuctít Mohameda ? Totéž říkají i vyznavači

Mohameda.

Cože ?

Vyznavači Mohameda říkají, že by se každý měl snažit být stejně výjimečný, jako by byl Mohamed. Doporučují lidem stejnou cestu. Tomu se říká **hadith**. Vyznavači Mohameda dávají Mohamedův život za vzor všem ostatním lidem.

Lidé mohou říkat, že se snaží žít jako Mohamed, ale nesmějí říkat, že napodobili jeho život. Říkat, že jsme stejně svatí, jako byl Mohamed, je **rouhání**. Tvrdit, že jsme stejně výjimeční, jako byl Ježíš, je **kacířství**. A myslet si, že jsme stejně moudří, jako byl Mojžíš, je **vrchol duchovní arogance**.

Myslíš ? Neřekl snad Ježíš, že „on a Otec jsou jedno tělo ? Ti, kteří slyší slovo Boží, jsou moji bratři a sestry."

To je možné, ale to neznámá, že jeden bratr nemůže být výjimečnější než ostatní.

Zeptej se matky, které z jejich dětí je výjimečné ? A neřekl snad Ježíš: „To, co dělám já, budete dělat i vy; a budete dělat ještě větší věci."

Ano, ale řekl to těm, kteří v něho věřili. „Ten, kdo ve mě věří,,, bude dělat tyto věci a ještě větší věci.

Což znamená, že „jestliže věříte, že jsem syn Boží a že mohu dělat tyto věci, pak je můžete dělat i vy".

Myslím, že je možné to vykládat tímto způsobem.

Ježíš dával lidem příklad. A totéž dělal Mohamed. Všichni duchovní mistři šli příkladem druhým, všichni mistři nabádali druhé, aby je následovali a aby žili tak jako oni.

Všichni muslimové se snaží napodobit život Mohameda. Všichni křesťané se snaží napodobit život Ježíše. Všichni buddhisté se snaží napodobit život Siddhárthy Gautamy.

Copak nevěříš, že byste udělali dobře, kdybyste napodobovali život vašich největších duchovních mistrů ?

Myslím, že by to bylo dobré.

Někoho napodobovat znamená snažit se mu vyrovnat nebo ho překonat.

Podívej se na poslední dvě slova v té větě.

Podívej se na ně.

Chápeš jejich implikace ?

Nebylo by směšné povzbuzovat lidi, aby to dělali, a zároveň tvrdit, že to není možné ?

Nikdy jsem o tom nepřemýšlel tímto způsobem.

Tak o tom přemýšlej. neboť já ti říkám tohle:

Skutečný mistr není ten, kdo má nejvíc žáků, nýbrž ten, kdo vychová nejvíc mistrů.

Skutečný vůdce není ten, kdo má nejvíc stoupenců, nýbrž ten, kdo vychová nejvíc

vůdců.

Skutečný král není ten, kdo má nejvíc poddaných, nýbrž ten, kdo jich povznese nejvíc do královského rodu.

Skutečný učitel není ten, kdo má největší vědomosti, nýbrž ten, kdo naučí žáky nejvíc.

A skutečný Bůh není Bůh, který má nejvíc služebníků, nýbrž Bůh, který slouží největšímu množství lidí, čímž dělá Bohy ze všech.

Neboť cílem Boha je, aby všichni jeho poddaní pochopili, že Bůh není nedosažitelný, nýbrž nevyhnutelný.

*To se mi líbí! „Bůh není nedosažitelný, Bůh je **nevyhnutelný**.” To je pozoruhodné prohlášení.*

Připadá ti to pozoruhodné, protože vás celý život učili, že je tomu naopak. Říkali vám, že člověk nemůže dosáhnout božství a že byste nikdy neměli tvrdit, že jste toho dosáhli.

Ale není snad pravda, že mistři, jejichž učení vyznáváte, udělali přesně to ?

To je pravda.

A neradili vám, abyste se řídili jejich příkladem ?

Ano, radili.

Tak proč to považujete za kacířství nebo odpadlictví ?

To nevím.

To jen ukazuje rozporuplnost vašeho chápání toho, co říkali poslové uctívání vaším náboženstvím.

Ale teď ti odhalím DRUHÉ NOVÉ ZJEVENÍ:

Každý člověk je stejně výjimečný jako každý jiný člověk, který kdy žil, který dnes žije a který kdy bude žít. Všichni jste poslové. Každý z vás. Každý den přinášíte poselství životu o životě. Každou hodinu. V každém okamžiku.

Všechno, co si myslíte, říkáte a děláte, je poselstvím. Váš život je vaší učením. Kdybyste si myslili, že vás budou následovat druzí, šli byste dnes stejnou cestou ?

Možná si myslíte, že nikoho nezajímá, co děláte, ale to není pravda. Každý, s kým jste se kdy setkali, je ovlivněn vaším příkladem. Dáváte lidem informace o životě. Říkáte jim, jak to na světě chodí, a oni vás napodobují.

Vaše děti vás napodobují. Všichni mladí lidé, s nimiž jste se kdy setkali, vás napodobují.

Napodobuje vás vaše rodina a všichni lidé, kteří vás znají.

Napodobují vás vaši sousedé. Napodobuje vás celý národ. Vy jste národ. Národ se skládá z lidí, jako jste vy. Vy jste náboženství. Náboženství tvoří lidé, jako jste vy.

Všechno začíná u vás.

Každý člověk je první kostkou domina. Všechny ostatní kostky spadnou, když
NOVÁ PROROCTVÍ 44 www.andele-svetla.cz www.vesmirni-lide.cz

spadne první.

Držte krok se svým nejvyšším já, neboť vaše nejvyšší já, jde správnou cestou. Jednejte v souladu se svými nejkrásnějšími myšlenkami, neboť ty vás vedou správnou cestou. Zamilujte se, neboť láska je cesta. A pak se dívejte, jak do sebe všechno zapadá díky vám.

I ty jsi takovým poslem. Musíme tu vykonat Boží práci, ty a já. Proto vytrvej.

Ale já jsem se nikdy nepovažoval za posla.

Nicméně poslem jsi. A měl bys to vědět. Jinak budeš celý život čekat na Posla, jako na něho čeká celé lidstvo od počátku své historie.

Čas od času lidstvo prohlašovalo, že posel byl nalezen. A pak došlo k závěru, že nemůže existovat žádný jiný - nikdy.

To jsem vám však nikdy neříkal. **To jste si vymyslili sami.**

Faktem je, že víte, že intuitivně **všichni** víte, co vám pomáhá a co vám nepomáhá dostat se tam, kam říkáte, že se dostat chcete.

Říkáte, že chcete vybudovat svět míru, harmonie a štěstí. Ve svém nitru máte kompas, který vám ukazuje cestu tímto směrem. Ve svém nitru máte měřítko, podle kterého můžete posuzovat všechny možnosti.

Máte v sobě vnitřní navigační systém, a ať už jej nazýváte jakkoli - intuice, tušení, sebedůvěra -, nemůžete popřít, že existuje.

Je to vyšší vědomí. Je to vnitřní **pocit jistoty**. A čím víc na něj spoléháte, tím víc si uvědomujete, že se na něj můžete vždycky spolehnout.

10

Stále ještě přemýšlím o třetím kroku. Ovšemže chci, aby se zrodily nové představy o Bohu a Životě, ale nevím, zda ti dobře rozumím. Říkáš, že bychom měli naslouchat slovům taxikáře stejně pozorně jako slovům Mojžíše, Ježíše nebo Mohameda ?

Proč tu otázku nerozšíříš ? Proč jsi nejmenoval Konfucia ? Nebo Siddhárthu Gautamu ? Nebo Pataň-džaliho ?

Proč jsi nejmenoval Baha'ul-láha ? Nebo Josepha Smithe. Nebo Džalál al-Din Rúmího ?

A proč sis nevzpomněl na Paramahansu Yóga-nandu ?

Tohle opakuješ už podruhé. Chceš snad říci, že lidé jako Siddhártha Gautama byli stejně svatí jako Ježíš ?

Gautamovi říkali Buddha, nebo ne ?

Tak dobře, uvedl jsem špatný příklad. Co si myslíš o Josephu Smithovi ? Určitě ho neřadíš
NOVÁ PROROCTVÍ

do stejné kategorie jako Buddhu, Mojžíše, Ježíše a Mohameda !

A proč ne ?

Protože... to prostě není správné. To je vše.

Pokud tomu dobře rozumím, Mohamed inspiroval Korán, že ano ?

Ano.

A Joseph Smith napsal základní knihu Mormon.

Ano.

Takže ty říkáš, že Korán je posvátnější než kniha Mormon, protože Mohamed je víc „svatý“ než Joseph Smith.

Já to neříkáme, ale myslím, že by to řekla většina muslimů.

A křesťané by řekli totéž o Ježíši a Novém zákonu. A židé by řekli totéž o Mojžíšovi a Tóře. To se mi snažíš říci ?

Nechci za nikoho mluvit. Mluvím jen o tom, co vidím ve svém každodenním styku s lidmi. Většina křesťanů si nemyslí, že kniha Mormon je stejně autoritativní jako Nový zákon, navzdory tomu, že se členové církve Ježíše Krista svatých posledních dnů - Mormoni - považují za křesťany... a nevím, zda by židé řekli, že kniha Mormon je stejně autoritativním slovem Božím jako Tóra. Třeba by řekli, „Kdo ví ?“ A možná by o tom dlouho debatovali. Jak už jsem řekl, prostě tomu nerozumím.

Tak dobře, mohu uvést další příklady. Kdo je víc „svatý“ ? Ježíš, Mojžíš nebo Mohamed ?

To nevím. Ptáš se mě na něco, co prostě nevím.

Mojžíš přinesl Deset přikázání, že ano ? Ježíš je autorem učení Nového zákona, že ano ? A Mohamedova slova jsou jádrem poselství Koránu, že ano ?

Tak kdo je vře „svatý“ ?

Chceš se snad hádat ?

Já ne, **ale lidé se chtějí hádat.** Ve skutečnosti tuto hádku začali už dávno a dodnes ji neskončili. Ve snaze skončit ji vyhrožují, že skončují **s vámi**

O to tu jde.

To je součástí toho, co se děje na světě.

To pořád opakuješ.

Ano, protože tě připravuji na TŘETÍ PROROCTVÍ.

Což je ?

Žádná cesta k Bohu není lepší než jakákoli jiná cesta. Žádné náboženství není „jediné pravé náboženství“, žádný národ není „vyvolený národ“ a žádný prorok není „největším prorokem“.

Jestliže to je pravda, pak musíme odhodit všechny předpoklady, na jejichž základě jsme si

vytvořili naše názory a přesvědčení. Musíme zbourat všechny stavební kameny naší víry

Tyto kameny už nepodporují strukturu pokojného světa míru, harmonie a štěstí.

Už několikrát jsem ti řekl, že problém, před kterým dnes stojíte, je duchovní problém. Nelze jej vyřešit ekonomickými prostředky. Nelze jej vyřešit politickými prostředky. A nelze jej vyřešit ani vojenskými prostředky. Můžete jej vyřešit pouze tím, že změníte své názory a přesvědčení.

Názory, o nichž byste měli přemýšlet a jež byste měli přijmout, jsou vyjádřeny v Nových zjeveních, která vám v této knize odhaluji.

Zkoumejte tato zjevení pečlivě. Uvažujte o nich vážně. Nebyla vám dána bezdůvodně.

Požádali jste mě o pomoc. Ptal ses, o jakých myšlenkách by lidstvo mělo uvažovat. Čím můžeme začít tuto diskuzi? Jaké myšlenky nás mohou inspirovat a jakými myšlenkami můžeme inspirovat druhé?

Tato Nová proroctví vám dávám jako odpověď na vaše volání o pomoc.

Ale zároveň chceš, abychom převrátili všechny naše názory a přesvědčení vzhůru nohama.

Vaše dnešní názory a přesvědčení převracejí vzhůru nohama celý **váš svět**. A převracejí ho doslova naruby. Zabíjíte se, trháte se na kusy a otravujete se jedem vašich názorů. Vaše dnešní názory vás ničí, místo aby vám pomáhali.

To všechno můžete zastavit tím, že učiníte Pět kroků k dosažení míru.

Tak dobře, jsem ochoten učinit třetí krok. Prohlašuji, že si přeji, aby se zrodily nové představy o Bohu a Životě.

To je dobře. A pamatuješ si čtvrtý krok?

Čtvrtý krok od nás vyžaduje, abychom sebrali všechnu svou odvahu a prozkoumali nové názory a pak je začlenili do našeho názorového systému, pokud budou v souladu s naší vnitřní pravdou.

Pamatuješ si to dobře. A cílem tohoto rozhovoru je dát vám příležitost to udělat. Jsi ochoten zkoumat nové názory?

Ano, ale trochu mě to znervózňuje. Trochu mě to děsí. Mám pocit, že chceš otrást základy všeho, co lidé na tomto světě považují za pravdivé.

Právě to vaše planeta dnes potřebuje. Jen velmi málo lidí zkoumá nové myšlenky. Jen málokdo je ochoten o nich přemýšlet. Musíte mít odvahu přemýšlet o nových myšlenkách, protože to může být velice obtížné. Máš dostatek odvahy?

Pokud s tebou nebudu muset souhlasit... pokud budeme jen hovořit...

Už jen to je v některých společnostech velice obtížné. V některých zemích to není **dovoleno**. A není pochyb o tom, že tato kniha bude v některých zemích zakázána.

Myslím, že patřím k těm odvážným.

Nejen ty, ale každý, kdo čte tuto knihu. Pokud ji dosud neodložil, pak je odvážný.

Takže můžeme začít. Začneme zkoumat různé názory.

Ano. Názory jsou základem veškeré lidské zkušenosti. Ačkoli se některé z nich týkají jen vašich představ o Bohu, a proto se může zdát, že ovlivňují jen věřící lidi, brzy uvidíš, jak vaše představy o Bohu ovlivňují světský život.

To už jsi říkal.

Člověk nemusí věřit v Boha, aby byl ovlivněn společenskými konvencemi vytvořenými lidmi, kteří v Boha věří. Společenské konvence vytvářejí kulturní požadavky - které nutí lidi, aby žili určitým způsobem.

Takže náboženství ovlivňuje i nevěřící.

Ano. Organizované náboženství nakonec není ničím jiným než systémem názorů. Veškeré lidské chování je založeno na názorech a jeden názorový systém posiluje druhý, čímž se vytváří něco, co lze nazvat supersystémem, který přesahuje hranice jednotlivých náboženství i světských filozofií.

Celek je vždy víc než součet jednotlivých částí. Takže musíš zkoumat základní náboženské názory a přesvědčení, ať už jsi věřící nebo ne.

Zmínil jsem se o tom jen z úcty k upřímným ateistům a agnostikům. Chtěl jsem jim dát důvod, aby pokračovali ve čtení tohoto rozhovoru.

Člověk, který miluje život, nemusí udělat víc než se podívat kolem sebe. To je dostatečný důvod.

Je jisté, že se dnes nacházíme ve velice překérní situaci.

A do té jste se dostali díky svým názorům.

Samozřejmě že existují různé představy o Bohu, které jsou rozšiřovány stovkami různých náboženství na tomto světě, ale existuje jen pět základních představ. Tyto představy jsou sdíleny většinou organizovaných náboženství, která na nich založila svá základní, ačkoli rozdílná dogmata.

První a nejdůležitější názor říká, že Bůh něco potřebuje.

Většina lidí zakládá svou představu o Bohu právě na tomto názoru. Tento názor říká, že Bůh je bytost, která něco potřebuje, aby mohla být šťastná.

Ačkoli je Bůh popisován jako Nejvyšší bytost, za určitých okolností může být nespokojený. Tato nespokojenost se časem mění v hněv, který nakonec vede k pomstě.

Jinými slovy, Bůh chce, abyste dělali a měli určité věci a abyste jiné věci nedělali a neměli. To jsou jeho požadavky a běda vám, když je nesplníte !

Přesně to mi říkaly jeptišky v katolické škole ! „Běda ti, nebudeš-li se řídit Božími zákony.“ To mi říkaly milosrdné sestry.

Požadavky Boha jsou shrnuty v kánonech vašich různých náboženství, ale v podstatě říkají totéž. Pravděpodobně nejznámější verzí Božích požadavků je Desatero Božích přikázání.

Víra, že Bůh něco potřebuje ke štěstí, je mylná. Je to první z Pěti falešných představ o Bohu.

Bůh je všechno, co existuje, co kdy existovalo a co kdy bude existovat. Není nic, co by nebylo Bohem, a Bůh tudíž nechce a nepotřebuje vůbec nic.

Takže tady je ČTVRTE NOVÉ ZJEVENÍ.

Bůh nic nepotřebuje. Bůh nic nevyžaduje, aby byl šťastný. Bůh je štěstí samo. Takže Bůh nevyžaduje nic od nikoho a ničeho ve vesmíru.

To nemůže být pravda.

Je to pravda.

*To **není** možné. Prakticky každé náboženství má dlouhý seznam požadavků, jež Bůh uložil lidstvu. Bůh vyžaduje, aby se lidé chovali určitým způsobem, aby dodržovali určité obřady, a dokonce aby jedli určitá jídla a oblékali se určitým způsobem.*

*A.C. Bhaktivédanta Swámí, zakladatel Mezinárodní společnosti Krišnova vědomí, říká v úvodu ke své knize, že základní myšlenkou Bhagavadgíta je tohle: „**Místo aby uspokojoval své vlastní materiální smysly, člověk musí uspokojit smysly Boha. V tom spočívá nejvyšší dokonalost života. Bůh to chce a vyžaduje.**”*

To není pravda.

Takže Swámí se mýlí ?

Swámí se nevyjádřil přesně. Jeho prohlášení je nepřesné.

Tak dobře... podívejme se na Tóru, která obsahuje dlouhý seznam požadavků, které byly člověku zjeveny jako Boží zákony.

A totéž platí o Koránu, abych jmenoval aspoň dvě z posvátných knih lidstva.

Máš pravdu. Tak se podívejme na něco z toho, co tyto knihy říkají. Podívejme se, zda to budou prohlášení, která bys přisoudil Bohu.

V Páté knize Mojžíšově se říká, že když si muž vezme ženu a pak zjistí, že už není panna, a její rodina nemůže dokázat, že před svatbou pannou byla, „bude odvedena ke dveřím otcova domu a tam ji muži ukamenují k smrti.”

Tak moment. Tohle je Boží zákon ?

Ano, podle toho, jak jej prý lidstvu předal Mojžíš. Tóra také říká, že když se muž a žena dopustí nemanželského styku, oba budou odvedeni k bránám města a ukamenováni k smrti.

O tom si promluvme.

A Bůh se zabývá také dalšími záležitostmi každodenního života lidí. Tak například oblečením. „Zena nesmí nosit mužské šaty... neboť Bůh nemá rád nikoho, kdo to dělá.”

Ženy by tudíž neměly nosit kalhoty a obleky.

Dále: „Nenoste šaty spředené z vlny a lnu záro-ven.

Tak počkej...

A dále... Jen někteří lidé jsou vítáni v domě Božím. Když se náhodou narodíš jako

nemanželské dítě, nesmíš do Božího domu ani vstoupit.

Nesmím ?

Ne, žádné nemanželské dítě. Ani „žádný z jeho potomků až do desáté generace nesmí vstoupit do církevního sboru.“

A když si poraníš určitou část těla při nehodě nebo ve válce, nesmíš se účastnit bohoslužby s ostatními věřícími.

No dovol ?

V Bibli se píše: „Jsou-li některému muži rozdrcena varlata nebo uříznut penis, nesmí vstoupit do církevního sboru.“

Tak moment, zadrž.

Ale tohle jsou slova přímo z Bible. Rozčilují tě snad ?

Tato slova jsou v Bibli ?

Přečti si verše 23:1 -2 v Páté knize Mojžíšově. (New Living Translation)

*Ach, to je jedna z těch **moderních** biblí.*

Ano. A anglickém překladu Bible z roku 1611 stojí: „Ten, kdo má poraněná varlata nebo uříznutý pohlavní úd, nesmí vejít do církevního sboru.“ Ale význam je stejný.

Ať se propadnu...

A mám také nepříjemnou zprávu pro ženy, které chodí do kurzů sebeobrany, dnes tak propagovaných.

Opravdu ?

Ano. Některé věci, které se tam učí, mohou přivést ženy do velkých nesnází.

Co tím myslíš ?

V Bibli se říká: „Když spolu zápasí dva muži a žena jednoho z nich přijde na pomoc svému manželovi a chytí jeho soupeře za penis, musíte jí useknout ruku. Nemějte s ní žádné slitování.“

Bože, autoři Bible byli přímo posedlí mužskými genitáliemi, že ano ?

Kdo si myslíš, že Bibli napsal ?

Už to chápu.

A hovořili také o dětech, které neposlušují své rodiče. Jejich názory se pravděpodobně liší od názorů většiny matek.

A co říká tahle posvátná kniha o dětech, které neposlušují své rodiče ?

Zabijte je.

Cože ?

Podle Tóry Bůh říká, abyste je zabili.

Tomu nevěřím.

Nicméně to tam stojí černé na bílém.

„Mají-li rodiče tvrdohlavého a vzpurného syna, který je neposlušný, otec a matka ho odvedou ke starším u brány města.

Řeknou starším: 'Náš syn je tvrdohlavý a vzpurný. Nechce nás poslouchat. Je to zhýralec a opilec.' Pak všichni muži města ukamenují syna k smrti.

Musíte vymýtit zlo z vašich řad."

Myslím, že to stačí...

Bůh se však vždycky nespolehá na své poddané. Velice často - podle vašich „posvátných knih" - trestá přímo.

Chceš tím říci, že nečekáš na soudný den ? Trestáš lidi už tady na zemi ?

Zajisté ! Zejména ty, kteří nevěří v mou dobrotu ! Nedělal bys to také ? Kdybys byl všemocný, moudrý, dobrý a milující, netrestal bys ty, kteří v tebe nevěří ? Neštvalo by tě to ?

Ty žertuješ. Děláš si ze mě legraci ?

Chceš snad říci, že se vaše „posvátné knihy" mýlí ? Dávej si pozor ! Mohl bys být potrestán.

Ale jdi.

V Koránu se jasně říká: „Činy nevěřícího jsou jako fatamorgána v poušti, kterou žíznivý poutník považuje za vodu, dokud k ní nedojde a nezjistí, že tam nic není, a dokud se nesetká s Bohem, který se s ním vyrovná, neboť Bůh je rychlý." (Súra 24:39)

Muslimové vědí, co udělám těm, kteří věří v mou dobrotu, i těm, kteří v ni nevěří.

Súra 9:26 - „Ale Bůh uklidnil posla a věřící a seslal na zem síly, jaké jste neviděli: potrestal nevěřící. Tak odměňuje ty, kteří nemají víru."

*Takže jsme **nuceni** věřit, nebo...*

Ano.

Nepřipadá mi rozumné, aby Bůh - zdroj všeho dobra a lásky a moudrosti - trestal lidi, kteří v něho z nějakého důvodu nevěří.

Ale já dávám každému šanci ! Není to rozumné ? Nikdy nikoho netrestám, aniž ho předem upozorním, že ve mě má věřit. A když ve mě ani pak nevěří, úplně ho zničím; ale nikdy to neudělám bez varování.

Neznám toho Boha, o kterém tu mluvíš ! Myslím, že si to všechno vymýšlíš.

Vymýšlím si to já ? Nebo... si to vymýšlíš ty ?

Co tím myslíš ?

Přečti si vaše posvátné knihy, které napsali lidé.

Přečti si například verše 17:15-16 v Koránu: „... nikoho bychom nepotrestali, dokud bychom neposlali posla (aby předal varování).“

„Když se rozhodneme zničit skupinu lidí, nejdřív pošleme varování těm z nich, kterým byly dány dobré věci tohoto života, a přesto hřeší; aby se potvrdilo obvinění: teprve pak je úplně zničíme.“

Skutečnost je taková, že svět je plný hříšníků - to jest lidí, kteří nevěří, že jsem Bůh a že jsem dobrý, a kteří dělají to, co nechci, aby dělali. Lidé jsou tak špatní, že budu muset zničit většinu lidstva a potrestat celé lidstvo, ještě než přijde soudný den.

Cože ? Co to říkáš ?

Říkám ti, jak jsem rozzlobený ! Totéž jsem řekl v mnoha vašich posvátných knihách, například v Koránu 17:58:

„Neexistuje usedlost, kterou nezničíme nebo přísně nepotrestáme, ještě než přijde den vzkříšení. To je v souladu se zákonem (Boha).“

Ale já si myslel, že jsi milující, odpouštějící Bůh.

To jsem, pokud mě nerozhněváte.

Děláš si z nás legraci, že ano ? Citoval jsi ty staré verše z posvátných knih, aby ses mohl vysmívat lidem.

Takže ty si myslíš, že se vám vysmívám, když cituji, co o mně říkáte ?

Můj milý a dobrý příteli, Bůh se lidem nevysmívá; **lidé se vysmívají Bohu**.

Říkáte, že Bůh **chce** všechny tyto věci, a citujete texty, kterým říkáte **posvátné**, abyste to dokázali.

S pomocí vašich posvátných knih ospravedlňujete ty nejbarbarštější činy.

To není pravda. Pasáže, které jsi citoval, jsou zastaralé. Dnes je nelze aplikovat doslova.

A já si myslel, že vaše posvátné knihy nejsou nikdy „zastaralé“. Nejsou snad posvátné právě proto, že nemohou nikdy zastarat ? Víš jistě, že by tato slova neměla být dnes aplikována doslovně ?

Jsem si naprosto jistý. Dnes je nelze aplikovat doslovně.

To byste měli říci některým fundamentalistům. Ti říkají něco jiného.

Jsou mezi vámi lidé, kteří berou všechno doslovně. Tito lidé tvrdí, že se posvátné knihy jako Bible, Korán atd. musejí vykládat doslovně.

Já vím. Ale ti jsou v menšině. Příliš neovlivňují každodenní život.

Opravdu ?

Tak dobře, připouštím, že jsou na světě země, jejichž zákony jsou založeny na prohlášeních,

která se poprvé objevila v jejich posvátných knihách. Je také pravda, že úřady v těchto zemích někdy odsuzují zloděje k useknutí ruky, cizoložníky k ukamenování a odpadlíky k smrti. A tyto rozsudky jsou často vykonávány na sportovních stadionech jako veřejná událost...

Ano, v primitivních dobách se stávají primitivní věci.

Ale já nemluvím o primitivních dobách. Mluvím o jedenadvacátém století. Mluvím o dnešní době.

Já také.

Většina lidí si nemyslí, že žijeme v primitivní době.

To znamená, že se většina lidí nedívá dost pozorně kolem sebe.

Chtěl jsem jen říci, že radikální fundamentalisté nemají příliš velký vliv na každodenní život většiny lidí.

Možná nemají vliv na každodenní život většiny lidí ve společnosti nebo v kruzích, kde žiješ ty, ale existují společnosti a určité kruhy uvnitř vaší společnosti, kde mají fundamentalistické názory nesmírný vliv na každodenní život.

Musím s tebou souhlasit, když slyším například o Afghánistánu, kde se po dobu pěti let vládnoucí třída řídila tím, co považovala za pravdivou interpretaci islámských posvátných knih.

Afghánistán není jediná země na světě, kde se dějí primitivní věci.

To jistě ne, ale v této zemi se dějí opravdu podivné věci - téměř surrealistické věci. V Afghánistánu nebylo povoleno poslouchat žádnou jinou hudbu než posvátné písně. Nebylo povoleno dívat se na televizi. Bylo zakázáno vystavovat obrazy nebo fotografie lidí a zvířat, protože to prý porušovalo posvátný zákon. O diskriminaci žen jsem už hovořil.

Zákony některých jiných zemí jsou skoro stejně přísné.

Lidé na celém světě byli zděšeni, když se dověděli o smrti více než deseti mladých dívek, které uhořely v jedné škole v Saudské Arábii, protože nesměly opustit hořící budovu bez předepsaného islámského obleku. V Saudské Arábii mají „náboženskou policii“, která má právo předvolat člověka k soudu za porušení náboženského zákona. Ženy mohou být potrestány přímo na místě, když se policie domnívá, že nejsou vhodně oblečeny. Žena nesmí obědovat v restauraci ani se svým snoubencem. Manželské páry nesmějí sedět tak, aby manželka seděla vedle jiného muže než vedle svého manžela.

A každý, kdo tyto zákony zpochybňuje, je považován za „necitlivého“, vůči kulturním normám, náboženským obyčejům a starým tradicím místních obyvatel. Máme se vzdát základních lidských hodnot jen proto, abychom ctili náboženskou a kulturní rozmanitost? Je snad necitlivé být citlivý vůči zákonům, které jsou necitlivé?

Možná je necitlivé kritizovat to, co si přejí místní obyvatelé, ale ti v takových případech obvykle nemají žádnou volbu. Musejí dodržovat „posvátné“, zákony, které jsou jim vnucovány a které nemají nic společného s ochranou civilních práv.

Když z Kábulu odešli představitelé Tálibánu, trvalo půl dne, než ženy vyšly z domů nezakryté od hlavy až k patě, než si muži oholili své nechtěné plnovousy a než obchodníci opět začali

hrát hudbu.

Chceš hovořit o primitivních kulturních názorech a surrealistickém chování lidí v některých dalších zemích ?

Tím myslíš například přesvědčení, že by lidé určité barvy pleti měli být prodáváni a kupováni jako otroci ? Ze by měli mít méně příležitostí, že by neměli mít právo na vzdělání a že by měli mít všeho méně ?

Nebo že by ženy a lidé odlišné sexuální preference měli spadat do téže kategorie ?

Nebo chceš hovořit o zemích, které věří, že moc je právo ? O zemích, které přizpůsobují svou morálku svým okamžitým cílům ? O vládách, které překrucují pravdu tak, aby sloužila jejich mocenským cílům ? O lidech, kteří ničí a bombardují a vraždí a loupí a systematicky odmítají druhým jednu desetinu toho, co oni sami mají, aby mohli mít ještě víc ?

Tenhle výčet děláš ty, ne já.

Tak mi to vysvětli. Mnoho lidí a národů na světě dělá to, co dělá, říká to, co říká, a věří tomu, čemu věří, na základě toho, co si myslí, že prohlásil Bůh.

Já nedělám žádná prohlášení.

Chceš říci, že jsi to nebyl ty - že to nebyl Bůh - kdo řekl, že se lidé musejí chovat těmito podivnými způsoby ? Copak jsi to nebyl ty, kdo si vybral jeden národ za svůj „vyvolený národ,,, nebyl jsi to ty, kdo řekl, jak vyplývá z Nového zákona, že příslušníci jedné rasy nesmějí uzavírat manželství s příslušníky jiné rasy, že homosexuálové jsou odporní. Nebyl jsi to ty, kdo prohlásil, jak se píše v Tóře, „Jsou-li některému muži rozdrvena varlata nebo uříznut penis, nesmí vstoupit do církevního sboru.“

Co si myslíš ty ?

Nevím, co si mám myslit.

Ale vis. Přesně vis, co si máš myslit. Znáš pravdu. Znáš pravdu díky onomu vnitřnímu naváděcímu systému, o kterém jsme už mluvili.

Máš **vnitřní pocit jistoty**, že Bůh nikdy nemohl říci něco takového - že nemohl říci ani polovinu toho, co je mu přisuzováno. Ty to víš a já to vím a každý to ví.

Otázka není, zda to víš, jde spíš o to, zda jsi schopen to přiznat, zda jsi ochoten říci to nahlas, zda se nebojíš odporovat převládajícímu názoru, který tvrdí, že šlapání po posvátné víře a starých tradicích je špatné.

Šlapat po lidech je dovoleno, ale šlapat po tradicích dovoleno není.

Šlapat po lidech se díky vašim názorům vlastně už stalo tradicí. Takže jste dosáhli dokonale absurdního stavu.

Musím přiznat, že mi vždycky dělalo potíže věřit, že Bůh zakazuje lidem, aby uzavírali manželské svazky s příslušníky jiných ras, že říká ženám, aby na veřejnosti chodily zahalené od hlavy až k patě, že nedovoluje manželským párům, aby používaly antikoncepční prostředky, nebo že přikazuje mužům, aby nosili plnovous.

Nikdy jsem dobře nechápal, proč Bůh dává lidem tolik příkazů.

Já to nedělám. Nemusím nikomu dávat příkazy a nikdy jsem to nedělal.

Nikdy ?

Nikdy. A nikdy to dělat nebudu.

Chceš tedy říci, že se nikdy nedovíme, co Bůh skutečně chce ?

Ne, to nechci.

*Proč ? **Proč nám to děláš ?***

Dělám co ?

Proč nám říkáš, abychom dodržovali Boží zákon, ale neřekneš nám, co opravdu chceš ?

Protože nic nechci. Ale vy to nemůžete pochopit, nebo to odmítáte pochopit.

Bůh nic nepotřebuje a nechce.

Bůh od nikoho nic nevyžaduje, nikomu nic nepřikazuje a nikoho k ničemu nenutí. **Tohle** uče ve vašich seminářích a **medresách**.

Bůh nic nevyžaduje a nic neočekává. **Tohle** říkejte svým dětem.

Já jsem autorem všeho. Jsem stvořitel a veškeré stvoření. Jsem vším, co existuje. Není nic, čím bych nebyl. Nikomu nepotřebuji dávat příkazy.

Komu bych je dával ? Neexistuje nic než já. Já jsem všechno. Jsem alfa a omega, jsem začátek a konec. A koho bych trestal, kdyby mé příkazy nebyly dodržovány ? Uhodil bych svou pravou rukou svou levou ruku ? Ukousl bych si nos, abych se pomstil svému obličejí ?

Vaši učitelé a profesori, vaši kněží a **ulamové** vám říkají, že Boha se musíte bát, neboť je pomstychtivý. Říkají vám, abyste žili ve strachu z Božího hněvu. Abyste se třásli v jeho přítomnosti. Abyste se po celý život báli jeho strašného soudu. neboť Bůh je „spravedlivý“. Bůh ví, že budete mít problémy, až stanete před jeho strašným soudem. Proto musíte poslouchat Boží příkazy.

Proto většina z vás hledá „správný způsob“, jak Boha uctívat, jak Boha poslouchat, jak Bohu sloužit. **Největší ironií toho všeho je, že já vaše uctívání nechci, že vaši poslušnost nepotřebuji.** A nemusíte mi sloužit.

To od vás vždycky vyžadovali vaši monarchové -tito egocentričtí tyrani. Tyto požadavky nejsou Božími požadavky a je pozoruhodné, že lidé dodnes nepochopili, že to jsou falešné požadavky, které nemají nic společného s potřebami Boha.

Bůh nemá žádné potřeby. Bůh je vším, co existuje. To znamená, že nic nepotřebuje a nic

nepostrádá.

Věříte-li v Boha, který něco potřebuje - a je tak uražen, když to nedostane, že trestá ty, od nichž to očekával -, pak věříte v Boha, který je mnohem menší než já. Jste vsutku děti menšího Boha.

Ne, moje děti, dovolte mi, abych vás v tomto rozhovoru, stejně jako ve všech předešlých rozhovorech, ujistil, že nemám žádné potřeby. Nic nevyžaduji. (První kniha HSB)

Takže ty nám nedáváš žádné „příkazy“ ?

Ne. Pouze lidé mají potřebu dávat příkazy lidem, aby udrželi pořádek. A nejlepší způsob, jak si zajistit dodržování příkazů, je říci lidem, že jsou to příkazy Boží.

Byli lidé, kteří upřímně věřili, že dostávají příkazy od Boha, a v dobré víře je předávali druhým. To ovšem neznamená, že ti, kteří opravdu věřili, že jsou příjemci Božích zjevení, byli neomylní.

Nebyli o nic víc neomylní, než je tahle kniha.

Správně. To je naprostá pravda. Jakékoli tvrzení, že je tahle kniha neomylná, by bylo nepřesné.

Bylo by nepřesné říci, že tahle kniha je přesná.

Ano.

Takže tahle kniha je přesná, když říká, že je nepřesná.

To je vtipné a je to pravda.

Tak proč bych jí měl věřit, když není přesná ?

Neměl bys jí věřit. Měl bys jí použít, abys poznal, co ti je prospěšné.

A stejně přistupuj ke každé knize, která tvrdí, že je poselstvím od Boha.

To už děláme. Už dlouhá staletí testujeme slova posvátných knih, a život na naší planetě je důkazem toho, zda jejich učení je prospěšné nebo ne.

Takže důkazy máte, jde tedy o to, kolik jich potřebujete.

*Zřejmě ano. Přesto však nelze věřit tomu, co říkáš v téhle knize. To nemůže být pravda. Odporuje to všemu, co jsem se kdy učil. **Bůh musí něco chtít.***

A proč ?

*To nevím, ale něco chtít **musí**. Kdyby nic nechtěl, jaký bychom měli důvod, abychom něco dělali nebo nedělali ?*

Takže říkáš, že potřebujete Boha, aby od vás vyžadoval, abyste dělali to, co je vám prospěšné, a aby vám zakazoval, abyste dělali to, co pro vás prospěšné není ?

Ne, potřebujeme Boha, aby rozhodl, co je „nejlepší“ a co „není dobré“. Jakmile se to dovíme, můžeme se spolehnout sami na sebe, co budeme dělat a co ne. Nejobtížnější je rozhodnout,

co je „nejlepší“.

Ale to by mělo být snadné. Prostě si uvědomte, co se snažíte dělat. Uvědomte si, co chcete prožívat.

Kdo ? My jako jedinci, nebo my všichni jako kolektiv ? A kdy ? Dnes nebo v budoucnosti ? Problém je v tom, že většina z nás přemýšlí o tom, co chceme prožívat dnes - tady a teď -, ale nikdo nemyslí na budoucnost. Nikdo nemyslí na zítřek, tím méně na příští měsíc, či dokonce na příští rok.

Proč jste tak krátkozrací ?

Protože jsme sobečtí.

A proč jste tak sobečtí ?

Protože jsme zvyklí myslet především na sebe. A někdy myslíme výhradně na své vlastní já.

A víte jistě, že myslíte na své já ?

Ano. To přiznáváme.

Takže to je jednoduché. Odpověď je jasná.

Opravdu ? Tak mi ji řekni.

Prostě rozšiřte svou definici „já“.

Váš problém spočívá v tom, že jste špatně definovali své „já,,, nikoli v tom, že jste egocentričtí.

Máte problémy proto, že definujete své „já“ jako něco menšího, než Já skutečně je.

Vaše definice „já“ je příliš úzká. Když jste si poprvé začali uvědomovat sami sebe - to jest když se **Homo sapiens** stal vědomým -, uvědomovali jste si, že vaše „já“ je „tady“ a všechno ostatní je „tam“. A tak jste definovali své „já“ velice omezeně.

Později, až budeme zkoumat Osmé nové zjevení, uvidíš, jak je vaše definice „já“ omezená. To však není vaše vina. Nemohli jste to vědět. Necháпали jste to. **A právě v tom vás zklamala většina vašich organizovaných náboženství. Tato náboženství vás učila věřit v omezené, mrňavé „já“.**

A já si myslil, že křesťanství učí, že jsem opatrovníkem svého bratra.

Ano, ale ty jsi „tady“ a tvůj bratr je „tamhle“. Věříte, že jste jeden od druhého odloučení.

*Myslil jsem, že islám učí, že nejdůležitější v životě člověka je jeho **umma** neboli komunita. Komunita je vším. Posvátnost komunity, čest komunity, bezpečí komunity, povaha a zbožnost komunity - to všechno je velice důležité, na tom závisí, zda Bůh je skutečným prožitkem v životě lidí.*

Ano, to je pravda, ale vaše komunita se skládá jen z „vašich členů“. Ostatní lidé nejsou její součástí. Myslíte si, že jste jeden od druhého odděleni.

Z toho vyplývají vaše nejzákladnější názory. Definujete své individuální „já“ jako něco, co nepřesahuje hranice vašeho těla. Je pravda, že někteří z vás si uvědomují „kolektivní já“,

které zahrnuje rodinu nebo komunitu - a v některých případech je to poměrně velká komunita -, ale přesto nezahrnuje všechny lidi. Zahrnuje jen ty, kteří s vámi souhlasí, kteří myslí jako vy, vypadají jako vy, jednají jako vy, ale nezahrnuje nikoho jiného. Ve skutečnosti systematicky **vylučuje** všechny ostatní.

Mnohá vaše organizovaná náboženství vás učí tuto výlučnost. Tímto způsobem dosáhla pravého opaku toho, čeho dosáhnout chtěla. Místo jednoty dosáhla nejednotnosti.

Ale lidé jsou různí. To nelze popřít.

Já nemluvím o rozdílech. Mluvím o oddělenosti. Rozdíly neznamenaí oddělenost.

Ale my jsme jeden od druhého oddělení.

Ne, nejste. To si jen myslíte. Chováte se, jako byste byli jeden od druhého oddělení, ale ve skutečnosti tomu tak není.

To vám říká většina vašich náboženství. Říkají vám, že jste oddělení jeden od druhého a že jste oddělení od Boha.

Copak nejsme od Boha oddělení ?

Nejste.

Samozřejmě že jsme. Bůh je dobrý. Bůh je velký. My jsme špatní. Jsme hříšníci. Jsme nepatrné kousky bláta, které si ani nezaslouží, aby na ně Bůh šlápl. Musíme se klanět Bohu a připomínat si, že nejsme ničím ve srovnání s tím, kdo nás stvořil.

Podle některých náboženství máme padnout na kolena a pokorně odříkávat své modlitby. Podle jiných náboženství máme pětkrát denně padnout na tvář a chválit Aláha. Podle dalších se máme hluboce klanět. Máme se bít v prsa. Máme se bičovat. Máme se...

Zadrž ! Já ti rozumím. Víím, o čem mluvíš. Udělal jsem si docela dobrý obraz.

Chceš snad říci, že jsme všechno pochopili špatně.

Říkám vám, že mezi námi došlo k nedorozumění. Přináším vám svá zjevení mnoha různými způsoby a prostřednictvím mnoha poslů, ale nechci vás pokořit. Přicházím proto, abych vás povznesl.

Ale my si to nezasloužíme. Zasloužíme si jen plazit se před Bohem.

Proč ? Proč si to myslíš ?

Protože jsme tě zklamali !

Ach, ano. To vyplývá z vaší druhé falešné představy o Bohu.

Chceš tedy říci, že jsme Boha nezklamali ?

Jak byste mohli Boha zklamat, když od vás nic nechce ani nepotřebuje ?

Samozřejmě. Tak tomu já nevěřím.

Správně. Ty věříš první falešné představě.

A to byla moje první chyba ?

Ano. Všechny vaše názory jsou založeny na vaší první falešné představě o Bohu. Všichni si myslíte, že Bůh něco potřebuje. A z vaší druhé falešné představy vyplývá, že všechny potřeby Boha nemusejí být uspokojeny.

To nemusejí ! Už se to stalo.

Kdy ?

Na samém počátku. Už v ráji. Bůh tehdy řekl Adamovi a Evě, aby nejedli ovoce ze stromu poznání dobra a zla. Ale oni jeho příkaz neuposlechli. Proto je vyhnal z ráje. Proto jsme byli vyhnáni z ráje.

Tohle všechno je samozřejmě jen podobenství. Ale jeho smyslem je vysvětlit, že jsme se odloučili od Boha, když jsme poprvé zhřešili.

Ach ano. To je vaše třetí falešná představa o Bohu.

Zaprvé věříte, že Bůh něco **potřebuje**.

Zadruhé věříte, že jeho potřeby **nemusejí** být uspokojeny.

Zatřetí věříte, že vás Bůh od sebe **odloučil**, aby vás potrestal za to, že nedostal, co potřebuje.

*Ale to je **pravda**. Ty jsi potřeboval, abychom nehřešili, a my jsme zhřešili. Proto jsi nás vyhnal z ráje. Ted' jsme odděleni od Boha a musíme tvrdě pracovat, abychom se dostali zpátky. Musíme si opět zasloužit Boží přízeň.*

Moje krásné děti, nikdy jste mou přízeň neztratili. Ve své představivosti jste si vytvořili Boha, jehož city lze urazit. Moje city však urazit nemůžete. Nemůžete mě naštvat. Nemůžete mě rozhněvat. Zlost a hněv jsou protikladem toho, čím a kým jsem.

Myslíte si, že jsem podobná bytost jako vy, jenže větší a mocnější, která žije někde ve vesmíru - představujete si mě jako nějakého rodiče, který má sobecké potřeby a emoční problémy jako vy. Ale musím vám říci, že takový nejsem.

Tady je PÁTÉ NOVÉ ZJEVENÍ:

Bůh není žádná superbytost, která žije někde ve vesmíru nebo mimo něj a která má stejné emoční potřeby jako lidé. Bohu nelze ublížit a proto nemá potřebu mstít se nebo trestat.

Chápu, že vás to šokuje, neboť váš systém dobra a zla a spravedlnosti a nespravedlnosti je založen na opačné představě. A tuto představu jen posiluje váš názor, že Bůh trestá a hledá pomstu.

Lidé se nechtějí vzdát představy trestajícího Boha, protože chtějí mít pocit, že ve vesmíru

*existuje aspoň **nějaká** spravedlnost. Nejsou-li „špatní lidé“ potrestáni tady na Zemi, alespoň můžeme věřit, že „to schytají“ po smrti - protože nám „Bůh slíbil spravedlnost“.*

V mém království neexistuje žádná odměna a žádný trest. Nicméně říci, že neexistuje „trest“, není totéž jako říci, že neexistují důsledky.

Až umřete - to jest až opustíte své hmotné tělo -, dostanete příležitost zrekapitulovat svůj život. Ve skutečnosti o to **sami požádáte. Budete to chtít.** Bude to součást procesu, který vám umožňuje dovědět se víc o životě a o sobě.

Během tohoto procesu rekapitulace budete mít možnost znovu prožít každý okamžik svého života, znovu si uvědomíte všechno, co jste si kdy myslili, co jste kdy říkali a co jste kdy dělali. Uvědomíte si všechno - a to nejen ze svého hlediska, ale také z hlediska každého člověka, s **nímž jste se v životě setkali.**

Budete prožívat to, co prožívali oni v důsledku toho, co jste si myslili, co jste říkali a co jste dělali.

*Chceš říci, že znovu prožiji všechny své vztahy s druhými lidmi, jeden vztah po druhém - z **jejich hlediska** ?*

Přesně tak.

Můj Bože, to bude peklo.

Ne, nebude. Bude to rozpomínání. Vzpomeneš si, čím opravdu jsi a čím se můžeš stát, když si uvědomíš, co druzí prožili díky tobě. Ale i když to pro ně mohlo být bolestné, ty trpět nebudeš.

Jak je to možné ?

Utrpení je otázka hlediska. To si pamatuj. Bolest je prožitek; utrpení je názor na tento prožitek. Můžeš zakoušet bolest - jako například matka při porodu dítěte -, ale nemusíš ji vnímat jako utrpení. Můžeš ji prožívat jako radost z toho, že jsi dal někomu život. V tomto případě svému novému „já“. Novému já, které si uvědomuje a chápe víc - a které je schopno prožívat Já novým způsobem.

Tomuto procesu se říká evoluce. A primitivní pojmy jako „odměna a trest“ nemají v tomto procesu místo.

Pro mnoho lidí to může být nepochopitelné. Když jim vezmeš víru v odměnu a trest, všechno v jejich životě se zhroutí.

Ale to není nutné.

Není to nutné, pokud si vytvoříte nové představy o „dobru“ a „zlu“, o „spravedlnosti“ a „nespravedlnosti“ - a pokud **nebudete používat Boha k jejich ospravedlnění.**

*Ted' mluvíš o světském zákonu. Organizovaná náboženství tvrdí, že to je Velké zlo, které přebírá vládu nad světem. Nazývají to **sekularismem** nebo **humanismem**, a někdy dokonce **sekulárním humanismem**, jež považují za nejhorší, protože to je podle jejich názoru velký nepřítel Boha.*

Samozřejmě že považují sekulární humanismus za největšího nepřítele, protože je **největší hrozbou pro ně.** Bůh nemá žádné „nepřátele“, protože Boha nelze zranit a ni zničit.

Nicméně naše slovníky definují „sekularismus“ jako „od mítnutí nebo vyloučení náboženství a náboženských myšlenek“.

Ale neříkají nic o odmítnutí či vyloučení **duchovnosti a duchovních myšlenek**.

Jaký je rozdíl mezi náboženstvím a duchovností ?

Náboženství je instituce a duchovnost je prožitek.

Náboženství jsou instituce založené na určitých představách o světě. Když se tyto představy zakoření, stanou se doktrínami a dogmaty. Není možné je zpochybňovat. Organizovaná náboženství vyžadují, abyste věřili jejich učení.

Duchovnost od nikoho nevyžaduje, aby něčemu věřil. Spíš vás nabádá, abyste si uvědomovali, co prožíváte. Vaší autoritou se stane vaše osobní zkušenost, nikoli něco, co vám někdo řekl.

Kdyby podmínkou nalezení Boha byla příslušnost k určitému náboženství, znamenalo by to, že Bůh vyžaduje, abyste k němu přišli určitou cestou. Ale proč bych něco takového vyžadoval ?

Nevím. Proč to vyžaduješ ?

Já to nevyžaduji. Myšlenka, že k Bohu můžete přijít jen jediným způsobem, je důsledkem vaší falešné představy o existenci požadavků.

Falešné představy o existenci požadavků ?

To je jedna z vašich falešných představ, o nichž jsme už hovořili. Nemá nic společného s nejvyšší realitou.

Nemám potřebu od vás něco vyžadovat, protože od vás nic nepotřebuji. A na rozdíl od toho, co si myslíte, nemám nejmenší potřebu vyžadovat, abyste ke mně přišli určitou cestou.

Je snad odříkávání **otčenáše** lepší než odříkávání **savitu** ? Je to, čemu se říká **bhakti**, posvátnější než to, čemu se říká **seder** ?

Je kostel posvátnější než mešita ? Je mešita posvátnější než synagoga ? Najdete mě jen v někde a ne jinde ?

Myslím, že ne. Proč tedy každé náboženství tvrdí, že nejlepší cesta - ne, JEDINÁ cesta k Bohu - je jeho cesta ?

Organizovaná náboženství to dělají proto, že jim to pomáhá udržet si vyznavače - a tím pádem existovat.

Nejdůležitější funkcí všech organizovaných náboženství je udržet se při životě. Jakmile nějaká organizace dosáhne svého cíle, přestane být nutnou. Proto jen málo organizací uskuteční úkol, který jí byl dán.

Žádná organizace se nechce stát zastaralou a zbytečnou.

To platí o náboženství stejně jako o jakékoli jiné organizované činnosti.

Skutečnost, že nějaké organizované náboženství existuje už dlouho, není známkou jeho

efektivnosti; **je tomu spíš naopak.**

Kdyby neexistovala náboženství, jak bychom našli cestu zpátky k Bohu ?

Především se nemůžete **nedostat** „zpátky k Bohu“. Je tomu tak proto, že jste Boha **nikdy neopustili a Bůh nikdy neopustil vás.**

Vaše třetí falešná představa říká, že jste ode mě odděleni. A protože tomu věříte, snažíte se ke mně vrátit.

Moment ! Řeknu ti krásný příběh ! Je to opravdu úžasný příběh.

Tak povídej.

Je to o chlapci, který každý den odchází na chvíli do lesa. Jeho otci to dělá starosti. Co tam ten chlapec asi dělá ? Jednoho dne se ho zeptá: „Proč v tom lese trávíš tolik času ?“ Na to mu chlapec odpoví: „Abych byl blíž k Bohu.“

„Proto nemusíš chodit do lesa,“ řekne otec s pocitem úlevy. „Bůh je všude. Bůh je stejný v lese jako všude jinde.“

„To je pravda, otče,“ řekne chlapec s úsměvem, „ale v lese jsem jiný já.“

To je krásný příběh.

Jak otec, tak syn vyjádřili velkou pravdu. Syn věděl, že Bůh je všude, ale zároveň si uvědomoval, že jeho přítomnost nevnímá nikde tak dobře jako v lese.

To je velmi moudré. Příběh říká, že když se každý den na chvíli zastavíte, budete schopni vnímat přítomnost Boha.

I otec byl moudrý, neboť věděl, že chodit do lesa není nutné. Z příběhu vyplývá následující ponaučení: Nosíte-li s sebou kus lesa, kamkoli jdete, znamená to, že začínáte zvládat život.

A tady je vaše čtvrtá falešná představa o Bohu: Věříte, že existuje něco, co musíte udělat, abyste se ke mně mohli vrátit. Domníváte se, že existují určité požadavky, které musíte splnit, chcete-li se se mnou opět setkat v místě, kterému říkáte „nebe“.

Musím vám však zvěstovat dobrou zprávu. Nemusíte být nikde jinde. Nemusíte se snažit dostat se do nebe, stačí si uvědomit, že v nebi už jste. Neboť nebe je království Boží a **žádné jiné království neexistuje.**

A i kdyby existovalo ještě nějaké jiné místo než nebe a kdybyste hledali „cestu“, jak se tam dostat, většina organizovaných náboženství by vám dala velice zmatené informace.

Na světě existují tisíce různých náboženství a každé má svou vlastní cestu, která odráží jeho představu o požadavcích Boha.

Už jsme tu několikrát opakovali, že Bůh od vás nevyžaduje, abyste ho uctívali určitým způsobem. Bůh ve skutečnosti vůbec nepotřebuje být uctíván.

Bůh nemá tak křehké ego, aby od vás musel vyžadovat, abyste se mu klaněli nebo se před ním plazili.

Jaký Bůh by měl potřebu vyžadovat něco takového ? Co by to bylo za Boha ?

Tuhle otázku si musíte upřímně položit.

Bylo vám řečeno, že Bůh stvořil člověka podle svého obrazu, ale já se tě ptám: není možné, že organizovaná náboženství stvořila Boha **podle obrazu člověka** ?

To jsi už říkal ?

Ano, ale měli byste o tom hluboce přemýšlet.

Neboť lidé se obvykle rozzlobí, když od druhých nedostanou to, co od nich vyžadují. A když jsou přesvědčeni, že to opravdu potřebují a že to nemohou dostat, odsoudí a zničí ty, kteří jim to nedali.

A vy tvrdíte, že Bůh se chová stejně.

To je vaše pátá falešná představa o Bohu. Věříte, že **vás Bůh zničí**, když nesplníte jeho požadavky.

Nic by nemohlo být vzdálenější pravdě. Proč bych vás měl ničit ? Co bych tím získal ?

Spravedlnost.

Spravedlnost ?

Bůh je spravedlivý. Když přestoupíme Boží zákon, budeme potrestáni.

A co vyžaduje „Boží zákon“ ?

To je napsáno v Posvátné knize.

Ve které ?

Dobře víš, o které knize mluvím.

Samozřejmě o knize, ve kterou věříš ty.

Samozřejmě.

Copak nevidíš ten kruh ? Copak si neuvědomuješ, že se pohybujete v bludném kruhu ? Copak nechápeš, že se bude opakovat jedna katastrofa za druhou, dokud se nedohodnete na zákonech, které nebudou založeny na žádném náboženství ?

Takže nám radíš, abychom vytvořili světskou společnost

Radím vám, abyste vytvořili duchovní komunitu místo náboženské komunity. Komunitu založenou na duchovních principech, nikoli na doktrínách organizovaných náboženství, z nichž většina vychází z neúplného poznání a teologií výlučnosti.

Radím vám, abyste vytvořili komunitu založenou na všech Nových zjeveních včetně ŠESTÉHO NOVÉHO ZJEVENÍ, které jednou provždy skončuje se všemi pěti falešnými představami o Bohu.

Všechno je součástí jednoho celku. Existuje jen jediný celek a všechno je jeho součástí.

*Znamená to, že jsme jeden s druhým spojeni, protože je všechno součástí jednoho vesmíru, anebo to znamená, že jsme všichni doslova **jedno a totéž** ?*

Znamená to, že jste všichni z téže látky.

Všechno ve vesmíru je z téže látky. Tuto látku můžete nazývat, jak chcete. Můžete jí říkat Bůh, můžete jí říkat Život, můžete jí říkat Energie - můžete ji nazývat jakkoli, podle toho, jak se právě projevuje. Tím se však její podstata nezmění.

Takže ode mě nemůžete být nikdy odděleni.

Ani od jakékoli živé bytosti.

Nemůžete být odděleni od **ničeho**. Všechno je živé. Neexistuje žádná mrtvá věc.

Ani kámen ? Hlína ? Nebo ostatní inertní předměty ?

Jak definujete „inertní předmět“ ?

A už se opět oháníš slovníkem. Slovníková definice říká, že „inertní“ je to, co „není schopné samostatného pohybu“. Nic takového ve vesmíru neexistuje.

Kameny jsou schopné samostatného pohybu ?

Kameny jsou pohyb sám; pohybují se svým specifickým způsobem, svou specifickou rychlostí, mají svou specifickou vibraci.

Všechno je v neustálém pohybu. Všechno. Pohyb je přirozeností vesmíru a všech věcí, které jsou v něm obsaženy. Neexistuje nic, co by se nepohybovalo. Nic.

Co uvidíš, když položíš kámen pod mikroskop ?

Molekuly. Atomy.

Ano. A co budou dělat ?

Budou se pohybovat.

Správně. A co uvidíš, když se na kámen podíváš obzvlášť silným mikroskopem ?

Elementární částice. Protóny, neutrony, elektrony, hadrony, baryony, mesony, quarky, antiquarky.

Ano. A co budou dělat ?

Budou se pohybovat.

Přesně tak. Bude některá z nich v klidu ?

Ne.

Jinými slovy, všechno se skládá z částic, které jsou v neustálém pohybu. Je to tak ?

Myslím, že ano.

A teď ti položím elementární otázku.

Tak dobře...

Co všechny ty částice nutí k pohybu ?

To nevím.

Tak hádej.

Nějaká neviditelná síla. Gravitace ?

Na úrovni atomů je působení gravitace prakticky zanedbatelné ve srovnání s ostatními silami.

S ostatními silami ?

Vaši vědci už objevili tři další elementární síly, a všechny jsou větší než gravitace. Všem dohromady se říká čtyři elementární síly: silná síla, elektromagnetická síla, slabá síla a gravitace.

To je senza ! Díky za lekci fyziky.

Ještě jsme ani nezačali, synu. Ještě jsme ani nezačali. Mohli bychom hovořit o leptonech a neutrinech, o muonech a tau - a mnoha dalších částicích. Mohli bychom hovořit o sjednoceném poli všeho, a přesto bychom zůstali jen na povrchu reality Života.

Mezi nebem a zemí jsou věci, o nichž se vašim učencům ani nezdá.

Tak co je příčinou veškerého pohybu ? Co udržuje všechno v pohybu ?

Chceš, abych ti to vysvětlil jednoduše, abys to pochopil ?

Ano, prosím.

Já.

Ty ?

Já jsem prvotní příčinou všeho. Já jsem to, co způsobuje veškerý pohyb.

Já jsem alfa a omega, začátek a konec, já jsem tady i tam, dole i nahoře, vlevo i vpravo, já jsem veškerý prostor mezi vším.

Já jsem všechno, co je, a všechno, co není. Což znamená, že neexistuje nic, co je, neboť v nepřítomnosti toho, co není, neexistuje ani to, co je. A to ovšem znamená, že neexistuje nic, co není.

Všechno je a zároveň není.

Rozumíš ?

Samozřejmě. Právě včera jsem to říkal dvěma chlápkům u Murphyho. Seděli jsme a kecali a pak jsme začali mluvit o Bohu, ale já si najednou uvědomil, že už je pozdě a že musím jít

domů.

Aha.

Takže co tím vším chceš říci ?

Chci tím říci, že jsme všichni z téže látky. Všichni jsme to, co se pohybuje. Neexistuje nic, co by se nepohybovalo. Všechno se pohybuje. Nic není v klidu. Vůbec nic. **Všechno** je v neustálém pohybu. To zahrnuje tebe i kameny. Jste z téže látky. Tato látka se nazývá Život.

Všechno V ŽIVOTĚ JE ŽIVOT.

Už to chápeš ?

Myslím, že mi to dosud nikdo nevysvětlil tímto způsobem.

Rozumíš tomu ? V Životě není nic, co by nebylo součástí Života. Souhlasíš s tím ?

Myslím, že ano...

Tak dobře. Jsi tedy blízko k pochopení větší pravdy.

Jaké pravdy ?

Že Bůh a ty jste totéž.

To je na mě příliš. Jak je to možné ?

Protože slovo „Život“ je synonymem slova „Bůh“.

Existuje jen jediné a tomu lze říkat Bůh nebo Život nebo Jsoucno. Ostatně tomu můžeš říkat jakkoli.

Všichni jste projevem Boha, stejně jako všechno, co vnímáš svými pěti smysly - a všechno, co vnímáš svým šestým smyslem.

Vaše fyzické smysly jsou vlastně velice primitivní receptory, neboť vnímají přibližně desetinu světa kolem vás. Váš šestý smysl vnímá mnohem víc.

Náš šestý smysl ?

Ano.

Co to je ? Intuice ?

Tak tomu říkáte. Také tomu říkáte mimosmyslové vnímání. Jedině na úrovni tohoto vnímání lze odhalit mnohá tajemství vesmíru a zjistit, že nejsou vůbec tajemná.

Tak dobře, to je velice zajímavé, ale co to má společného se světovým mírem a s krizí, ve které se svět nachází ?

Všechno.

Všechno ?

Všechno.

A jak ?

Protože k poznání a budování světa používáte jen svých pěti smyslů. Ale chcete-li vytvořit komunitu, o které hovořím, chcete-li vytvořit svět svých snů, **musíte začít používat svůj šestý smysl.**

A proč ? A jak ?

Všechno, co víte o Bohu a Životě, jste se dověděli prostřednictvím svých pěti smyslů. Alespoň tak je tomu u většiny lidí na vaší planetě. Dovídat se o Bohu prostřednictvím šestého smyslu bylo vždy zakázáno. **Každý, kdo to dělal a kdo se k tomu veřejně přiznal, byl ponižován a pronásledován.**

Takže vám radili, abyste používali pouze pěti smyslů k poznání Boha, který žije za hranicemi těchto smyslů.

Ve skutečnosti používáte jen dvou. Většinu toho, co víte o Bohu, jste někde slyšeli nebo četli. Když máte pocit, že Bůh je jiný, než jste slyšeli nebo četli, všichni vám říkají, abyste to ignorovali, neboť takové pocity jsou „dílem ďábla“.

Vaše poznání Boha je zprostředkované poznání. Někdo někomu něco řekl a ten to řekl dalšímu a ten to řekl dalšímu a ten to řekl vám.

Jak jinak se můžeme něco dovědět o Bohu ? Někdo nám musí říci, protože Bůh sám o sobě je nepoznatelný.

Jak tedy poznali Boha ti, kteří o něm poprvé lidem vyprávěli ?

Poslouchali duchovní mistry a proroky.

A jak se o Bohu dověděli duchovní mistři a proroci ?

Skrze přímé zjevení.

Takže přímé zjevení je přípustný způsob, jak poznat Boha ?

Ano, ale jedině pro starého člověka, který žil v dávných dobách. Víím, kam mě chceš dovést, ale já tam nepůjdu.

Možná bys měl přemýšlet o možnosti, že to, co by dnes mohlo pomoci světu - za předpokladu, že chcete žít v míru a harmonii, jak říkáte -, je nová duchovnost založená na Nových zjeveních.

O jaké nové duchovnosti mluvíš ?

O duchovnosti, která rozšiřuje organizovaná náboženství v jejich dnešní formě. Neboť mnohá vaše stará náboženství se svými vnitřními omezeními vám brání poznat Boha takového, jaký opravdu je.

Také vám brání žít v míru, radosti a svobodě, což jsou další synonyma opravdového Boha.

*Ano... jak už jsem řekl, tahle takzvaná „nová duchovnost“ silně připomíná **humanismus**, který nemá s Bohem vůbec nic společného.*

A jak váš slovník definuje „humanismus“ ?

Humanismus je způsob života, jenž se soustřeďuje na lidské zájmy a hodnoty.

A co je na tom špatného ? Proč by to někomu mělo vadit ?

Protože středem života by měly být zájmy a hodnoty Boha, nikoli zájmy lidí.

Myslíš si, že zájmy Boha jsou jiné než zájmy lidí ?

*Samozřejmě že jsou jiné. Bůh chce něco jiného než my. V tom je **celý problém**.*

Všechny vaše problémy způsobují lidé, kteří dělají přesně to, co říkají, že „od nich vyžaduje Bůh“, nikoli lidé, kteří dělají něco jiného, než říkají, že „od nich vyžaduje Bůh“.

Všiml sis toho někdy ?

Občas... v některých případech, ale...

V **některých** případech ? Téměř vždycky. Skoro ve všech případech. Většinu válek jste bojovali v zájmu myšlenek organizovaných náboženství. Ve jménu Boha byly zabity miliony lidí.

Není tohle rouhání ?

Všechno na vaší planetě by se změnilo, **kdybyste si přestali říkat, že vykonáváte vůli Boží, když jeden druhého zabíjíte.**

Myslím, že to takhle neříkáme...

Přesně tak to říkáte. A tvrdíte, že to tak říká i Bůh. Dokonce si říkáte, že vám Bůh přikazuje, abyste za něho bojovali a zabíjeli.

To si neříkáme. To neříká nikdo. A nikdo neříká, že to říká Bůh.

Vážně ? Mám snad opět začít citovat vaše posvátné knihy ? V Koránu vám Bůh nejen přikazuje, abyste šli bojovat, ale také říká, že ten, kdo bojovat nebude, půjde do pekla.

Ne ne... posvátné knihy nabádají k míru, nikoli k válce.

Bůh nemluví o válce proti komukoli. Hovoří o boji proti těm, kteří nevěří tomu, čemu by podle jeho instrukcí věřit měli.

To by Bůh nikdy neřekl. Bůh je největší tvůrce míru ve vesmíru. Bůh je ztělesněním míru. Bůh by nikdy neřekl svým stoupencům, aby proti někomu bojovali jen proto, že ten někdo má jiné názory.

Ale lidé říkají, že to Bůh dělá. Například súra 9:123 v Koránu říká:

„O, vy, kdo věříte ! Bojujte proti nevěřícím, kteří vás obklopují, bojujte odhodlaně a vězte, že Aláh je s těmi, kteří se ho bojí.“

A v druhé kapitole Bhagavadgíty, v textu 31 se píše:

„... uvědomte si, že nemůžete dělat nic lepšího než bojovat za náboženské principy, takže nemáte nejmenší důvod váhat.“

Možná se tam píše, že opravdoví věřící mohou chtít bojovat za své principy, ale to neznamena, že bojovat musejí a že je Bůh potrestá, když bojovat nebudou. To je přehnané a není to slovo Boží.

Opravdu ? Přečti si sůry 9:38 a 9:39:

„O vy, kdo věříte ! Co se vám stalo, že se nemůžete hnout z místa, když se od vás žádá, abyste šli bojovat za myšlenky Alláha ?

„Nebudete-li bojovat, Alláh vás přísně potrestá...”

Nebo si přečti druhou kapitolu Bhagavadgíty, text 32-33. Šťastní jsou ti..., „kterým se naskytne příležitost, jež jim otvírá dveře nebeských planet”.

„Jestliže však nesplníte svou náboženskou povinnost bojovat, dopustíte se hříchu zanedbání svých povinností...”

Takže pokud tě zajímá, odkud pochází tato „válečná mentalita” a vaše kulturní tendence bojovat náboženské bitvy, přečti si některé z vašich posvátných knih nebo si poslechni vaše náboženské vůdce. Tyto knihy vám poskytují rady už po generace. A téměř všechny vám slibují, že budete odměněni, ať už v bitvě zvítězíte nebo ne.

Jak se píše v Bhagavadgítě:

„...bud' přijdete o život na bitevním poli a dosáhnete nebeských planet, nebo dobydete světské království. Proto vzhůru do boje.” (2:37)

Tak to vidíš. Nemůžeme nic ztratit. Někde jsem dokonce slyšel, že muslimům slibují, že když ve vražedném boji padnou, budou odměněni v nebi, kde na každého z nich čeká dvaasedmdesát panen.

Ano, to jim bylo slíbeno. V Koránu, súra 8:67, Bůh instruuje bojovníky, aby bojovali a nebrali žádné zajatce, dokud nebudou poraženi všichni nepřátelé.

Bůh jim říká, aby nebrali zajatce ?

Ano, přesně to říká. Aby nebrali zajatce, dokud všichni nepřátelé nebudou poraženi. A až k tomu dojde, vítězové mají zavést systém podplácení, aby jim zbývající nevěřící platili za to, že je nezabijí.

To je směšné. Žádná posvátná kniha by nikdy nic takového neříkala.

Opravdu ne ? Přečti si, co říká súra 9:29.

„Bojujte proti těm, kteří nevěří v Alláha a Poslední den, kteří nepovažují za zakázané to, co zakázal Alláh a jeho Posel, a kteří nevyznávají Náboženství pravdy...”

A jak dlouho proti nim mají bojovat ?

Tady se píše, „...dokud se nepodrobí a ochotně neplatí jizya.” To jsem už někde slyšel. Četl jsem, že obyvatelé území dobytého muslimy musejí platit poplatky, aby je muslimové nezabíjeli. Tyto poplatky se nazývají „džizja” - neboli daň za ochranu a další služby - a také „charadž” neboli daň z pozemků. Ale vždycky jsem si myslel, že to byl barbarský zvyk; nevěděl jsem, že placení džizja za ochranu je náboženská instrukce, kterou dává Korán.

Tedy to tedy víš.

Tak dobře, ale v dnešní době tomu nikdo nevěří. Tato slova byla napsána v dávných dobách. Tehdy byl svět jiný. Dnes nikdo nevěří, že islám přikazuje svým stoupencům, aby dobývali cizí země a zabíjeli nevěřící. Možná to tvrdí pár radikálních fundamentalistů, ale neříká to žádný skutečně důvěryhodný člověk.

Považoval bys politického nebo náboženského vůdce celé země za důvěryhodného člověka ?

Jistě. Ale náboženští a političtí vůdci takové věci neříkají.

V době křížových tažení takové věci říkal papež.

Ano, ale to bylo už dávno. Já hovořím o moderní době. Lidstvo už dospělo. Žádný náboženský ani politický vůdce by dnes nic takového neřekl.

*Samozřejmě znám prohlášení, které učinil Ajatolláh Chomejní a které cituje Amir Taheri ve své knize **Holy Tenor: Inside the World of Islamic Terrorism** (Svatý teror: Ve světě islámského terorismu).*

Proč nám o tom něco neřekneš ?

Tak dobře. Ajatolláh, svrchovaný náboženský vůdce Íránu a tím pádem nejvyšší politický vůdce, v té knize říká:

„Islám vyžaduje od všech dospělých mužů, pokud nejsou nezpůsobilí nebo nemocní, aby se připravovali na dobytí všech zemí, které nedodržují přikázání svatého písma islámu.

„Ti, kteří studují islámskou svatou válku, chápou, proč islám musí dobýt celý svět... Ti, kteří o islámu nic nevědí, tvrdí, že islám je proti válce. Ti (kteří to říkají), jsou naivní. Islám říká: Zabijte všechny nevěřící stejně, jako by zabili oni vás ! Znamená to, že by muslimové měli nečinně přihlížet, dokud nebudou zničeni ? Islám říká: Zabijte je a rozprašte... Islám říká: Zabíjejte ve

službách Alláha, zabijte všechny, kteří chtějí zabít vás ! ... Islám říká: Všechno dobré existuje jen díky meči a ve stínu meče ! Lidi lze donutit k poslušnosti pouze mečem ! Meč je klíčem k ráji, který se otevře jen svatým bojovníkům ! Existují stovky dalších žalmů, které nabádají muslimy k boji. Znamená tohle všechno, že islám je náboženství, které lidem brání válčit ? Kašlu na všechny hlupáky, kteří to tvrdí."

A teď ti řeknu tohle: Lidé vždycky používali prohlášení, že je něco Boží vůle, jako ospravedlnění toho nejbarbarštějšího chování, jaké si umis představit.

Chováte se tímto způsobem, abyste dosáhli svého, nikoli proto, abyste vykonali vůli Boží.

Chcete-li na světě nastolit mír, musíte se vzdát svých starých představ o Boží vůli a musíte přijmout nové představy.

Říkáte, že vaše zájmy nejsou totožné se zájmy Boha a že to je jasné. Ale já vám říkám, že zájmy Boha a zájmy lidí jsou totožné. Všechny vaše problémy jsou způsobeny tím, že si to neuvědomujete.

Dokud tvrdíte, že musíte sloužit zájmům Boha, místo abyste sloužili zájmům člověka, definujete Boží zájmy, jak se vám zlíbí. A to děláte podle svých představ o Bohu a o tom, co

si myslíte, že Bůh chce a očekává.

Zájmy lidstva není tak snadné definovat mylně, neboť **lidské zájmy jsou zjevné.**

Hlavním zájmem lidstva je Život. A Život je také hlavním zájmem Boha, ačkoli vy tvrdíte, že řemu **tak není.**

Myslíte si, že Bůh má nějaký **vyšší** zájem, než je lidský život, a to vám umožňuje **beztrestně Život ničit.**

Humanismus by vám nikdy nedovolil pokrytecky ničit život. To vám dovoluje pouze organizované náboženství.

14

To je vážné obvinění.

Obvinění máte ve své mysli. Jsou součástí vaší mentality, která všechno hodnotí buď jako špatné, nebo jako dobré. Já pouze konstatuji fakta.

Konstatování není odsuzování a objektivní prohlášení není obvinění.

Konstatování popisuje realitu dané situace, posuzování hledá její smysl.

Vy sami připisujete smysl jakékoli skutečnosti. **Všechno má jen takový smysl, jaký tomu dáte.**

Vy rozhodujete o tom, zda to, co existuje, je „dobré“ nebo „špatné“, „správné“ nebo „nesprávné“. A vaše hodnocení závisí na tom, zda vám to, co existuje, pomáhá dosáhnout toho, čím chcete být, co chcete dělat a co chcete mít.

Proces pozorování, hodnocení a rozhodování se pohybuje v kruhu.

Nejdřív pozorujete, pak hodnotíte a pak se rozhodujete; potom pozorujete výsledky svého rozhodnutí, hodnotíte je a rozhodujete se znovu... a tento cyklus se stále opakuje.

Právě v tomto procesu se rozhodujete, čím opravdu jste.

Toto neustálé rozhodování je to, čemu říkáte evoluce.

Duše vstupuje do těla proto, aby se vyvíjela. To jest aby se stávala stále krásnější a krásnější verzí sebe samé.

To je smyslem vašeho života na Zemi a života všude. Aplikování tohoto procesu na tu část vašeho života, které říkáte náboženství, je pro vás obtížné, protože jste hluboce připoutáni ke svým názorům.

Jste hluboce připoutáni ke všem svým názorům, ale zbavit se náboženských přesvědčení je pro vás obzvlášť těžké. Proto vývoj vašeho náboženství pokulhává za vývojem vaší vědy,

technologie a psychologie -za vaším poznáním všech ostatních aspektů života.

Chováte se k sobě tak, jak se chováte, ve jménu náboženství, protože vaše dnešní organizovaná náboženství - byť mají dobré úmysly a jsou založena na zdravých duchovních principech - nemají dostatečné poznání.

Náboženství nemělo možnost růst.

Vy mu to nedovolíte. Každý nový poznatek, který odporuje vašim starým názorům, označujete za rouhačský a kacířský. Tvrdíte, že nová proroctví jsou nemožná. Jste přesvědčeni, že všechno, co je možné říci, už bylo řečeno, že všechno, co je možné poznat, už je známé, a že všechno, co lze pochopit, už chápete.

Vaše zoufalá snaha udržet lidstvo při životě - vaše snaha zabránit všeobecnému zabíjení a ničení života - nikdy neskončí, pokud nebudete schopni učinit následující prohlášení:

Nevím všechno o Bohu a Životě a uvědomuji si, že takové poznání změní všechno.

Musíme učinit druhý krok k dosažení míru.

Ano. To je naprosto nutný krok, neboť jediné nové chápání Boha a Života vám umožní vytvořit funkční a jednotný morální kód.

Vytvořit takový kód je pro vás velice obtížné, protože věříte, že váš dnešní kód přišel od Boha, a je tudíž jediným kódem, jež byste měli dodržovat.

Je vám úplně lhostejné, že tohle říká většina náboženství a že posvátné zákony světa se liší jeden od druhého. Všichni věříte, že jediný **správný** morální kód je ten váš.

Právě tato víra vás ničí.

Světová komunita nemůže fungovat tímto způsobem. To bylo možné jen do té doby, dokud na vaší planetě existovaly malé a izolované komunity. Nefungovalo to ideálně, ale umožňovalo vám to alespoň přežít.

Dnes jste celosvětovou komunitou, jejíž části jsou na sobě závislé. Všichni jste součástí jediného celku, ať už jste ochotni přiznat to nebo ne.

Rozvrat v jedné části komunity dnes rozvrací celou komunitu. Chcete-li tedy přežít, budete se muset naučit **jednat jako celek**.

To jste dosud nedělali, takže s tím nemáte žádné zkušenosti. Mnoho z vás se domnívá, že „jednota“ je **nebezpečná**. Proto se chováte stejně jako v minulosti, kdy jste dovolovali, aby vaše rozdíly vyvolávaly rozdělení, a ignorujete skutečnost, že dům rozdělený sám proti sobě nemůže stát. Pořád ještě **nechápete, že žijete v jednom domě**. Tak proč byste se měli zabývat cizími problémy ?

Znamená to, že už nemůžeme mít různá náboženství a různé představy o Bohu ?

Samozřejmě že ne. Znamená to, že si musíte uvědomit svou jednotu.

Jednota není stejnost. Jednota a individualita se vzájemně nevylučují. Rozdíly nemusejí vést k rozdělení a kontrast nemusí vést ke konfliktu.

Prsty na ruce nejsou všechny stejné. Každý vypadá jinak a každý má jinou funkci. Přesto

jsou součástí jedné ruky a obě ruce jsou součástí jednoho těla.

Tvůj nos nevypadá jako tvoje oči a tvoje ústa nevypadají jako tvoje čelo. Každá část tvého obličeje má jinou funkci. Přesto jsou všechny součástí jednoho obličeje - toho obličeje, který ukazuješ světu.

Kousl by ses do nosu jen proto, abys naštvál svůj obličej ?

Tak proč dovolujete vašim náboženstvím, aby to dělala obličej lidstva ?

*Stále ještě přemýšlím o tom novinovém článku o těch protestujících luteránech. Nezlobilo je pouze to, že se luteránský kněz modlil s **nekřesťany**, ale zlobilo je také, že se modlil s ostatními **luterány**, kteří patřili k jiné luteránské denominaci ! Prohlašovali, že to je „neslýchaný přestupek proti lásce Krista“.*

A co si o tom myslíš ty ?

Myslím, že Bůh by si to nemyslí. Nechci mít nic společného s Bohem, který by si to myslel. Nejraději bych si koupil jednu z těch samolepek s nápisem: BOŽE, CHRAŇ MĚ PŘED TVÝMI VYZNAVAČI.

Musíš si uvědomit, že takové chování není ani „správné“ ani „nesprávné“, ale že vám už není prospěšné. Chcete-li žít v míru a harmonii, jak říkáte, takové chování vám nepomůže.

Má-li život na Zemi pokračovat, musíte se začít chovat jiným způsobem.

Naše chování je dnes zoufale dysfunkční. Vytvořili jsme naprosto dysfunkční společnost.

To je důsledek vašeho pozorování, vašeho hodnocení a vašeho rozhodnutí.

Ne, to není moje rozhodnutí. Já to sice pozoruji, ale není to moje rozhodnutí.

Samozřejmě že je. Každý den o tom rozhoduješ tím, že proti tomu nic neděláš.

To není spravedlivé. Co mohu dělat ? Já nemohu změnit celou planetu v tomto okamžiku.

Takže se tě zeptám znovu: Nemůžeš-li to udělat teď, kdy to můžeš udělat ? A nemůžeš-li to udělat ty, kdo to může udělat ?

15

Jak může jeden člověk změnit celý svět ?

Může-li jeden člověk podnítit ničení, nemůže jeden člověk inspirovat obnovu ?

Lidstvo dnes touží po obnově. Všude to vidíš. Cítíš to ve vzduchu. Lidé jen čekají na někoho, kdo jim ukáže cestu. Na někoho, kdo začne něco dělat. Na někoho, kdo převrátí první kostku domina.

Ale něco ti musím říci. Éra jediného spasitele už dávno minula. Dnes je potřeba společného

úsilí a kolektivního tvoření. Dnes je potřeba mnoha lidí, kteří jsou ochotni jednat jako „jeden člověk“ ve své rodině, ve své komunitě, ve svém společenském okruhu, který bude ochoten začít měnit svět tady a teď.

Jeden člověk může udělat hodně. Koneckonců je to vždycky jediný člověk, kdo přijde s novou vizí, kdo inspiruje, utěšuje, agituje, burcuje a kdo nakonec vytvoří kontext, v jehož rámci může dojít ke kolektivní akci.

Jsi tím člověkem ty ? Chceš být inspirací všem lidem, s nimiž se setkáš ?

Tuto otázku ti dnes klade tvá duše. Proto tě přivedla k této knize.

Tím člověkem je možná jeden z nás, kteří právě čteme tuto knihu. Možná je nás několik. A možná je nás mnoho. Ale ať už nás je sebevíc, stejně budeme potřebovat tvou pomoc. Potřebujeme pomoc Boha.

Rozumím. To je další důvod, proč ses dostal k této knize. Proto jsi začal tento rozhovor. Říkal jsi, že potřebuješ mou pomoc. To byl dobrý začátek, ale nemůžeme se hnout z místa, pokud si budeš myslet, že jsem zmatený Bůh.

Kdo si to myslí ?

Většina lidstva, jak usuzuji podle toho, jak se vy lidé chováte. Vaše kultury mají různé morální kódy, ale vy tvrdíte, že všechny jsou založeny na slovu a zákonu Božím. Takže jestli se nemýlíte, Bůh musí být strašně zmatený.

Samozřejmě bychom nikdy neřekli, že Bůh je zmatený. Spíš bychom řekli, že zmatení jsou lidé.

Ovšem, a kdyby se všichni začali chovat podle vašeho morálního kódu, přestali by být zmatení.

Přesně tak ! Máš pravdu.

Jestliže je Bůh všemocný, proč lidem neřekne, který kód je správný ? Proč to jednou provždy nevyřeší ?

To přece dělá.

To dělá ?

*Copak nevíš, že přichází Poslední den. Copak nevíš, že Konečné vítězství je na dosah ruky ? Copak nevidíš výsledky boje, úžasné výsledky **džihádu** ?*

Tím myslíš mrzačení a vraždění tisíců lidí ve jménu Boha ?

*Tím myslím eliminaci zrádných **nevěřících**. Tím myslím očistu lidské společnosti.*

„Musíte vymýtit zlo ze svých řad,“ říká Bible. „Bojujte proti nepříteli, dokud neskončí veškerý konflikt a dokud nepřinesete všechnu slávu Bohu,“ říká Korán. A Bhagavadgíta nás informuje: „Objevují se v každé době, abych chránil ctnostné, abych zničil lidi, kteří dělají zlo, a abych stanovil normy svaté povinnosti.“ Jak vidíš, tohle všechno je práce věřících.

Opravdu tomu věříš ?

Ne, nevěřím.

Proč to tedy říkáš ?

Chci být spravedlivý a dát hlas lidem, kteří tomu věří.

Právě tyto názory způsobují všechny problémy ve světě, který vytvořily náboženské války. Copak to nechápeš ?

Ovšemže to chápu. Většina lidí to chápe - kromě těch, kteří těmto názorům hluboce věří. Problém je v tom, že nevíme, co s tím dělat. Nevíme, jak pomoci lidem, které tyto názory okouzly.

Můžete jim pomoci tím, že jim řeknete, že chápete, proč se tak cítí, že si uvědomujete, že jsou to jejich názory, a že jste ochotni o nich diskutovat, abyste zjistili, zda obsahují pravdu.

Ale co když nám jejich jednání ubližuje a škodí ? Co když je jejich víra nutí k tomu, aby nám dělali strašné věci ?

I lidé, kteří dělají strašné věci, je přestanou dělat, byť jen na chvíli, když se jich zeptáte, proč je dělají.

Dělat strašné věci není člověku vrozené. Přirozeností člověka je chovat se láskyplně. Když se lidé chovají strašně, je to důsledkem něčeho, čemu věří. Proto se jich zeptejte - dokonce i uprostřed té hrůzy - zeptejte se jich:

Co vás tak strašně bolí, že si myslíte, že musíte ubližovat druhým, abyste se vyléčili ?

Tohle je výborná otázka.

Ovšemže je to výborná otázka. Zejména když ji položíte svým odpůrcům uprostřed konfliktu, který je nutí přenášet na vás negativní energii. Je to velice účinná otázka jak v každodenním životě, tak v mezinárodních záležitostech.

Jakmile ji však někomu položíte, musíte být ochotni vyslechnout jejich odpověď. A nesmíte ji ignorovat jako pouhou propagandu. Nesmíte ji zesměšňovat jen proto, že s ní nesouhlasíte. A je jisté, že s ní souhlasit nebudete, jinak by proti vám nikdo nebojoval.

Také si musíte uvědomit, že když s vámi někteří lidé nesouhlasí, obvykle to dělají proto, **aby zaujali vaši pozornost.**

Když získají vaši pozornost a když se jim podaří přimět vás, abyste jim pomohli, přestanou proti vám bojovat, byť jen proto, že to je méně nebezpečné.

Proč tedy tyto lidé začínají války ? Copak si neuvědomují, že se vystavují nebezpečí ?

Protože si myslí, že se jim nebezpečné věci už dějí nebo se brzy stanou - a oni se tomu snaží zabránit.

Pamatuj si, co jsem ti už říkal: Žádný jedinec ani národ, který někoho napadne, nepovažuje sám sebe za útočníka. Každý se považuje za obránce.

V takovém případě může být velice prospěšné zeptat se: „**Co vás tak strašně bolí, že si myslíte, že musíte ubližovat druhým, abyste se vyléčili ?**“

Ale co když jim nemůžeme pomoci ? Co když mají předpojaté názory a nesmyslné

požadavky ?

Každý má předpojaté názory. To bys měl vědět. Z toho tedy vycházejme.

Chceš-li být léčitelem, musíš si uvědomit, že nikdo nedělá nic nepatřičného z hlediska svého modelu světa.

Znamená to tedy, že bych měl považovat názory všech lidí za platné ?

To znamená, že si musíš uvědomit, že jsou **platné pro ně**. Musíš být ochoten říci tato slova, která mohou vyléčit svět:

„Chápu, že se cítíte tak, jak se cítíte.“

To je velice působivá věta. Neříká, že sdílíš pocity druhých nebo že souhlasíš s tím, co druzí udělali, ale vyplývá z ní, že **chápeš, proč mají takové pocity, jaké mají**.

Už sama tato věta může uhasit mnoho velkých požárů.

Myslíš ? Je opravdu tak účinná ?

Ano, protože lidem říká: „Nejste sami. Nejste šílenci a nejste jediní, kdo by za podobných okolností došel ke stejnému závěru jako vy.“

Chceš-li být léčitelem, musíš si uvědomit, že největší problém je strach druhých, že nikdo nechápe

jejich problémy. Jestliže nikdo nechápe jejich problémy, naděje na jejich řešení je velmi malá.

Proto pocit, že vás nikdo nechápe, vede k zoufalství. A naopak pocit, že vás druzí chápou, otvírá dveře k dialogu.

Přesto to není snadné. Když na tebe někdo hází bomby, když ti otravuje jedem vodní zdroje, když vede biologickou válku proti tvému národu nebo když na tebe jen někdo ječí v kuchyni, je velmi obtížné říci mu: „Chápu, proč se cítíš tak, jak se cítíš.“

Když mu to neřekneš nebo když se ho alespoň nezeptáš, „co ho tak strašně bolí, že si myslí, že ti musí ubližovat, aby se vyléčil“, nikdy neskončuješ s násilím.

Tak je tomu proto, že **každý útočník chápe útok jako obranu**.

Základem veškerého léčení je právě toto poznání.

16

Ta poslední prohlášení mi připadají nesmírně provokativní. Mohl bys mi je objasnit.

Samozřejmě.

Co jsi měl na mysli, když jsi říkal, že „nikdo nedělá nic nepatřičného z hlediska svého modelu

světa." ?

Chtěl jsem jen říci, že nikdo nepovažuje za „špatné,, to, co sám dělá.

Ale to, co dělají někteří lidé, je špatné, ať už to za špatné považují nebo ne.

Tohle je vhodná chvíle, abych ti odhalil SEDMÉ NOVÉ ZJEVENÍ.

Samo o sobě není nic správné ani špatné. Některé věci prostě fungují a jiné nefungují; některé věci jsou prospěšné a jiné ne; to záleží na tom, čím chcete být, co chcete dělat a co chcete mít.

Jak to můžeš říci ? Jak můžeš říci, že „samo o sobě není nic správné ani špatné" ?

Protože to je pravda. Pojmy „správné" a „špatné" jsou výplody vaší představivosti. Jsou výsledkem vašeho hodnocení. Jsou to hodnoty, které věcem přepisujete na základě toho, čeho chcete dosáhnout jako jedinci i jako společnost. Jakmile začnete chtít něco jiného, změní se i to, co považujete za „správné" a za „špatné". Celá vaše historie to potvrzuje.

To je nesmysl. Základní hodnoty se nikdy nemění.

Opravdu ne ?

Ne.

Tak uveď jednu „základní" hodnotu, která se nikdy nemění.

Tak dobře, například přikázání „Nezabiješ". Tato základní lidská hodnota se nikdy nemění.

Pokud zrovna nechcete vyhrát válku.

To je sebeobrana. Máme právo se bránit.

Ne všechny války jsou vedeny v sebeobraně. Vaše planeta poznala mnoho agresivních válek.

O těch teď nemluvme. To jen všechno komplikuje.

Chápu.

*Naše země nikdy nikoho nenapadla. Všechny naše války byly války **obránné**.*

Takže vaše země se jen brání ?

To je pravda.

Samozřejmě že to je pravda.

Co to má znamenat ?

Znamená to, že jsi právě potvrdil, co jsem řekl před chvílí. Na světě neexistuje země, která by považovala sama sebe za útočníka. Každá země, která vstoupí do války, tvrdí, že **něco brání**.

Chápeš to ? Znovu to opakuji, protože byste o tom měli dobře přemýšlet.

Na vaší planetě nejsou žádní „útočníci", jsou jen „obránci". Tento zajímavý paradox je

výsledkem toho, že nazýváte každý útok obranou. To vám umožňuje měnit vaše základní hodnoty podle okamžitých požadavků.

Tvrdíte, že nemáte na vybranou, a beztrestně zabíjíte lidi, abyste získali to, co chcete. Prostě se musíte bránit.

Všichni útočníci vidí sami sebe v tomto světle. Tak tomu je v každém konfliktu ve vašem životě, ať už v domácnosti nebo na bojišti. Nikdo neútočí, každý se brání.

Chápaní jakéhokoli útoku tímto způsobem produkuje zázraky. Nikdy byste nemohli chápat útok tímto způsobem, kdybyste věřili, že existuje něco „správného“ a „špatného“.

To lze těžko strávit. Doufám, že si to uvědomuješ. Je obtížné představit si svět, v němž neexistuje nic správného a nic špatného. Mám dojem, že na této planetě opravdu máme určité základní hodnoty. Hodnoty, které sdílí všichni lidé... nebo alespoň většina.

Tak mi dej další příklad. Nestyď se.

Tak dobře. Zákaz sebevraždy. Většina lidí věří, že není správné vzít si život. Většina lidí považuje sebevraždu za nemorální.

Ano, většina lidí na vaší planetě si myslí, že zabít sám sebe „není správné“.

Právě tak si mnoho z vás myslí, že není správné pomoci člověku, který chce ukončit svůj život.

V obou případech říkáte, že by to mělo být „nezákonné“. K tomuto závěru jste došli, protože ukončení života tímto způsobem je poměrně rychlé. Činnost, která vede k ukončení života pomaleji, nepovažujete za nezákonnou, ačkoli vede ke stejnému výsledku.

Takže když se někdo zastřelí, jeho rodina nedostane nic od pojišťovny. Když však umře na následky kouření, pojišťovna rodině pojistku vyplatí.

Když vám při sebevraždě asistuje lékař, je to označováno za vraždu, ale když totéž dělá výrobce cigaret, je to považováno za podnikání.

Zdá se, že ve vaší společnosti je všechno jen otázka času. Zda je nějaký destruktivní čin „správný“ nebo „špatný“, závisí na tom, kdo a **jak rychle** jej vykonal. Čím rychleji někdo umře, tím se to zdá být „horší“. Čím pomaleji umře, tím je to „lepší“.

To je pravý opak toho, co by považovala za správné opravdu „lidská“ společnost. Podle každé rozumné definice toho, co lze považovat za „lidské“, je lepší co nejrychlejší smrt. Vaše společnost však trestá ty, kteří se chovají lidsky, a odměňuje ty, kteří se chovají jako šílenci.

Je šílené se domnívat, že Bůh si přeje nekonečné utrpení a že ukončení utrpení je „špatné“.

„Trestejte lidské jednání, odměňujte šílené jednání.“

Tohle je motto, které může přijmout jediná společnost s omezeným poznáním.

A tak otravujete své tělo vdechováním karcinogenů, otravujete své tělo jídlem obsahujícím chemikálie, které vás pomalu zabíjí, a otravujete své tělo dýcháním vzduchu, který neustále znečišťujete. Otravujete své tělo mnoha různými způsoby a mnoha různými látkami, a přitom víte, že tyto látky nejsou zdravé. Ale protože vás zabíjejí pomalu, pácháte sebevraždu beztrestně. (HSB 3)

A co krádež ? Další základní lidskou hodnotou je zásada, že si nebereme to, co nám nepatří.

Pokud si nemyslíte, že druhý nemá právo vlastnit to, co vlastní.

Nemá-li někdo právo něco vlastnit, pak máme právo mu to vzít, protože mu to nepatří.

Samozřejmě že na to máte právo. Podle vašich morálních hodnot, zejména podle hodnoty, které říkáte „vlastnictví“, na to máte plné právo. Ale právě to se ti snažím vysvětlit. A ty mi v tom jen pomáháš.

Snažím se ti vysvětlit, že vaše hodnoty se mění v závislosti na tom, jak se mění vaše chápání situace. Mění se podle toho, jak se mění vaše cíle.

Chcete-li něco, co patří někomu jinému, a jste-li přesvědčeni, že to opravdu potřebujete, vždycky si najdete nějaké ospravedlnění vzít si to.

Hodnoty jsou jako pohyblivý svátek. Neexistuje žádná „základní lidská hodnota“, které jste se dočasně nebo úplně nevzdali, kdykoli jste se rozhodli, že chcete dělat nebo mít něco jiného nebo že chcete být něčím jiným.

Jestliže si tedy myslíte, že existuje něco, co je vždy „správné“ nebo vždy „špatné“, pak jste na velkém omylu.

Chceš říci, že se mýlíme ? Nebo chceš říci, že nejednáme morálně ?

Je rozdíl mezi chybnou činností a nemorálním jednáním.

Problémy morálky spočívají v tom, že morální zásady se mění v závislosti na tom, čeho určitá společnost nebo její členové chtějí v určité době dosáhnout. Morálka je tudíž extrémně subjektivní záležitost.

Chybné jednání je v náboženském kontextu často ztotožňováno s morálním selháním. Chybné jednání je považováno za hřích, nikoli za pouhý omyl. V některých kulturách založených na náboženství je normální lidský omyl považován za prohřešek proti Bohu - závažný prohřešek, který podléhá přísným a často nepřiměřeným trestům.

Už jsme tu uvedli několik příkladů. A tady jsou další:

1. Ten, kdo urazí matku nebo otce, bude odsouzen k trestu smrti.
2. Ten, kdo se rouhá, bude ukamenován.
3. Zena, která si na veřejnosti nezahalí celé tělo, bude zbičována.
4. Tomu, kdo krade, bude useknuta ruka.

Ti, kdo nesouhlasí s těmito přísnými morálními požadavky, jsou považováni za odpadlíky - a mohou být zabití.

Tyto okolnosti vytvářejí všechny podmínky pro vznik mezinárodních konfliktů nebo válek, neboť útok lze nyní ospravedlnit jako obranu víry, **jako čin autorizovaný - a vyžadovaný - Bohem.**

Přesně to se děje na naší planetě. Uhodil jsi hřebík na hlavičku.

To se děje už dlouhá staletí, vlastně už tisíciletí. Proto je Sedmé nové zjevení tak důležité, neboť vytváří kontext, jenž rozlišuje mezi „omylem“ a „morálkou“.

Copak si opravdu myslíš, že mě kdy zajímalo, zda jíte v pátek maso nebo zda ženy chodí zahalené od hlavy až k patě nebo zda stojíte na správné straně Zdi nářků ?

Nedávno jsem někde slyšel, že se několik žen postavilo na „mužskou stranu“ této zdi, která je jedním z nejposvátnějších míst v celém Jeruzalému. Chtěly tím ukázat, že je nejvyšší čas skoncovat s tímto dětským oddělováním žen od mužů. Muži - někteří z nich rabíni - začali ženám nadávat a někteří na ně plivali a prali se s nimi.

Opravdu si myslíš, že Boha něco takového zajímá ?

Připadá mi to poněkud malicherné, přestože se to dělá ve jménu posvátné tradice.

Možná právě proto.

Ale copak tě vůbec nezajímá nic z toho, co se děje na Zemi ?

Bůh se zajímá o život na Zemi, a proto nabízí lidem veškerou pomoc a nástroje, které potřebují k tomu, aby učinili život radostným. Bůh miluje lidi natolik, že jim dal největší dar ze všech: svobodnou vůli.

Vy jste si však vytvořili zbytečný problém, neboť věříte, že Bůh vám sice dává svobodnou vůli, ale pak vám ji zase bere tím, že vám přikazuje, co máte dělat, co si máte myslet a co máte říkat. A dokonce věříte, že vám přikazuje, co máte jíst a jak se máte oblékat.

Někteří z vás si dokonce myslí, že je neuctivé psát jméno Boží a proto používáte pomlček místo samohlásek (přičemž ignorujete historický fakt, že původní jazyk, v němž bylo napsáno jméno Boží, neměl žádné samohlásky). Jiní z vás zase vydávají zákony, které vám zakazují vystavovat jakékoli obrazy Boha, lidí nebo zvířat, protože věříte, že existuje nějaký zákaz proti těmto modlám.

Připravujete se o mnoho nejprostších radostí- například o hudbu a tanec -, protože si myslíte, že vám to Bůh nedovoluje. Někteří z vás dokonce tvrdí, že hudba a tanec jsou hříšné a nemorální.

V zemích, kde je občanský zákon založen na zákonu náboženském, jsou ty nejmenší omyly a chyby považovány za projev morální zkaženosti.

Nicméně žádná pravá morálka jako neměnné a objektivní měřítko neexistuje. V žádné vyvíjející se společnosti nic takového existovat ani nemůže, protože povahou evoluce je neustálá změna. A samozřejmě je to právě změna, co chtějí zastavit vlády založené na náboženské víře. Tyto vlády se snaží **zastavit změnu, ačkoli změna je podstatou života**. Takže se vlastně snaží vytvořit lepší život potlačováním Života.

Život však nelze potlačit a jeho proces nelze zastavit. Proto vznikají velké problémy, když se změní společnost, ale morálka zůstane stejná. Vytváří se hluboká propast mezi psanými zákony a každodenním životem. S rozšiřováním této propasti spontánně vznikají nové, praktičtější normy chování. Staré normy jsou obhajovány lidmi, kteří nejsou ochotni přizpůsobit se změnám.

A tak je **útok opět ospravedlňován ve jménu obrany**.

Přesně taková je dnes situace v mnoha vašich společnostech.

Největší ironií života na vaší planetě je skutečnost, že právě vlády ovládané náboženstvím potlačují svobodu, která je Boží podstatou, a svobodnou vůli, která je necennějším Božím darem.

Někteří lidé říkají, že by vláda neměla být ovládána náboženstvím a že by církev měla být přísně oddělena od státu. To je ovšem jen západní názor. Ostatní kultury se domnívají, že svrchovaným vládcem lidských záležitostí by měl být pouze Bůh a zákonem země by měl být Boží zákon obsažený v posvátných knihách a interpretovaný náboženskými učiteli a badateli.

To je ideologický konflikt, o němž jsem hovořil na začátku našeho rozhovoru. Jde v podstatě o konflikt mezi svobodou a omezením jedince, mezi lidskými právy a tím, čemu říkáte Boží zákon.

Ve skutečnosti nejde o žádný konflikt, neboť svoboda je samotnou podstatou Boha a lidská práva -například osobní svoboda, rovnost před zákonem atd. - jsou vyjádřením této podstaty.

Přesto však i dnes existují náboženství, která nepovažují svobodu a rovnost za základní lidská práva. Podle některých náboženství, jak už tu bylo řečeno, nejsou ženy rovné mužům. Podle jiných náboženství nemají například ateisté právo žít. Člověk, který není členem určité denominace, nesmí svědčit proti člověku, který členem je. A některá náboženství povolují otroctví.

Ne ne... neexistuje žádná posvátná kniha, která by neodsuzovala otroctví.

Měl by sis pozorněji přečíst Bibli nebo Korán.

Když se taková náboženská učení stanou zákonem země nebo „morálkou“ kultury, konflikt je nevyhnutelný. Zejména když se tato náboženství snaží vnutit své principy **ostatním** národům.

Na vaší planetě vždycky existovaly ideologické rozdíly, ale stále se rozšiřující ideologická propast a paralelní pokrok technologie dnes vytvořily podmínky pro rychlé zničení planety.

Opět jsme se vrátili k téže otázce. Jak tomu můžeme zabránit ?

Budete k tomu potřebovat nesmírnou odvahu. Budete muset udělat něco neslýchaného.

A co ?

Budete se muset vzdát některých svých nejposvátnějších názorů.

„To nemohu. To prostě nemohu. Raději umřu, než abych se vzdal svých názorů.“, Tohle budou říkat někteří lidé, až budou číst tyto řádky.

Pak tedy umřou. Mnozí lidé raději umřou, aby měli „pravdu“.

Až mnoho lidí umře za tyto ideologie, teprve pak si možná uvědomíte, že to byly mylné ideologie.

Váš život a vaše zkušenosti vás donutí změnit názor na to, co je „správné“ a co je „špatné“. Nakonec si uvědomíte, co vám je „prospěšné“ a co vám „prospěšné“ není.

Tohle je právě onen relativismus, který podle názoru fundamentalistů způsobuje všechny naše problémy. A neposiluje tento relativismus růst ještě radikálnějšího fundamentalismu ?

Ano. Protože se bojí, že přijdou o navyklý způsob života, protože nejsou schopni zvládat

rychlé a neustálé změny, protože nemají žádné nové duchovní modely, někteří lidé se vracejí zpátky, neboť neznají žádný jiný způsob, jak jít dopředu.

Tito lidé tvrdí, že se musíme vrátit k doslovným interpretacím našich posvátných knih a tradic, ačkoli některé z nich nemají v moderním světě žádný smysl.

To vede ke konfliktu s těmi, kteří si jasně uvědomují, že současné problémy nelze vyřešit na základě zastaralých interpretací. Nicméně lidé, kteří chtějí zůstat věrní svým nejvnitřnějším přesvědčením, mají pocit, že jsou to právě jejich přesvědčení, která jsou dnes zpochybňována. A proto je brání i za cenu svého života.

Tak co máme dělat ?

Lidstvo si musí vytvořit novou duchovnost.

Ne něco, co úplně nahradí starou duchovnost, ale něco, co ji osvěží.

Ne něco, co starou duchovnost omezí, ale něco, co ji rozšíří.

Ne něco, co starou duchovnost oslabí, ale něco, co posílí její nejlepší aspekty.

Lidská duchovnost potřebuje osvěžit.

Je nejvyšší čas prezentovat lidstvu nové teologické myšlenky a ideály a nový duchovní model.

Lidstvo potřebuje něco nového, aby se mohlo zbavit starého. Kdybys byl unášen proudem divoké řeky, pustil by ses plovoucí klády ?

Ne.

Proto si postav most.

Staň se tím mostem.

Žij podle myšlenek nové duchovnosti. Jdi cestou nových zjevení. O nových zjeveních jen nemluv, ale vyjadřuj jejich pravdu svým životem.

Ukazuj lidem cestu.

Buď nositelem světla.

Opět se musím zeptat, co může udělat jeden člověk ?

Ty jsi světlem světa. Copak to nevíš ?

Každý je světlem světa, když se rozhodne jím být.

Město na kopci nelze ukryt. Lidé nestaví lampu pod kbelec. Staví ji na stojan, aby svítila všem v domě.

Proto nech své světlo zářit, aby lidé viděli tvé dobré skutky a chválili názory, které je zplodily.

Tímto způsobem pomůžeš druhým překlenout propast mezi včerejškem a zítřkem, mezi pohodlím tradice a nutností inovace.

Neboť svět se dnes musí obnovit. Přesto však uctívej minulost, zatímco si představuješ

budoucnost. Neodmítej všechny staré názory a nikoho nenut', aby to dělal. Některé názory rozšiř, jiné pozměň, a porad' lidem, aby dělali totéž.

Nedopust', aby se vaše nová duchovnost stala odmítnutím všeho starého, snaž se, aby byla naplněním všeho, co vám slibovala vaše stará náboženství a vaši proroci. A až se tě lidé zeptají, co děláš, odpověz jim: Nemyslete si, že jsem přišel proto, abych zrušil Zákon nebo Učení proroků; přišel jsem proto, abych naplnil Zákon a Učení proroků, nikoli proto, abych je zrušil.

17

Před chvílí jsi řekl něco velice zajímavého. Řekl jsi: „Nikdo nedělá nic nepatřičného z hlediska svého modelu světa“. Ted' vidím, jak to souvisí s tím, o čem tu mluvíme. Už chápu, proč mohl Tálibán zakázat všechnu hudbu kromě islámských náboženských písní.

Ano, odpovídalo to jejich modelu světa. Zakázat cizí hudbu jim připadalo naprosto rozumné.

To tedy znamená, že když nám připadá něčí chování nepřijatelné a když je chceme změnit, musíme se snažit ovlivnit model světa, který toto chování způsobuje.

Konečně to chápeš. Konečně jsi pochopil ústřední myšlenku našeho rozhovoru. O tom tu celou dobu mluvím. Můžeš se snažit změnit chování lidí, ale tím dosáhneš v nejlepším případě jen dočasné změny. Když však změníš jejich názory, ovlivníš jejich chování u samého zdroje.

Proto říkám, že jestliže chcete žít v harmonii a míru, musíte si vytvořit novou **duchovnost** - to jest „nový model světa“, založený na rozšířených a změněných názorech.

Jak to máme udělat? Víím, že už jsi řekl, aby se druzí necítili novými názory „ohrožení“, musíme jim svým vlastním životem ukázat, že jsou prospěšné. Ale kde vezmeme nové myšlenky?

Nepřijďte na žádné nové myšlenky, dokud si neuvědomíte, že vám vaše staré názory přestaly být prospěšné.

Lidé se těžko vzdávají svých názorů. Jakmile jednou něčemu věříte, obvykle tomu věříte tak dlouho, dokud se nepřesvědčíte, že to je mylné. A dokonce i pak někteří z vás i přejí na názorech, které byly prokázány jako mylné, a odmítají přijmout nové názory. Ale v tomto rozhovoru jsi alespoň ochoten o nových názorech přemýšlet. A to je dobrý začátek. První krok ke změně. Nemůžete změnit něco, o čem nejste ochotni přemýšlet. Takže především si musíte uvědomit, které z vašich starých názorů vám přestaly být prospěšné.

V tomto rozhovoru jsme už hovořili o „Pěti falešných představách o Bohu“. Tyto představy už přestaly lidstvu sloužit. O tom dnes nelze vážně pochybovat. Skutečnost, že vám nejsou k ničemu, je zcela zjevná. Jasným důkazem je neutěšená situace na vaší planetě.

Kdyby byly vaše představy o Bohu pravdivé, už dávno byste vyřešili všechny závažné konflikty. Vaše představy o Bohu však tyto konflikty vyvolávají. Opakuji to proto, abyste tento

fakt nemohli ignorovat.

Říkal jsi, že existuje deset falešných představ, kterým lidé věří.

Ano. Kromě Pěti falešných představ o Bohu existuje Pět falešných představ o Životě, které vám znesnadňují existenci na Zemi.

Jsou tyto falešné představy o Životě stejně důležité jako falešné představy o Bohu ? Mají stejně silný vliv na náš život ?

Ano, jsou stejně důležité. Způsobují krize, násilí, zabíjení a války.

Tak si o nich tedy promluvme. Ještě jsme o nich nemluvili.

Tohle je Pět falešných představ o Životě:

- 1. Lidé jsou odděleni jeden od druhého.*
- 2. Na světě není dostatek toho, co lidé potřebují ke štěstí.*
- 3. Abyste získali to, čeho není dostatek, musíte o to bojovat.*
- 4. Někteří lidé jsou lepší než druzí.*
- 5. Řešit závažné názorové rozdíly mezi lidmi zabíjením je přípustné.*

Tak dobře, vraťme se na začátek seznamu a začněme prvním bodem.

První falešná představa o Životě říká, že lidé jsou jeden od druhého odděleni. Tato představa vyplývá z třetí falešné představy o Bohu, takže tady vidíš, jak vaše představy o Bohu ovlivňují vaše představy o Životě.

Vaše falešné představy o Bohu jsou velice mocné. Ovlivňují všechny aspekty vašeho kolektivního života, a dokonce i životy lidí, kteří v Boha nevěří. Protože jsou spojeny se základní příčinou veškeré zkušenosti, vaše představy o Bohu ovlivňují a utvářejí vaše představy o Životě.

Věříte, že vás Bůh od sebe oddělil, protože jste mu nedali to, co potřebuje. Tento názor vyplývá z vašeho názoru, že **Bůh něco potřebuje a že tato jeho potřeba nemusí být uspokojena.**

Obě tyto představy jsou na první pohled téměř směšné, ale jejich nesmyslnost vám nikdy nebránila, abyste jim věřili.

*Jak už jsi řekl, Bůh je **podle naší vlastní definice** nejvyšší a nejmocnější bytost. Dalo by se tedy usuzovat, že pochopíme, že od nás Bůh nic nepotřebuje ani nevyžaduje. Nicméně stále přetrvává názor, že si Boha musíme usmířit (aby nám dal své požehnání a aby nám zajistil místo v nebi).*

A to, co děláte, abyste si Boha usmířili, je nelidské. Pronásledujete nepřátele a zabijíte miliony lidí, abyste uspokojili tohoto vašeho Boha.

V dávných pohanských dobách jste dokonce obětovali malé děti - novorozence, kteří jsou ztělesněním nevinnosti - upalovali jste je zaživa v očekávání, že se na vás bohové usmějí.

Tato vaše potřeba „učinit Boha šťastným“ vyplývá z vašeho mylného názoru, že **Bůh**

šťastný není. To je naprostý nesmysl, protože Bůh je ztělesněné štěstí. Vy však věříte, že Bůh je nespokojený.

Vaše představa, že Bůh není šťastný - a že **za to mohou lidé** -, vedla k vytvoření šíleného náboženství, které inspiruje lidi, aby se chovali jako šílenci.

Ještě nikdy jsem neslyšel tak přímou formulaci.

Je načase, abys ji slyšel. *Je to poněkud směšná myšlenka, že ano ?*

Je víc než směšná. Je smrtelně nebezpečná.

A je vrcholem arogance, když si lidé myslí, že to, co dělají, může přimět Boha, aby se vzdal Lásky, která je esencí toho, čím Bůh JE.

Jinými slovy, myslíte si, že jsem ochoten vzdát se sám sebe v důsledku něčeho, co jste udělali vy. Myslíte si, že bych to udělal, **protože to děláte vy.**

A ani si neuvědomujeme tu spojitost.

Ne, tu si neuvědomujete.

Říkáme, že jsme byli „stvořeni podle obrazu Boha“, ale ty máš naprostou pravdu, když říkáš, že jsme stvořili Boha podle obrazu člověka.

A tak si představujete Boha, který vás od sebe oddělil, protože s vámi nebyl spokojen. To dělají lidé, když nejsou spokojení, a proto si myslíte, že Bůh dělá totéž.

Z této představy oddělenosti od Boha vznikl váš pocit, že jste odděleni jeden od druhého. Už jsem ti vysvětlil, jak k tomu došlo.

Lidé věděli - intuitivně, bytostně věděli - že jsou totožní s veškerým životem. Ze jsou totožní se Zemí a totožní se všemi tvory na Zemi. Totožní s oblohou a totožní se vším na obloze. Věděli, že jsou totožní s Bohem a že jsou součástí Boží podstaty.

Teprve potom se začala vytvářet představa oddělenosti. Tato představa se zrodila z prvotní lidské zkušenosti. Náboženství pak tuto zkušenost kodifikovalo, čímž změnilo mýtus v dogma.

Moderní náboženství mělo možnost tuto falešnou představu odmítnout a dovést vás k poznání pravdy. Ale moderní náboženství zůstalo věrné učení dávných dob a nevzdalo se dogmat, která vznikla před mnoha tisíci lety. A tak moderní náboženství člověka zklamalo.

Budeš-li odvážný, velice odvážný, pak dovolíš, aby Nová duchovnost obohatila váš náboženský život. Tato duchovnost neodmítne vaše tradiční náboženská učení, ale jen pozmění ta, která vám přestala být prospěšná.

To jsi už říkal. Pořád to opakuješ.

Chci, abyste si to dobře zapamatovali, protože to je vaše jediná naděje na skutečně nový zítřek - zítřek bez konfliktů, strachu, nenávisti, zabíjení a válek, zítřek plný lásky, míru a radosti.

V této knize opakuji a shrnuji všechno, co jsem řekl ve svých předešlých knihách, a přidávám nové a důležité informace týkající se krize, pře níž dnes lidstvo stojí.

A musíte si uvědomit, že vaše dnešní krize je krize ideologická, krize názorová.

Jak už jsem řekl, svou oddělenost od Boha (což je jen falešná představa) ztotožňujete se svou odděleností od Života. Je docela přirozené, že to děláte, protože jste vždycky v hloubi duše věděli, že Bůh JE Život. Ačkoli jste to neformulovali tímto způsobem, **vždycky jste intuitivně věděli, že to je pravda.**

Jakmile jste přijali představu, že jste odděleni od Boha, začali jste prožívat všechno v životě jako něco odděleného od vašeho já.

Přijali jste názor, že jste oddělení od Boha nikoli proto, že byste se tak cítili, nýbrž proto, že vám **vaše organizovaná náboženství říkala, že oddělení jste.**

Náboženské názory a přesvědčení každého člověka jsou produktem výchovy a vzdělání. Jsou produktem **kulturního prostředí**, nikoli produktem věčné pravdy. Lidé věří tomu, co je rodiče učí, protože nechtějí zpochybňovat zdroj své víry.

Já vás vyzývám, abyste tyto zdroje zkoumali.

Čí názory byste zpochybnili, kdybyste změnili některé ze svých základních přesvědčení ?

Dokud věříte, že existuje něco takového jako správné a nesprávné názory, jste ochotni riskovat všechno, abyste měli „pravdu“. Svě přesvědčení nezměníte, dokud věříte, že byste tím zpochybnili pravdivost názorů někoho, koho máte rádi. Kritická analýza základních názorů - nemluvě o změně těchto názorů - se usnadní, jakmile nahradíte protiklad správný-nesprávný protikladem prospěšný-neprospěšný, užitečný-neužitečný.

Dnes žijete ve světě, kde se všechno rozděluje na správné a nesprávné, a proto obhajujete Třetí falešnou představu o Bohu a První falešnou představu o Životě -to jest mylný názor, že existuje nejednotnost.

Kdybyste řekli, že jste zakusili pravý opak, že jste poznali blaženost naprosté jednoty s druhými lidmi i s Bohem, pravděpodobně byste byli varováni před takovými zážitky - a určitě byste byli varováni, **abyste o nich nemluvili.**

To jsem už zažil.

O tom nepochybuji.

A právě tato falešná představa o existenci oddělenosti nám dovoluje chovat se k druhým tak, jak bychom se nikdy nechovali sami k sobě.

Ano.

Víra v existenci oddělenosti vede k představě, že na světě **není dostatek** toho, co potřebujeme ke štěstí.

To jest k Druhé falešné představě o Životě.

Ano.

Kdybyste se považovali za součást jednoho celku, to jest kdybyste se považovali za Jediné tělo, čímž jste -

- nebo za jednu komunitu -

- nebo za jednu komunitu... věděli byste, že máte vždycky dostatek, neboť byste všechno sdíleli s ostatními, čímž byste jeden druhému zajistili blahobyt.

To je nejkrásnější tradice islámského náboženství, které považuje všechny muslimy za členy jedné komunity. Islámské učení nabádá muslimy, aby dávali chudým a vždy podporovali svou komunitu. Také Mormoni vytvořili celosvětovou komunitu, podporovanou jedním z největších systémů organizované pomoci chudým. Katolické a židovské dobročinné organizace se také snaží sdílet s chudými bohatství světa.

To všechno jsou projevy počínajícího porozumění. Problém je v tom, že mnohé náboženské organizace podporují jen své členy, což ukazuje nedostatek jejich porozumění. Státy a národy dělají totéž. A podobně se chovají všechny etnické a kulturní skupiny, které vědomě či nevědomě vytvářejí jakýsi **cordon sanitaire**.

Tento karanténní způsob života nedělá nic pro posílení pocitu lidské sounáležitosti, ale naopak rozděluje lidi do různých skupin podle jejich nejužších názorů.

S takovými omezenými názory nelze vnímat realitu takovou, jaká opravdu je. Omezená perspektiva nutně produkuje omezené vědomí.

Rozšíření vědomí vás osvobodí z vaší dobrovolné segregace. Pak si uvědomíte, že vaše karanténa nebyla nutná, neboť vás oddělovala pouze od vašeho Já.

To pro vás bude největším překvapením. Zjistíte, že jste se izolovali sami od sebe.

Jakmile prorazíte kruh své dobrovolné izolace, zjistíte, že všichni ostatní lidé jsou stejní jako vy.

A nejen lidé, ale také všechno ostatní. Bližší pozorování vám ukáže, že všechno ve vesmíru - kameny a stromy a planety a slunce a měsíc - **jsou z téže látky jako vy**. Každý z vás vypadá jinak, ale všichni máte tutéž podstatu.

Jakmile si uvědomíte svou jednotu s vesmírem, budete se divit, jak jste si mohli myslet, že jste od kohokoli a čehokoli oddělení. Pochopíte, že když jste se ke všemu a ke všem chovali, jako by to bylo něco jiného, než jste vy, ubližovali jste jen sobě.

Jak k tomu všemu došlo ? Jak jsme se stali tak oddělení od svého Já ?

Došlo k tomu, když jste si začali myslet, že nejste dokonalí. Když jste začali věřit, že jste něčím menším než svět a život kolem vás.

Jak už jsem několikrát řekl, viděli jste, jaké účinky na vás mají vítr a déšť a bouře a samotný Život, a uvědomili jste si, že „bohové“ jsou mocnější než vy. A tak jste došli k závěru, že jste nedokonalí. Byli jste „míň než“ bohové. Ve svém zklamání a hněvu jste se obrátili proti sobě a začali jste se odsuzovat za svou „nedostatečnost“.

Váš pocit nedostatečnosti nevznikl na základě toho, co jste viděli kolem sebe v okolním světě, v němž bylo všeho dost, vznikl ve vašem nitru, které vám ve srovnání s vnějším světem najednou připadalo chudé. Jediný pohled na noční oblohu vás přesvědčil o děsivé kráse toho, co jste považovali za něco jiného, než jste sami.

A z této víry ve svou slabost jste se dodnes nevzpamatovali. Dnes však přišel čas léčení. Neboť přicházím, abych vám odhalil velké tajemství.

Vy a hvězdy jste totéž.

Nikoli **obrazně** jako v nějaké básni nebo písni, ale **doslovně**. Vaše chemické složení je stejné. Vaše tělo se skládá ze stejných stopových prvků jako nebeská tělesa - a jako všechno **ostatní ve vesmíru**.

Překvapuje tě to ? Jsi překvapen, že se všechno skládá z různých kombinací a koncentrací **jediné substance, která existuje** ? To by tě překvapovat nemělo, neboť vám to říkám už dlouho.

Ano, ale většina lidí věří, že to myslíš obrazně, nikoli doslovně.

Ne, to je doslovná pravda, mé dítě.

VŠICHNI JSTE SOUČÁSTÍ JEDNOHO CELKU.

V prvních fázích vašeho vývoje jste to nemohli pochopit. Dnes, v prvních letech dospívání, to pochopit můžete.

Chceš říci, že lidstvo je věku dospívání ?

Řekl jsem, že jste v **prvních letech** dospívání. Jestliže se však nic nezmění, není jisté, zda dosáhnete dospělosti. Pořád se mezi sebou hádáte jako malé děti, které nechtějí nikomu půjčit své hračky.

18

Myslíš, že někdy dostaneme rozum ? Myslíš, že se naučíme něco tak jednoduchého, jako je žít v míru a harmonii a štěstí ?

Ano, naučíte. Ale nejdřív se budete muset vzdát svých falešných představ a mentálních konstrukcí, které jste si kolem nich vytvořili.

Přišel jsem vám pomoci. Ostatně vždycky jsem tu byl s vámi. Nikdy jsem nikam neodešel. To, čím jste, vás nemůže nikdy opustit, neboť to je vždycky s vámi. Takže ještě než mě požádáte, já vám odpovím.

Vy to však ještě nevíte, protože mě neznáte. Myslíte si, že jsem se od vás oddělil. Myslíte si, že jste odděleni jeden od druhého. Žádná z těchto představ není pravdivá. Žádná z nich vám nepřináší užitek.

První tři z Pěti falešných představ o Životě... „Lidé jsou odděleni jeden od druhého"... „Na světě není dostatek toho, co lidé potřebují ke štěstí"... a „Aby lidé získali to, čeho není dostatek, musejí o to bojovat"... vedou samy o sobě ke vzniku krizí, násilí, zabíjení a válek.

Co nás vedlo k tomu, abychom si vytvořili Třetí představu Životě ?

Jakmile jste uvěřili, že na světě není dostatek toho, co potřebujete k životu, došli jste k závěru, že musíte dělat cokoli, abyste zajistili dostatek pro **sebe a své blízké**. Zpočátku

jste si to prostě brali. Ten, kdo byl nejsilnější, zvítězil.

Později ve své vývojové fázi jste dospěli k názoru, že není spravedlivé, aby ten nejsilnější vždycky zvítězil. Nicméně jste nedospěli natolik, abyste zaručili, aby vítězil **každý**. A tak jste si začali vymýšlet různá „odůvodnění“, proč je spravedlivé, aby určitý jedinec nebo skupina měla víc než ostatní.

Vytvořili jste systém konkurence, takže hrubá síla přestala být jediným rozhodujícím faktorem určujícím, kdo bude vítěz a kdo poražený, kdo bohatý a kdo chudý...

Nejenže tento systém nebyl ideální (vyspělé bytosti nebojují jedna s druhou o právo hromadit to, co patří všem), ale nebyl ani spravedlivý, neboť fungoval tak, že **vítězi byli vyhlášováni předem**.

Co tím myslíš ?

Například ve vaší společnosti jste rozhodli už předem, že k vítězům mohou patřit jen bohatí bílí Američané mužského pohlaví a křesťanského vyznání.

Každá společnost a každá skupina má své vlastní představy o tom, kdo může být vítězem v boji o to, čeho na světě není dostatek. Kdybych hovořil o nějaké jiné společnosti, mohl bych říci, že na seznam vítězů patří Rusové nebo muslimové nebo černoši.

Ale ženy nejsou na seznamu vítězů v téměř žádné společnosti.

To je pravda. Abyste mohli vyhlásit vítěze předem, museli jste se vrátit zpátky k používání síly. Takže rozhodujícím faktorem se opět stala hrubá, primitivní síla.

Protože dovolujete, aby při řešení většiny záležitostí a konfliktů rozhodovala primitivní fyzická nebo hrubá ekonomická síla, „bohatí muži“ jsou preferováni. Jsi-li bohatý a jsi-li muž, jsi předem prohlášen za „vítěze“, protože máš sílu a moc.

V dávných dobách se převaha prosazovala kyjem, dnes se prosazuje penězi, politickým vlivem a mocí. Takže muži dodnes prosazují své zájmy použitím síly. A protože si myslíte, že Bůh používá sílu k prosazování svých zájmů, došli jste k závěru, že Bůh musí být mužského pohlaví.

Samozřejmě že Bůh je mužského pohlaví. Nebo snad není ? Copak ty nejsi muž ?

Ne, nejsem.

Ale mě celý život učili, že Bůh je „On“

Kdo tě to učil ?

Moje náboženství.

Většina vašich náboženství je ovládána muži, protože byla vytvořena společnostmi ovládanými muži. Některá náboženství dokonce učí - jako svou doktrínu -, že ženy se musí podřídít mužům.

Už jsme tu několikrát mluvili o tomto nešťastném sklonu muslimů zacházet se ženami jako s občany druhého řádu.

Jak dokazuje například toto přikázání:

„Každý muž, který se modlí nebo prorokuje a má zakrytou hlavu, zneuctuje svou hlavu. Ale každá žena, která se modlí nebo prorokuje a má **nezakrytou** hlavu, zneuctuje svou hlavu, protože to je stejné, jako by měla hlavu oholenou.“

„Neboť není-li žena zahalena, nechť je také ostříhána. Je-li však pro ženu ostudné, aby byla ostříhána nebo oholena, nechť se zahalí.“

„Muž by si neměl zakrývat hlavu, neboť je obrazem a slávou Boha; ale žena je slávou muže.“

„Neboť muž nebyl stvořen ze ženy, ale žena z muže.“

„A muž nebyl stvořen pro ženu, ale žena pro muže.“

Tady vidíš, jak islámská přikázání ponižují ženy.

Jenže to nebylo islámské přikázání. Je to verš z Nového zákona.

*Ne ne, počkej, ne. **Islám**, nikoli **křesťanství**, připisuje ženám podřízené postavení.*

Myslím, že by sis měl přečíst následující pasáž z Nového zákona (Efezanům 5:22-24):

„Ať se manželky podřizují svým manželům jako Pánu, protože manžel je hlavou své manželky, jako i Kristus je hlavou církve...“

„Vskutku jako se církev podřizuje Kristu, tak ať se i manželky (podřizují) svým manželům ve **všem**.“

Tak dobře. Možná jsem se mýlil. Možná to nejsou jen muslimové, kdo přisuzuje ženám podřízené postavení ve společnosti. Takže křesťané to dělají také.

Dělá to prakticky každá stará náboženská kultura.

Máš pravdu. V předmluvě k Bhagavadgítě, kterou napsala jeho svatost A. C. Bhaktivédanta Swámí, jsem právě našel tato slova:

*„Co je to hmotná přirozenost? Podle Bhagavadgíty je to in-feriorní prakti, inferiorní přirozenost. **Prakti** je vždy pod kontrolou... Prakti je ženského pohlaví a je ovládána Bohem, jako je činnost ženy ovládána manželem.“*

Bože, tato představa o ženské méněcennosti se dostala do všech kultur na této planetě.

Ano.

Podle islámského zákona má například svědecké výpovědi ženy u soudu poloviční hodnotu svědectví muže.

Ty si děláš legraci !

To bych si přál.

Nevyplývá z toho, že si Bůh opravdu přeje, aby ženy byly podřízené mužům ?

Ženy podřízené nejsou.

Jseš si tím jistý ?

Naprosto.

*Ale ženy musejí být **chráněny**, nesmějí vycházet z domu a nesmějí pracovat ani chodit do škol. Jsou jim mrzačeny sexuální orgány, aby nemohly prožívat smyslnou rozkoš.*

A ačkoli nesmějí prožívat sexuální rozkoš, musejí ji poskytovat mužům, obvykle na požádání. A tato služba je často nepsanou podmínkou uzavření manželské smlouvy.

Ženy mohou být kupovány a prodávány, opět za účelem poskytování sexuální rozkoše mužům.

Ženy nesmějí vycházet z domu bez doprovodu pokrevního příbuzného a na veřejnosti musejí chodit zahalené, aby je nikdo neviděl. Nesmějí volit a nesmějí vykonávat důležité funkce.

Ženy nesmějí zastávat církevní funkce, nesmějí zasedat ve správních radách a nesmějí sedět s muži ve stejné části kostela. Když mají nějaké zaměstnání, nejsou placené stejně jako muži, ani když vykonávají tutéž práci. V každém případě je pro ženy těžké mít vůbec nějaké zaměstnání, protože kromě povinnosti obšťastňovat manžela mají ještě další přesně vymezené povinnosti. Musejí vařit, uklízet, nakupovat, prát a vychovávat děti. Myslíš, že jsem něco vynechal ?

Ne moc.

Přemýšlel jsem o tom, jak se ženami zacházíme a jak to ospravedlňujeme.

Myslím, že náš vztah k ženám je ovlivněn učením různých organizovaných náboženství, která nám říkají, jak se ženami zacházet.

Obávám se, že to je pravda.

A mnoho lidí těmto náboženským učením věří. Základní myšlenkou je názor, že ženy nejsou rovnocenné s muži. Ale jak mohla naše dobromyslná náboženství dojít k tomuto závěru, jestliže to není učení, které jsme dostali přímo od Boha ?

Milý příteli, není to jen diskriminace žen, kterou vaše posvátné knihy označují za učení, jež přišlo přímo od Boha. Vaše organizovaná náboženství také učí, že Boží zákon zakazuje, aby příslušníci jedné rasy uzavírali manželství s příslušníky jiné rasy, aby příslušníci téhož pohlaví projevovali tělesnou lásku k příslušníkům téhož pohlaví a aby černoši vykonávali funkci kněze.

*Máš pravdu. Mormonská církev vždycky učila, že každý muž mormonského vyznání je považován za kněze, nicméně táž církev dlouhou dobu prohlašovala, že se to nevztahuje na černochy. Černoši byli považováni za inferiorní, a tudíž nebyli kvalifikováni stát se knězi. Teprve poměrně nedávno prohlásili církevní otcové, že černoši **nejsou** inferiorní a že tedy mohou zastávat kněžský úřad.*

Kdyby se už konečně shodli na tom, že ani ženy nejsou inferiorní...

*Nedělej si příliš velké naděje. Ale jak je to vůbec možné ? Jak je možné, že **náboženství**, která by měla být vzorem lásky a porozumění, ospravedlňují diskriminaci ?*

Jejich ospravedlnění diskriminace vychází ze Čtvrté falešné představy o Životě, která říká, že někteří lidé jsou lepší než ostatní. Právě tento názor dovoluje vašim společnostem jít ve šlépějích organizovaných náboženství a pokračovat v diskriminaci všeho druhu.

Dokonce diskriminujete ve své každodenní řeči. Možná sis ani nevšiml, že když hovořím

o Bohu, někdy používám zájmena „on“ a jindy zájmena „ona“. To vy nikdy neděláte.

Ano, všiml jsem si toho. Zajímalo by mě, proč to děláš.

Dělám to, protože si uvědomuji, že jazyk je velmi důležitým aspektem při vytváření kulturní tradice.

Protože lidstvo už několik tisíciletí hovoří o Bohu výhradně jako o „něm“, lidé z toho odvozují, že Bůh je muž a že muži jsou tudíž nadřazení ženám.

Až se na vaší planetě rozšíří Nová duchovnost, tento názor zmizí.

Nová duchovnost přinese rovnost žen a skoncuje se zneužíváním poloviny lidstva.

To je jeden z důvodů, proč lze očekávat, že proti Nové duchovnosti budou bojovat lidé, kteří dnes mají moc. Většina z nich jsou totiž muži.

A muži věří ve svou domnělou nadřazenost, ačkoli mnoho z nich dnes prohlašuje, že jejich činy a rozhodnutí jsou projevem jejich zájmu o bezpečí žen, nikoli projevem mužské nadřazenosti.

Tato skupina mužů tvrdí, že podporováním zákonů, které omezují práva žen, vlastně ženy chrání před zneužíváním a vykořisťováním. Nicméně jejich ochrana vede k ještě většímu vykořisťování a zneužívání žen.

Muži, kteří se snaží zachovat tradiční role, jež dal mužům a ženám Bůh, tvrdí, že hlavním důvodem, proč lidstvo dnes bojuje o přežití, je postupné smazávání hranic mezi mužskými a ženskými rolemi. Podle jejich názoru oslabují ženy stabilitu společnosti tím, že dělají „mužskou práci“, nosí „mužské šaty“ a snaží se získat vlivné „mužské funkce“.

To je sice pravda, ale je to nutné, chcete-li vytvořit společnost Nových lidí, kteří chápou, že rozdíl mezi lidmi - ať už rasové, národnostní nebo náboženské - nesmějí nikomu bránit v aktivní účasti na životě společnosti na jakékoli úrovni.

Tohle prohlášení by mohlo být úvodem ke Světové ústavě pro Nové lidi.

„Rozdíl mezi lidmi - ať už rasové, národnostní nebo náboženské - nesmějí nikomu bránit v aktivní účasti na životě společnosti na jakékoli úrovni.“

To je senzace.

Ano, byla by to opravdu revoluční myšlenka. Revoluce znamená změnu a tato myšlenka by změnila celou vaši realitu. Změnila by Čtvrtou falešnou představu o Životě.

19

Tahle Čtvrtá falešná představa mě fascinuje... „Někteří lidé jsou lepší než ostatní.“ Myslím, že když ji přidáme k prvním třem, zvýšíme pravděpodobnost katastrofy nejmíň čtyřnásobně.

To je správný odhad.

Lidský pojem „lepší“ je to nejhorší, co myslící bytost mohla kdy vymyslet. Právě tento pojem vám dovoluje ospravedlnit vaše nejprimitivnější chování.

Někteří z vás si myslí, že křesťané jsou „lepší než židé, jiní si myslí, že židé jsou „lepší než křesťané. Někteří si myslí, že běloši jsou lepší než černoši, jiní si myslí, že černoši jsou lepší než běloši. Někteří si myslí, že Američané jsou lepší než Arabové, jiní si myslí, že Arabové jsou lepší než Američané.

A někteří si myslí, že nejlepší ze všech jsou Francouzi ! (To byl jen vtip.)

(Já vím.)

Myslíte si, že katolíci jsou „lepší“ než protestanti, že protestanti jsou „lepší“ než katolíci; že republikáni jsou „lepší“ než demokraté, že demokraté jsou „lepší“ než republikáni; že luteráni jedné denominace jsou „lepší“ než luteráni jiné denominace.

Myslíte si, že heterosexuálové jsou „lepší“ než homosexuálové, že kapitalisté jsou „lepší“ než komunisté, že ekologové jsou „lepší“ než podnikatelé a že věřící v Boha - v jakéhokoli Boha - jsou „lepší“ než ateisté.

Myslím, že se nemýlím, když řeknu, že muslimští náboženští učitelé rozdělují hříchy do dvou kategorií, to jest na malé a velké hříchy, stejně jako katolíci hovoří o smrtelném hříchu a odpustitelném hříchu. Ale pro muslimy je bezbožnost největší hřích ze všech sedmnácti velkých hříchů. Bezbožnost je větší hřích než krádež, větší hřích než cizoložství, větší hřích než vražda. Věřící jsou o tolik „lepší“ než nevěřící, že se bezbožnost trestá smrtí a ztráta života v procesu „zabíjení nevěřících“ zaručí věřícímu cestu přímo do nebe !

V lidské společnosti se tato myšlenka uplatňuje ve všem.

Tím ovšem nechceš říci, že není správné preferovat určité věci. Kdyby bylo všechno stejné, umřeli bychom nudou. Je dobré, že existují rozdíly. Rozmanitost je kořením života.

Souhlasím. Rozdíly však nemusí vést k neshodám, ale ve vašem světě k nim často vedou. Dovolujete, aby vás vaše rozdíly oslabovaly, místo aby vás posilovaly.

Někteří z vás tvrdí, že jste víc než „jiní“. Tvrdíte, že jste „lepší“. Nadřazení, vyspělejší, větší, vznešení nebo vyvolení.

Myslíte si, že jste „lepší“, protože jste „tohle“ a ne „tamto“. Věříte, že jste užitečnější, cennější, přitažlivější, schopnější atd.

Ke slovu „lepší“ přidáváte v některých případech frázi „v očích Boha“.

Některá organizovaná náboženství prohlašují, že se můžete stát knězem, jedině když máte penis. Jiná náboženství tvrdí, že půjdete do nebe, jedině když věříte v Krista. Pokud v něho nevěříte, do nebe nepůjdete. Jiná náboženství tvrdí, že můžete poznat Boha, jedině když vyznáváte učení Mohameda. Pokud je nevyznáváte, Boha poznat nemůžete.

Tyto názory vedly ke vzniku kastovníctví ve vašem náboženském životě - což je poslední místo, kam se kastovníctví hodí.

A co s tím máme dělat ? Naše představa, že jsme „lepší“ než ostatní, je hluboce zakořeněná. Nevím, jak se jí můžeme zbavit.

Ve skutečnosti je to velice jednoduché. Stačí, když se zamyslíte nad svým chováním, a uvidíte, že lepší nejste. Čím větší si myslíte, že jste, tím jste menší. Čím lepší si myslíte, že jste, tím hůř se chováte. O tom se můžete přesvědčit na vlastní oči.

Ale musíte je otevřít. Nesmíte chodit v mlze jako náměsíčníci. Ale právě to většina lidí dělá. Žijete ve snu a pozorujete, jak se váš sen mění v noční můru.

Tato noční můra nevyhnutelně produkuje vaši Pátou falešnou představu o Životě, která vede k názoru, že je správné řešit hluboké neshody tím, že zabijíte jeden druhého.

Jak už jsi mnohokrát opakoval, mnohá organizovaná náboženství tento názor jen posilují.

Ovšem. Máš úplnou pravdu.

Vaše organizovaná náboženství a vaše nejposvátnější knihy vás učí, že krutost a zabíjení je přijatelný způsob řešení neshod.

To sice odporuje všem lidským instinktům, ale vaše organizovaná náboženství zreorganizovala vaše myšlení.

Někteří lidé se dokonce obrátili proti svému pudu sebezáchovy. A tak mnoho lidí mrzačí a zabíjí druhé, protože jim bylo řečeno, že totéž dělá Bůh jim - a že chce, aby to dělali jeden druhému.

To mi připadá poněkud přehnané. To neučí žádné náboženství.

Víš to jistě ? Četl jsi poslední dobou Korán ? Nebo Bhagavadgítu ? Nebo knihu Mormon ? Nebo bibli ?

Pamatuješ si, co se stalo Izraelitům, kteří uctívali zlaté tele ? Nebylo snad 3000 z nich zabito Levity na můj rozkaz ? Neřekl jsem vám v Druhé knize Mojžíšově (32:27) „Připněte si každý z vás k boku meč. Projděte a vraťte se od brány k bráně a každý zabijte v táboře svého bratra a každý svého bližního a každý svého důvěrného známého."

A co se stalo čtyřicetitisícům Izraelitů, kteří uctívali Baala ? Neřekl jsem snad Mojžíšovi: „Vezmi všechny představené lidu a pověš je před Bohem..." ?

Myslím, že cituješ ojedinělé příklady a to není zrovna poctivé. Bylo však napsáno mnoho knih o historii masakrů a zabíjení ve jménu Boha, která byla podrobně zaznamenána v Bibli. V těchto knihách se píše, jak Bible popisuje, jak bylo zabito 12 000 mužů, žen a dětí během zákeřného přepadení města, které inspiroval Bůh (Jozue 8:1-30), a jak byla zničena vojska Amorejců, když „...je Bůh uvrhl ve zmatek a začal je zabíjet velkým pobíjením..." (Jozue 10:10-11).

Tyto kritiky Bible tvrdí, že počet obětí, o nichž se dočteme jen ve Starém zákoně samotném, dosahuje nejméně jednoho milionu lidí, kteří byli potrestáni rukou Boží. K těmto obětem patří všichni, kteří umřeli v Samaří během sedmi let hladomoru, jež přivolal Bůh (Druhá kniha královská 8:1), dále 185 tisíc Asyřanů, které srazil Boží anděl během jediné noci (Druhá kniha královská 19:35), dále sto tisíc syrských pěšáků, kteří byli zabiti na rozkaz Boha dětmi Izraele (První kniha královská 20:28,29,30), dále 450 Baalových proroků, které zavraždil Eliáš (První kniha královská 18:40,46) a nakonec půl milionu Izraelců, které pobila armáda krále Abijáše (2 Paralipomenon 13:16,17,20).

Možná by sis měl přečíst také knihu Mormon. Tato kniha nabízí lidem velice zajímavé obrazy Boha. Píše se v ní například tohle:

„Kvílejte, neboť den Boží je na dosah ruky; přijde jako zničení od všemohoucího Boha... Den Boží přichází, krutý pomstou a hněvem, aby zničil zemi; Bůh zničí všechny hříšníky... potrestá svět za zlo, a nezna-bohy za jejich nespravedlnost... každý, kdo je pyšný, bude skolen; ano, a každý kdo je ve spojení s ne-znabohy zahyne mečem../'

Z toho je jasné, jak dovedeš být krutý, když jsi uražen.

Moment, řeknu ti ještě víc. Všemohoucí Bůh, Stvořitel Nebe a Země, potrestá nejen zlé muže, ale také jejich manželky a děti.

„A jejich děti budou roztrhány na kusy před jejich očima; jejich domy budou vypleněny a jejich manželky znásilněny."

To říká kniha Mormon ?

Ano. Nephi 23:6-16.

To je neuvěřitelné.

Vskutku neuvěřitelné. Alespoň musíš přiznat, že vám mnohé z vašich posvátných knih říkají, že Bůh sám zabíjí lidi, kteří ho urazí, a že chce, abyste zabíjeli jeho jménem.

*Myslím, že je nejvyšší čas - dokud **máme** čas - abychom si položili některé velice důležité otázky.*

*Je možné, že slovo Boží, jak je zapsáno v našich posvátných knihách, **obsahuje určité chyby** ? Je možné, že existuje něco, co o Bohu nevíme ? Něco, co by mohlo změnit všechno, kdybychom to věděli ?*

Kéž by přišlo Nové evangelium.

To se může stát. Nové evangelium bylo navrženo v knize **Přátelství s Bohem**. Obsahovalo dvě věty, které mohou převrátit vaši planetu vzhůru nohama.

Ano, teď si vzpomínám. Dvě věty, které mohou všechno změnit.

Jsou to věty, které nemohou být proneseny z mnoha pulpitů či kazatelen, nemohou být vysloveny mnoha náboženskými či politickými vůdci. Můžete své vůdce vyzývat, aby tyto věty vyslovili, ale oni to neudělají. Můžete je prosit, aby je opakovali, ale oni je opakovat nesmějí.

Proč ? Proč je nesmějí vyslovit ?

Protože kdyby toto Nové evangelium vyslovili, zrušili by tím platnost všeho, co vás učí, o čem se vás snaží přesvědčit a na čem zakládají své jednání.

Máš pravdu. Toto Nové evangelium by mohlo zachránit svět, ale svět nemůže tyto dvě věty učít. Svět je nesmí vyslovit, protože jsou příliš mocné, protože mají příliš rozvratný účinek.

Ale možná se mýlím, možná existují nějakí odvážní náboženští nebo političtí vůdci, kteří jsou ochotni opakovat toto navrhované evangelium. Opakujme je tedy:

„Všichni jsme součástí jednoho celku."

„Naše cesta není lepší, naše cesta je prostě jiná."

Bylo by úžasné slyšet toto poselství ze všech kazatelen světa ! Bylo by krásné slyšet toto

prohlášení z politických pódíí všech národů !

Bylo by úžasné slyšet tato slova z úst papeže nebo z úst arcibiskupa z Canterbury nebo z úst vůdců baptistické církve nebo z úst vůdců islámského náboženství.

Vyzývám všechny náboženské vůdce - tady a teď - aby ta slova vyslovili, aby uznali jejich pravdivost, aby je zařadili do svého příštího kázání.

Představ si, jak papež říká: „Bůh miluje všechny své děti, všichni jsme součástí jednoho celku. Existuje mnoho cest k Bohu a Bůh neodmítne nikoho, kdo k němu přichází s pokorou a upřímností. Naše cesta není lepší, naše cesta je prostě jiná.”

Celý svět by se zatřásl. Zhroutily by se základy všech náboženství, která učí oddělenost a nadřazenost člověka.

Vyzývám vůdce všech politických stran, aby tuto myšlenku začlenili do svých stranických programů. Vyzývám prezidenty všech států, aby toto poselství prohlásili ve svých projevech.

*Představ si, jak příští kandidát na funkci prezidenta Spojených států říká: „Žijeme ve složité době a je mnoho způsobů, jak řešit problémy, před nimiž lidstvo stojí. Mám své názory a moje odpůrkyně má zase své. Moje odpůrkyně není zločinec. Není to špatný člověk. Má prostě jiné názory než já. Pozorně poslouvejte, co vám říkáme, a pak se rozhodněte, s kým souhlasíte. Ale uvědomte si jedno: Tohle jsou **Spojené** státy a všichni jsme součástí jednoho celku. Naše cesta není lepší, naše cesta je prostě jiná.”*

Politický proces by se navždy změnil. Skončilo by trapné osočování a ponižování. V každých volbách by proti sobě stáli dva kandidáti, kteří by byli považováni za dobré lidi a jejichž ctizádostí by bylo sloužit národu. Oba by chtěli udělat dobré věci, ale každý z nich jiným způsobem.

To je krásná představa. Je to obraz proměněného světa.

*Ale žádný vůdce velké politické strany by to nikdy neřekl. Žádný vůdce organizovaného náboženství by to nikdy neřekl. Neboť poselství všech náboženských a politických vůdců je založeno na opačných premisách. **Struktura naší společnosti je založena na víře v oddělenost a nadřazenost.***

Ano, taková je dnes situace ve vašem světě. To se vám snažím vysvětlit v tomto rozhovoru.

Je mnoho lidí, kteří nejsou ochotni přijmout tyto nové myšlenky, protože se nechtějí vzdát Páté falešné představy o Životě. Tito lidé prohlašují:

Je správné řešit hluboké neshody mezi lidmi tím, že zabíjíme jeden druhého.

20

*Můj Bože, **proč jsme tak tvrdohlaví ?** Co se musí stát, abychom změnili své názory ? Kolik lidí musí zemřít, než řekneme: „Už toho bylo dost !”*

To jste řekli už dávno. Ale nevíte, jak přestat dělat to, co děláte, přestože toho máte všichni dost.

Existuje nějaký způsob, jak to změnit ? Zdá se, že ne.

Samozřejmě že existuje způsob. Je naprosto jisté, že existuje. A já jsem vám jej už ukázal.

Tak nám jej ukaž ještě jednou.

Se zabíjením a ničením můžete skoncovat jedině tehdy, **když se vzdáte svých falešných představ a mentálních konstrukcí, které jste si kolem nich vytvořili.**

Tak dobře, tyto představy jsme už podrobně prozkoumali -jsou to představy, kterým říkáš Pět falešných představ o Bohu a Pět falešných představ o Životě, že ano ?

Ano. Jsou to vaše hlavní falešné představy.

Takže teď, když jsme je prozkoumali, rád bych se tě zeptal, co jsi měl na mysli, když jsi řekl „mentální konstrukce, které jste si kolem nich vytvořili" ?

Vytvořili jste si v tomto světě strukturu ze svých duchovních, filozofických, politických a ekonomických myšlenek, které ovládají váš kolektivní život. Tyto myšlenky vycházejí z určitých mentálních konstrukcí, které jste si utvořili na základě falešných představ, a tyto konstrukce produkují ve vašem životě určité společenské konvence, v jejichž rámci žijete svůj život.

Mnozí z vás považují tyto konstrukce za nejdůležitější součást vašeho systému hodnot, zatímco ve skutečnosti mohou být velice škodlivé.

Často vám znemožňují dělat něco tak jednoduchého, jako je žít v míru, harmonii a štěstí.

Můžeš vyjmenovat některé z nich ?

Vytvořili jste si jich mnoho a všechny jsou jen dočasné. Kdykoli změníte své názory, vaše mentální konstrukce zmizí, protože jsou na vašich názorech založené.

Musíš si však uvědomit, že z kosmického hlediska znamená „dočasnost" cokoli od pěti minut po stovky nebo tisíce let. Trvá-li něco 2000 let, je to jen bod na obrazovce radaru věčného života. Z hlediska lidského života to však může být věčnost.

Ať už to trvá sebedéle, jakmile změníte své názory, změní se i vaše mentální konstrukce, které podporují váš život.

Kdysi jste věřili, že Země je plochá. Pak jste zjistili, že je kulatá, a v důsledku toho se změnila vaše mentální konstrukce.

Kdysi jste věřili, že se Slunce a celá sluneční soustava točí kolem Země. Tvrdili jste, že vaše planeta je středem vesmíru. Na základě tohoto názoru jste si vytvořili celou teologii.

Když Koperník dokázal, že to není pravda, tvůrci a učitelé této teologie ho označili za rouhače. A když Galileo potvrdil Koperníkův objev, byl označen za kacíře a církev ho donutila, aby své názory odvolal.

Trvalo 300 let než katolická církev změnila svůj názor a teprve na konci dvacátého století udělila Galileovi oficiální pardon.

Z toho je zjevné, jak je pro vás obtížné změnit nejzákladnější názory- neboť na nich lpíte navzdory jasným a nezvratným důkazům, že jsou mylné.

Proto se říká: „Všechny velké pravdy vznikají jako blasfémie."

Tento rozhovor je hned několikanásobná blasfémie.

První blasfemií je názor, že Bůh hovoří s lidmi i dnes.

Druhou blasfemií je názor, že Bůh od lidí nic nevyžaduje.

Třetí blasfemií je názor, že Bůh a člověk jsou totéž.

Čtvrtou a největší blasfemií je názor, že mnohé z vašich nejposvátnějších názorů jsou mylné. Prostě jsou mylné.

Mylné názory produkují mentální konstrukce, které vám neslouží.

Jako například ?

Jako například lidská konvence, kterou nazýváte „morálkou".

Morálka je jednou z vašich nejdůležitějších mentálních konstrukcí. Je to ideál, který jste si vytvořili ve své mysli. Nemůžete ji cítit, nemůžete ji ochutnat, nemůžete se jí dotknout, nemůžete ji slyšet. Je to pouhá myšlenka a nic víc. A je to myšlenka vytvořená kolem názorů, které jsou mylné.

Chceš snad říci, že by morálka neměla existovat ?

Neříkám vám, co by „mělo" a co by „nemělo" být. To musíte rozhodnout vy. Já jen říkám, že morálka a další mentální konstrukce jsou založeny na vašich falešných představách o Životě, které produkují společenské konvence, jež vám znemožňují žít na tomto světě v míru a harmonii.

Bertrand Russell kdysi řekl: „Náboženství je nebezpečné nejen intelektuálně, ale také morálně. Tím chci říci, že náboženství učí morálku, která nevede ke štěstí."

Přesto „mentální konstrukce", kterou nazýváme „morálkou", je základem našeho způsobu života.

To je pravda. A to se vám snažím vysvětlit. A proto se k tomu vracím. Proto jsem uvedl morálku jako příklad morální konstrukce.

*Jsou-li však naše „mentální konstrukce" založené na „falešných představách" a je-li „morálka" jednou z nich, pak vlastně říkáš, že **naš způsob života je špatný.***

Říkám jen, že váš způsob života nefunguje. Chcete-li žít v míru, harmonii a štěstí, jak říkáte, pak váš způsob života prostě nefunguje.

*Mnoho lidí říká, že **by fungoval**, kdyby se lidé drželi „mentální konstrukce", které říkáme „morálka"! Tito lidé tvrdí, že to, co nám **brání žít** v míru a harmonii, je skutečnost, že tuto konstrukci neuznávají ani jedinci, ani národy. Říkají, že to je důsledkem našeho **chování**, nikoli chybou této filozofické **konstrukce.***

Nicméně mnohé z jejich nejhorších způsobů chování jsou založeny na této konstrukci.

Dalo by se říci, že mnozí lidé se chovají nejhůře, když jsou přesvědčeni, že se chovají nejlépe.

Ou, to bolí.

Já lidské chování neposuzuji, ale když lidé říkají, že chtějí žít v míru a harmonii, často dělají věci, které k míru a harmonii nevedou, ačkoli tvrdí, že dělají to nejlepší, co mohou.

Můžeš mi dát nějaký příklad ?

Mohu ti dát stovky příkladů.

Co bys řekl otci, který vyhodí z domu svou neprovdanou těhotnou dceru ? Co bys řekl otci, který nadává svému synovi za to, že se oženil se ženou jiného vyznání nebo jiné rasy ? Co si myslíš o rodičích, kteří vydědí svého syna za to, že je homosexuál ?

A co si myslíš o třiačtyřicetileté ženě, která si na tělo připevní bombu a jde do nákupního střediska v Jeruzalému, kde je plno lidí, aby ji tam nechala vybuchnout ?

A co řekneš tomu, když národ, který po desetiletí okupuje území jiného národa, odmítá zaručit základní lidská práva příslušníkům okupovaného národa a pak se rozzlobí, když se rozzlobí okupovaní, a dělá zoufalé věci, když začnou dělat zoufalé věci okupovaní ? Co řekneš okupantům, kteří si vůbec neuvědomují, jakou roli hrají v této lidské tragédii ?

Lidé se chovají tímto způsobem, protože činí morální soudy.

Ano, už to začínám chápat.

K tomuto překrucování všeho, co vám připadá „správné“, dochází proto, že vaše konstrukce „morálky“ je založena na falešných představách, o kterých jsme tu hovořili.

Lidé věří, že jednají správně na základě svých představ o tom, co od nich „vyžaduje Bůh nebo Život“ - ale jejich informace jsou nepřesné a jejich představy falešné.

Takže často vznikají největší problémy, když se lidé **řídí morálními principy**, nikoli když morálku **ignorují**.

*Bože, to je opravdu zajímavé. Tak tady máme Boha, který nám říká, že způsobujeme problémy, **když se řídíme morálními principy**.*

Pokud to přeháníte. Pokud příliš lpíte na svých morálních principech, pak ano.

To se může stát.

A stává se to často.

„Morální principy“ jsou jen mentální konstrukce - vaše současné názory na život. Jakmile se tyto názory změní...

V tom je celý problém. Naši sociologové se domnívají, že nám změny morálních principů způsobují problémy.

Není možné, že to vaši sociologové chápou obráceně ?

Podívej se na dnešní svět. Problémy, které máte posledních několik let, nevznikly v důsledku změny morálních principů, ale spíš proto, že se vaše morální principy nezměnily už několik

tisíciletí.

Dovol mi, abych ještě jednou opakoval, že vaše morální principy nejsou nic než vaše názory na svět, založené na vašich představách o Bohu a Životě.

Jsou to jen myšlenky - nic míň a nic víc. A jsou to vaše myšlenky, nikoli myšlenky Boha.

Když spolužáci přivázali Matthewa Sheparda k dobytčí ohradě ve Wyomingu a umlátili ho k smrti, vedly je k tomu jejich myšlenky, nikoli myšlenky Boha. Byl to důsledek morálních principů, které se nezměnily.

Když lidé diskriminují ženy, černochoy a další viditelné menšiny, vedou je k tomu jejich myšlenky, nikoli myšlenky Boha. Je to důsledek morálních principů, které se nezměnily.

Když lidé popravují odsouzené elektrickým proudem, aby ukázali druhým, že zabíjení je špatné, vedou je k tomu jejich myšlenky, nikoli myšlenky Boha. Je to důsledek morálních principů, které se nezměnily.

Když lidé vytvářejí na této planetě prostředí, v němž je tohle všechno možné, vedou je k tomu jejich myšlenky, nikoli myšlenky Boha.

Vaše mentální konstrukce založené na falešných a zastaralých představách o Bohu a Životě produkují dysfunkční společenské konvence - to jest konvenční chování založené na takzvané „konvenční moudrosti“.

Samozřejmě že jste si nevytvořili tyto mentální konstrukce proto, abyste byli „zlí“. Všechny vaše mentální konstrukce jsou výsledkem vaší upřímné snahy formulovat základní principy, které podporují život. Když však kladete větší důraz na mentální konstrukce než na základní principy, jež tyto konstrukce vyjadřují, pak se opravdu můžete dostat do problémů.

O jakých principech mluvíš ?

Mluvím o základních principech života, které jsou pod povrchem veškeré existence, a vy je znáte, instinktivně si je uvědomujete, pamatujete si je z dob před počátkem času, kdy jste ještě neprožívali své já jako něco, čím si myslíte, že jste dnes.

Přes veškerou svou snahu jste však nepronikli k jádru věci, nepochopili jste podstatu těchto principů. Brání vám v tom vaše falešné představy o Bohu a Životě, které vám zamlžují pravdu jako mrak nevědomosti.

Ne že byste nechtěli žít podle skutečných principů života, ale je to prostě nemožné, dokud jsou tyto principy zamlžené vašimi falešnými představami.

Zkrátka a dobře, snažíte se žít na základě představ, které jsou falešné. V tomto ohledu jste si uložili nemožný úkol. A proto tolik věcí na vaší planetě nefunguje.

Nicméně musím přiznat, že některé věci na vaší planetě fungují. Vyvíjíte se a stali jste se krásnější verzí lidstva. Poučili jste se z mnoha chyb a stali jste se pozoruhodným živočišným druhem. A jak už jsem řekl, dokázali jste to proti veškeré pravděpodobnosti.

Proto je strašně smutné, že v této fázi svého vývoje činíte taková kolektivní rozhodnutí, která negativně ovlivňují váš život na této planetě - pokud přímo neohrožují samotnou existenci lidstva.

Lidé, kteří si uvědomují, co se dnes děje, považují za nejsmutnější to, že by se mnoho věcí

mohlo zlepšit, kdybyste se rozhodli změnit své názory.

Tak to udělejme hned teď ! Pokusme se obrátit proud událostí !

To je hlavním cílem tohoto rozhovoru. Proto jsme tady. To je smyslem Nových zjevení.

Vysvětli mi to podrobněji. Mluvil jsi tu o „životních principech“, které se podle tvého názoru snažíme formulovat na základě našich mentálních konstrukcí. Jaké jsou to principy ?

Základní principy života jsou:

Funkčnost.

Přizpůsobivost.

Udržitelnost.

Za každou dočasnou mentální konstrukcí se skrývá jeden z těchto věčných principů a čeká na to, až bude zjeven.

Vaše mentální konstrukce, které jsou zdeformovaným pokusem vyjádřit základní životní principy, produkují zdeformované výsledky.

Tady jsou tři nejoblíbenější mentální konstrukce. Jsou to jednoduché myšlenky, z nichž jste udělali společenské konvence a obyčeje:

Morálka.

Spravedlnost.

Vlastnictví.

Tyto tři pojmy patří k vašim nejoblíbenějším filozofickým, politickým a ekonomickým pojmům.

Jaké životní principy vyjadřují ?

Základním principem „morálky !“ je funkčnost.

Základním principem „spravedlnosti“ je přizpůsobivost.

Základním principem „vlastnictví“ je udržitelnost.

Tomu nerozumím. Funkčnost, přizpůsobivost, udržitelnost ... co to znamená. Chápu, co je „morálka“, „spravedlnost“ a „vlastnictví“. Na těchto pojmech jsme vybudovali celý náš život. Jak bychom mohli žít bez nich ?

Nemusíte žít bez nich, ale měli byste se snažit povznést je na vyšší úroveň, měli byste ve svém životě změnit pojmy v principy.

Měli byste si lépe uvědomovat všechno, co zahrnuje proces života.

Pro mnohé z vás je to velmi obtížné, neboť máte sklony lpět na starých názorech bez ohledu na to, zda jsou nebo nejsou prospěšné.

Existuje však způsob, jak staré názory překonat rychleji.

Jaký způsob ?

Pět kroků k dosažení míru. Tyto kroky vedou nejen k dosažení míru ve světě, ale také k dosažení vnitřního klidu.

A to je mír, o kterém tu mluvíme. Vnitřní klid a vnější mír.

Většina lidí nezná ani jedno, ani druhé, protože to nedovoluje ani stav vašeho ducha, ani stav vašeho světa.

Přesto však můžete učinit Pět kroků k dosažení míru; můžete rozšířit své vědomí a přejít od pojmů k principům.

Chcete-li tímto způsobem urychlit svůj vývoj, pak musíte udělat tohle:

1. Musíte přiznat, že vaše staré představy o Bohu a Životě už nefungují.
2. Musíte přiznat, že existuje něco, co o Bohu a Životě nevíte, a že takové poznání může změnit všechno.
3. Musíte být ochotni připustit, že se mohou zrodit nové představy o Bohu a Životě a že tyto představy mohou vést k novému způsobu života na vaší planetě.
4. Musíte sebrat všechnu svou odvalu a prozkoumat tyto nové názory a pak je začlenit do vašeho názorového systému, pokud budou v souladu s vaší vnitřní pravdou.
5. Musíte začít žít takovým životem, který bude vyjádřením vašich nejvyšších a nejkrásnějších představ, místo aby byl jejich popřením.

Ty opakuješ stále totéž.

Opakování je velice užitečné.

Ale některé lidi to může unavovat, takže začnou být netrpěliví

Student, který se chce opravdu něco naučit, není nikdy netrpělivý, když učitel něco opakuje.

Ten, kdo žije plným životem, není nikdy netrpělivý, když se opakují životní situace.

Život je opakování. V životě se neděje nic nového. To je nemožné. Je však možné chápat novým způsobem to, co se už mnohokrát stalo.

Bůh je opakování. Život je Bůh, který se opakuje.

Snažte se najít zalíbení v opakování. Když to uděláte, získáte lásku k Bohu a Životu.

To si uvědomíš každé jaro, když vidíš, jak opět rozkvétají květiny. To si uvědomíš každé léto, když se opět opaluješ na slunci. To si uvědomíš každý podzim, když opět vdechuješ svěží vzduch. To si uvědomíš každou zimu, když se opět obdivuješ kráse čerstvě napadlého sněhu.

Uvědomíš si to, když posloucháš svou oblíbenou melodii, kterou jsi slyšel už mnohokrát a která tě nikdy nenudí.

Tohle všechno jsi dělal už mnohokrát a jsi rád, že se to opakuje.

To je něco jiného.

V tom se mýlíš. Tyto zážitky, ať už jsou sebekrásnější, jsou triviální ve srovnání s opakováním, k němuž dochází při zkoumání věčné pravdy.

Nikdy se nenech unavit hledáním pravdy ani jejím nalezením.

Žádáte mě o pomoc v době, která je pro lidstvo velmi obtížná. To, co ti dnes říkám, bylo během vaší historie už mnohokrát opakováno. Toto opakování však nevedlo k zásadní změně vašeho chování. Proto vás vyzývám, abyste zkusili novou formu opakování. Je možné, že když v krátké době budete slyšet jedno a totéž znovu a znovu, ovlivní to vaše chování.

To záleží na vás.

Opravdu si přeješ, aby se váš svět změnil ?

Ano.

Tak já ti tedy něco vysvětlím - a budu to několikrát opakovat. Kruhová logika získává svou sílu od kruhu, jejž tvoří. Pohybovat se v kruhu znamená procházet znovu a znovu týmiž body. Pohybovat se v kruhu moudře znamená procházet týmiž body poprvé. Tímto způsobem se obyčejné stává neobyčejným a kruh se stává cestou k tomu, kam se chceš dostat. A až si uvědomíš, že se kruh uzavřel, že se vrátil k výchozímu bodu, pak pochopíš, že sis vždycky přál být tam, kde jsi už byl... a kde jsi byl vždycky.

21

*Ještě nikdy - a teď se opakuji **já - nikdy** mi nikdo nevysvětlil životní zážitky tak moudrým způsobem. Bože, ty vysvětluješ všechno tak jasně a srozumitelně. **Děkuji ti.** A tak pokračuj a znovu opakuji všechno, co chceš. Teď chápu, že to je dokonalý způsob.*

Věř mi, že můžete změnit váš svět, a nejrychleji toho dosáhnete tím, že se vzdáte svých falešných představ a přijmete nová proroctví a novou duchovnost. To bude nejdůležitější čin, jaký lidstvo udělalo za posledních několik století. A může to změnit vaši historii.

S tím souhlasím! Vraťme se tedy k našim mentálním konstrukcím, které produkují společenské konvence, jež deformují základní životní principy. Řekl jsi, že jednou z těchto konstrukcí je „morálka“ a že nás morálka může vést na scestí.

Nejenže může, ale opravdu vás tam zvedla.

Ano, máš pravdu. Ale jak můžeme žít bez morálních principů ? A jaký je vztah mezi „mentální konstrukcí“, které říkáme „spravedlnost“, a mezi životním principem, kterému říkáme „přizpůsobivost“ ? A jaká je spojitost mezi naším pojmem „vlastnictví“ a životním principem, kterému říkáme „udržitelnost“ ?

Vysvětli mi vztahy mezi mentální konstrukcí, společenskou konvencí a životním principem.

A řekni mi proč je životní princip lepší než mentální konstrukce.

Životní princip není morálně „lepší“. Je prostě funkčnější. Základní životní principy **fungují**. Mnohé mentální konstrukce a společenské konvence **nefungují**. Tak je to jednoduché.

Mnohé z vašich myšlenek a způsobů chování prostě nefungují. Jsou dysfunkční.

Copak sis nevšiml, že osobní vztahy většiny lidí jsou dysfunkční? Nefungují tak, jak by fungovat měly. Lidské vztahy se hroučí.

Tak je tomu proto, že se lidé vzdali základních životních principů ve prospěch svých osobních mentálních konstrukcí a společenských konvencí, které jsou z nich odvozeny.

Kdyby vaše představy, na nichž jsou založeny vaše mentální konstrukce, byly pravdivé, vaše společenské konvence - to jest vaše kolektivní chování - by fungovaly stejně dobře jako základní životní principy. Vaše představy jsou však falešné.

O vašich nejškodlivějších představách a názorech jsem tu již hovořil. Nyní si promluvme o tom, jak tyto představy produkují společenské konvence, které negativně ovlivňují váš život.

Výborně ! Na to už dlouho čekám. Chci tomu porozumět hlouběji.

Nemůžeme tu probrat všechny vaše společenské konvence, protože by náš rozhovor nikdy neskončil, ale mohu uvést jeden velice dobrý příklad, abys viděl, jak...

Vaše falešné představy produkují společenské konvence, které vedou ke vzniku dysfunkčních společenských vztahů, a ty pak ohrožují existenci lidstva.

O zachování existence lidstva tu hovoříme už od začátku.

To si uvědomuji. Má-li lidstvo přežít, musíme dosáhnout vyšší úrovně poznání.

Ano. Především proto, že jste dosáhli schopnosti jeden druhého zničit, ale nedokážete vycházet jeden s druhým. A právě to je příčinou vaší dnešní krize.

Vraťme se tedy k první společenské konvenci - to jest k morálce. Morálka se týká každé společnosti na světě.

Naše „morálka“ téměř zničila všechny společnosti na Zemi.

Máš pravdu.

Která z našich falešných představ vedla k vytvoření mentální konstrukce, již se říká morálka? A jaké společenské konvence jsou produktem morálky?

Vaše „morálka“ vznikla z vaší falešné představy, že Bůh od vás vyžaduje, abyste se chovali určitým způsobem.

Dobře, to jsem už pochopil. Ale i když od nás Bůh nevyžaduje, abychom se chovali určitým způsobem, co je špatného na tom, že máme „morální principy“, které nám pomáhají žít?

Problém je v tom, že „morální principy“ musejí být založeny na nějaké svrchované hodnotě. Morální principy bez morální autority, stejně jako peníze nepodložené zlatem, jsou naprosto bezcenné.

S tím souhlasím. Morální principy za sebou musejí mít nějakou autoritu.

A jakou autoritu za sebou měly morální principy v dávných dobách, kdy se začaly utvářet první lidské kultury a společnosti ?

Myslím, že touto autoritou byly jejich představy o tom, co je „správné“.

A odkud se vzaly tyto představy ?

Od Boha ?

Přesně tak. Lidé to alespoň tvrdili.

Dovol mi, abych ti znovu vysvětlil, jak k tomu došlo.

Většina dávných civilizací nerozlišovala mezi tím, čemu dnes říkáte náboženství a čemu politika. Světské zákony byly založeny na božích principech.

Primitivní společnosti se obracely „k bohům“ se všemi svými žádostmi. To znamená, že žádaly od bohů, aby jim poslali nejen déšť a hojnou úrodu, ale aby jim dali také to, čemu dnes říkáte „morální principy“.

Pozdější společnosti dělaly totéž. Většina světských zákonů má svůj původ v náboženských zákonech, které byly lidem dány prostřednictvím různých „zjevení“. Ať už lidé věřili v jediného, všemohoucího Boha nebo v mnoho různých bohů, jejich původní představy o tom, co je „správné“ a co je „špatné“, vycházely z jejich chápání toho, co od nich vyžadoval jejich Bůh.

A jak by se bylo všechno změnilo, kdyby si lidé už tenkrát uvědomili, že **jejich Bůh nevyžaduje vůbec nic**.

Lidé si to však neuvědomili. Takže mnoho zákonů, jimž byl podřízen každodenní život, bylo považováno za přímý dar od Boha. K těmto zákonům patří například **Desafero božích přikázání**.

Prakticky všechny morální principy a zásady chování, jež vytvořila lidská společnost, jsou založeny na vašich představách o potřebách a touhách bytosti, která je mnohem mocnější a moudřejší než člověk.

To platí i o společnostech, které v Boha nevěří a které prohlašují, že víra v Boha není nic než „opiát lidu“.

I tyto společnosti si přivlastnily učení svých předků, která byla zakořeněna v uctívání idolu a víře v bohy.

Tak tomu bylo odjakživa, neboť lidé vždycky cítili, že člověk je součástí většího celku, kterému se říká Bůh. Ateismus je důsledkem výchovy, zatímco víra v Boha je přirozený, instinktivní postoj k životu.

Nicméně to, co lidé o Bohu „vědí“ instinktivně, je velmi často něco jiného než to, si o Bohu „myslí“.

Miliony lidí dodnes věří, že Bůh stanovil neměnný systém zákonů, jež člověk musí dodržovat. Tito lidé tvrdí, že by pravidla chování občanské společnosti měla podléhat Božímu zákonu. Na světě je mnoho zemí, kde je Boží zákon přijímán jako občanský zákon, jemuž jsou

podřízeny všechny aspekty každodenního života.

Co je na tom tak špatného. Myslím, že by to mohlo být mnohem horší.

Nebylo by to tak špatné, kdyby bylo spravedlivé to, co považujete za „Boží zákon“.

Jestliže je to Boží zákon, jak by to mohlo být nespravedlivé ?

Myslíš, že by bylo spravedlivé, kdyby ten zákon říkal, že se nesmíte rozhodovat a myslet sami za sebe a že musíte přijímat Boží zákon tak, jak jej interpretují vaši učení učitelé ?

Myslím, že by záleželo na tom, jak by jej interpretovali.

Bylo by spravedlivé, kdyby vám vaši učení učitelé řekli, že podle Božího zákona má svědecká výpověď ženy před soudem poloviční hodnotu výpovědi muže ?

To jsi už říkal. Samozřejmě že by to nebylo spravedlivé.

Bylo by spravedlivé, kdyby vám vaši učení učitelé řekli, že se podle Božího zákona žena nemůže provdat za muže, kterého miluje, a že její práva rozvést se nejsou rovnocenná právům muže ?

Ne, to by nebylo spravedlivé.

Bylo by spravedlivé, kdyby vám vaši učení učitelé řekli, že podle Božího zákona nesmí vyznavač „nesprávné víry“ svědčit proti vyznavači „pravé víry“ ?

Samozřejmě že by to nebylo spravedlivé. Nedělej si legraci.

Bylo by spravedlivé, kdyby vám vaši učení učitelé řekli, že je podle Božího zákona synovo dědictví dvakrát větší než dědictví dcery ?

A co kdyby vám vaši učitelé řekli, že se rouhání proti Bohu nebo některému Božímu proroku trestá smrtí, ale neřekli by vám přesně, v čem takové rouhání spočívá ? Bylo by to spravedlivé ?

*Ne, to by nebylo spravedlivé. Už chápu, co máš na mysli. Chceš říci, že miliony lidí v muslimských zemích podléhají „občanským“ zákonům, které jsou založeny na **šarí'a**.*

*Pokud vím, **šarí'a** je souhrn slov koránu, učení **hadith** (soubor pověstí o Mohamedovi a jeho životě) a toho, čemu se říká **ijma** (konsenzus názorů islámských učitelů, právníků a učenců). Říkám to správně ?*

Ačkoli nejsou tvé vědomosti úplné, nejsou nepřesné.

*A tyto „náboženské“ zákony, které jsi tu uvedl, jsou součástí **šarí'i** ?*

Ano.

Nechce se mi věřit, že by byl Bůh tak nespravedlivý, tak zjevně nespravedlivý. Víš jistě, že tito učení učitelé, kteří citují tvá slova, chápou tvé učení správně ? Co říkáš například jejich názoru na mužskou nadřazenost. Je to Boží zákon ?

Pochybuješ o tom ?

Je to jen názor islámských učenců, nebo existuje nějaký posvátný text, který potvrzuje

pravdivost jejich názoru ?

Korán to vyjadřuje velice jasně.

Uved' nějaký příklad.

Súra 4:11:

„Pokud jde o dědictví vašich dětí, Alláh stanoví: syn dostane část dědictví, která se rovná dědictví dvou dcer. Podíl dvou nebo více dcer se rovná dvěma třetinám dědictví; máte-li jednu dceru, její podíl je polovina dědictví.“

No ne. A to říká Korán ?

Přece vážně neočekáváš, že uvěřím, že tohle je Boží slovo ? Většina lidí v naší době by odmítla Boha, který říká takové nesmysly.

Pokud takového Boha nepřijmou, budou odsouzeni k věčnému zatracení.

Určitě ne za to, že rozdělí své dědictví rovným dílem mezi všechny své děti. A ne za to, že odmítnou Boha, který jim to zakazuje.

Súra 35:36 říká:

„Ti, kteří odmítnou (Alláha) - půjdou do pekla... tak odměňuji všechny nevděčné !“

„A pekelný oheň je nepohltí úplně, ani neumřou, takže jejich utrpení nebude zmírněno. A budou volat o pomoc, 'Ó, Bože, pusť nás, abychom mohli dělat to, co je správné !' Ale já je nepustím ! Nikdy ! Řeknu jim, 'Nežili jste dost dlouho, neměli jste dost času přemýšlet o těchto věcech ? A neposlal jsem vám proroka, aby vás varoval ? Teď ochutnejte spravedlivý trest !' Nespravedlivým nikdo nepomůže.“

Tak tohle bys řekl ? Tohle by řekl milosrdný Bůh duši, která si uvědomila své chyby a prosí, abys jí dal ještě jednu šanci ?

Milosrdný Bůh neprojevuje milosrdenství nevěřícím. Tak praví vaše posvátné knihy.

A jestliže vaše kultury a společnosti zakládají své zákony na učení takových posvátných knih, pak **nemusejí projevovat žádné milosrdenství a mohou beztrestně dělat strašné věci.**

Lidské společnosti si vytvářejí své „morální principy“ na základě „instrukcí od Boha“.

Tak je tomu v některých společnostech, ale ne ve Spojených státech. Jsme hrdí na to, že v naší zemi je náboženství odděleno od státu. My netvrdíme jako některé společnosti, že Bůh je autoritou za našimi morálními principy a za našimi zákony.

Opravdu ?

Copak přísaha věrnosti americké vlajce neříká, že jste „národ pod Bohem... ?“

Copak nemáte na vašich mincích napsáno „Věříme v Boha“ ?

Copak nemá obrázek na vaší dolarové bankovce nic společného s Bohem ?

Copak nepokládáte ruku na Bibli, když přísaháte, a neříkáte, „pomoz mi, Bože“ ?

Copak nezahajujete zasedání kongresu modlitbou - a pak neschvalujete zákony, které

zaručují modlení ve školách ? Přečti si třetí strofu vaší národní hymny.

Vím, co chceš říci.

Ať už to vlády přiznávají nebo ne (a mnoho vlád to dnes přiznává), základem všech zákonů a morálních principů jsou náboženské názory většiny lidí ve společnosti.

Abyste dali svým morálním systémům autoritu, spoléháte na to, co považujete za Boží zákon.

*Mnoho lidí by řeklo: „Nespoléháme na to, co považujeme za Boží zákon, spoléháme na to, o čem víme, že to **je** Boží zákon. Boží zákon je naprosto srozumitelný a byl nám dán Bohem.“*

A co když někdo v Boha nevěří ?

*I takový člověk musí dodržovat občanské zákony. Ale já chápu, co chceš říci. Mnoho našich občanských zákonů je založeno na morální autoritě, kterou odvozujeme z naší představy o tom, co od nás vyžaduje Bůh. Jak jsi správně řekl, v některých zemích to nikdo ani netají. V těchto zemích se jasně **říká**, že občanské zákony **jsou** zákony Boží, které jsou obsaženy v posvátných knihách.*

A jsou-li vaše zákony a morální principy založeny na vaší interpretaci Boží vůle, pak se Boží zákon obsažený v té či oné posvátné knize stává „zlatým pravidlem chování“.

Ano.

Takže **zdroj** Božího zákona by měl být přesný.

To není problém, protože Bůh dal tóru přímo Mojžíšovi. Také Nový zákon je přesný do posledního slova. A Korán je také dokonalý. Bhagavadgíta je úžasná. Hlavní myšlenku knihy

Mormon předal Josephu Smithovi anděl Moroni, kterého poslal Bůh. Buddhistický kánon v jazyce pálí obsahuje hlubokou moudrost. A tak dále a tak dále.

Tato „zlatá pravidla morálního chování“ jsou považována mnoha vyznavači za naprosto a doslovně přesná.

Tak si promluvme o některých Božích zákonech.

Už toho bylo dost.

Moment. Existuje mnoho morálních zákonů, o kterých jsme se ještě ani nezmínili.

A je to nutné ? Stejně nebudeš dělat nic než citovat různé posvátné texty, které nelze aplikovat na moderní společnost.

Jsi ochoten připustit, že některá slova mnoha posvátných textů nebyla **nikdy** použitelná v **žádné** civilizované společnosti ?

Ano, jsem ochoten to připustit. Některé Boží zákony, tak jak jsou zapsány v různých posvátných knihách, byly vždycky nesmyslné.

Jako například „Boží zákon“, který říká, že když mají rodiče tvrdohlavého syna, který je neposlušný a je opilec, musejí ho odvést k bránám města, kde ho všichni muži ukamenují

k smrti ?

Ano.

Nebo jako zákon, který zakazuje mužům stříhat si vlasy a holit si plnovous ?

Ano.

A mnoho dalších ?

A mnoho dalších, ano.

Jako Boží zákon, který říká, že každý, kdo se dotkne mrtvoly, je nečistý po dobu sedmi dní nebo že kněží mohou kupovat otroky nebo že o svátcích nesmí nikdo pracovat, že se chudý bratr může stát sluhou bohatého bratra nebo že po sexuálním styku jsou oba partneři nečistí ? Nebo že čarodějky a čarodějové musejí být zabiti.

Na první pohled se může zdát, že existuje jen několik zákonů, které jsou podle dnešních norem chování nesmyslné, ale množství nesmyslných zákonů je tak velké, že by jejich seznam naplnil celou knihu.

Uvádím je tu (a později uvedu mnoho dalších) jen proto, abys lépe pochopil, co se vám snažím vysvětlit:

Zakládáte své morální principy na posvátných zákonech, které uplatňujete podle toho, zda vám vyhovují za určitých okolností, v určité době a v určité společnosti.

Chceš-li říci, že ignorujeme učení našich posvátných knih, jakmile zjistíme, že přestala být použitelná v našem životě, pak máš pravdu.

Jinými slovy...

Vaše morální principy závisí jen na tom, co vám v dané době přináší užitek.

To je pravda a všechno ostatní je pouhá fikce.

Z vašeho chování je jasné, že Boží slovo není nutné dodržovat, protože není neomylné.

Ovšemže není neomylné, neboť posvátné knihy byly napsány lidmi. Co tedy děláme, když zjistíme, že „zlatá pravidla morálního chování“ nejsou neomylná ?

Pak zakládáte svou morálku na duchovních zákonech, které jsou celkově vzato také nesmyslné. Nejenže si vzájemně odporují zákony v různých posvátných knihách, ale odporují si i zákony v jedné knize. Takže lidstvo dostalo zákony, z nichž si musíte vybrat ty, které jsou nejméně nesmyslné.

To ovšem nechcete přiznat, protože byste mohli být obviňováni z „relativismu“, což je ve vašem slovníku velice zavrženíhodné slovo. Chcete být **absolutisty**. Chcete věřit, že existuje něco, co je **absolutně** „správné“, a něco jiného, co je absolutně „špatné“. Nicméně jste to nakonec VY SAMI, kdo musíte rozhodnout, co je správné a co je špatné. Nemůžete se spoléhat na vaše zákony - a nemůžete se spoléhat ani na vašeho Boha.

Musíte se rozhodnout sami, protože se ukázalo, že slova vašich zákonů i slova zákona Božího jsou nesmyslná, pokud je vykládáte doslovně a pokud je aplikujete v každé situaci a za všech okolností.

Sami uznáváte, že by mnoho vašich náboženských zákonů mělo být prostě ignorováno. Z toho je zjevné, že tyto zákony mohou být jen stěží základem morálky vaší společnosti.

Tím jen dokazujete pravdivost rovnice: „morálka“ = „funkčnost“.

Takže se mi vlastně snažíš dokázat, že základní životní princip byl odhalen.

*Ano, a rozhodli jste o tom vy. Lidstvo se už dávno rozhodlo, že „správné“ je to, co funguje z hlediska toho, čím se snažíte být, co chcete dělat a co chcete mít. **Ale vy nejste ochotni to přiznat.***

A celá situace se dále komplikuje tím, že nejste schopni dohodnout se na tom, čím chcete být, co chcete dělat a co chcete mít.

A to je největší překážkou na cestě k dosažení míru a harmonie.

22

Takže tato Nová duchovnost vyžaduje, abychom zapomněli na morálku, je to tak ?

Morální principy jsou velice nebezpečné, protože jsou rozdílné v různých historických obdobích a v různých zemích.

Morální principy se mění na základě vašich falešných představ. Když některé morální příkazy přestanou v každodenním životě fungovat, **lidé je obvykle změní, aniž by změnili představy, z nichž vycházejí.**

Lidé odmítají změnit své základní představy, ačkoli mění své morální zásady (to jest způsob, jak své představy aplikují), aby vyhovovaly okamžité situaci.

Většina lidí je toho názoru, že Bůh od nich vyžaduje, aby byli poctiví. Přesto však podvádějí při odvodu daní - a **prohlašují, že to je správné.**

„Každý to dělá. To je normální.“

Lidé odmítají změnit svůj základní názor, ale mění své morální principy (to jest způsob, jak své představy aplikují), aby vyhovovaly okamžité situaci.

Kdyby však změnili své morální principy, změnili by své názory, neboť morální principy vyjadřují jejich základní představy a názory. Lidé jsou tedy pokrytci. V podstatě nemají vůbec žádné názory, ale chtějí věřit, že nějaké mají.

To jim umožňuje cítit se dobře, ale zároveň to vede ke stále se zhoršující situaci ve světě.

Máš pravdu. Vidím to všude kolem sebe.

Samozřejmě že to vidíš. Musel bys být slepý, abys to neviděl.

Takže ty nám radíš, abychom odhodili naše morální principy.

Snažíte se to příliš zjednodušit, abyste to mohli vyjádřit ve třicetivteřinovém televizním spotu, ale já vám nic takového neradím.

Říkám jen, že jste si vytvořili společenskou konstrukci, které se říká „morálka“. Vysvětluji vám, jak se morálka mění, ačkoli vy tvrdíte, že to není pravda. Prostě to nechcete přiznat.

Označujete všechny vady funkčnosti za projevy morální zkaženosti. To vede k odsuzování a odsuzování vede k ospravedlňování. Ospravedlňujete své reakce svými soudy o tom, zda se nějaký jedinec nebo národ chová morálně.

Svou reakci nazýváte „morální povinností“. Tvrdíte, že vás morálka nutí jednat určitým způsobem.

Výborným příkladem je trest smrti. Tvrdíte, že morální princip (nebo Boží zákon) „oko za oko, zub za zub“ je ospravedlněním trestu. Nejde vám o zajištění bezpečnosti ve společnosti, neboť k tomu by stačila doživotní ztráta svobody. Jde vám jen o pomstu, to je všechno.

Ano, máš pravdu. Říkáme tomu spravedlnost, aby to vypadalo pěkně, ale existuje rčení: „Jestliže něco vypadá jako kachna, jestliže to chodí jako kachna a jestliže to kváká jako kachna, pak to nejspíš bude kachna.“ V tomto případě to je kachna, které se říká pomsta.

Ale co kdyby morálka - která je v každém případě pohyblivým svátkem - nebyla součástí této rovnice? Co kdyby jediným měřítkem byla funkčnost - co kdyby šlo o to, zda vám něco pomáhá nebo nepomáhá dosáhnout toho, čeho dosáhnout chcete?

Pak byste mohli posuzovat své reakce v novém kontextu. Dívali byste se na všechno jiným způsobem. Vysvobodili byste se z bludného kruhu násilí, ničení a smrti.

Myslíš, že trest smrti vede k tomu, čeho chcete dosáhnout? Je trest smrti **funkční**?

Je-li smyslem trestu pomsta, pak ano. Je-li smyslem trestu zabránit dalším zločinům, pak ne. Statistiky ukazují, že v zemích, kde existuje trest smrti, je nižší zločinnost než v zemích, kde trest smrti neexistuje.

Jak si to mám vysvětlit? Jestliže trest smrti zabraňuje násilným zločinům, proč se počet zločinů nesníží permanentně?

Není to náhodou proto, že je zvrácené snažit se zabránit násilí užíváním násilí?

V tom je problém mnoha „morálních“ ospravedlnění, která mohou vést k šílenému jednání. Důkazem toho jsou například události z 11. září 2001.

Jestliže nebudeme spoléhat na morálku - abychom věděli, co máme dělat a co nemáme dělat, na co máme spoléhat?

Na funkčnost.

Zase to slovo. Doufal jsem, že prozkoumáme základní principy života hlouběji.

K tomu se dostaneme. Promluvme si o vztahu mezi „funkčností“ a „morálkou“. Funkčnost je princip a morálka je mentální konstrukce.

Představ si že jedeš na západ směrem k Tichému oceánu a chceš se dostat do Seattlu. Kdybys na pobřeží odbočil na jih směrem na San José, nebylo by to k ničemu. Dalo by se říci, že jedeš „špatným“ směrem. Bylo by však mylné ztotožňovat slovo „špatný“ se slovem

„nemorální“.

Jet do San Jose není nemorální. Ale ty do San Jose nejedeš. Chceš se dostat jinam.

Snažit se dostat do Seattlu a jet směrem na San Jose je vada funkčnosti, nikoli morální poklesek.

Myšlenka, slovo nebo čin buď funguje, nebo nefunguje z hlediska toho, čím chceš být, co chceš dělat a co chceš mít. Jestliže něco funguje, pak je to „správné“, a jestliže něco nefunguje, pak je to „nesprávné“.

Označit něco za „špatné“ nemá nic společného ani se zhroucením morálky, ani s ignorováním Boží vůle. Ignoroval jsi svou vůli. Nedosáhl jsi toho, čeho jsi dosáhnout chtěl.

Vaše společnost by udělala dobře, kdyby přestala posuzovat alternativní volby z morálního hlediska. Lidé ve vysoce vyspělých společnostech považují za důležité pouze to, zda určitá volba nebo rozhodnutí vede k dosažení žádoucích výsledků.

Když ve svém vlastním životě přestaneš připisovat svým rozhodnutím „morální hodnotu“, zbavíš je „morální autority“. (Stejně nikdy žádnou morální autoritu neměla. To sis jen myslel.)

Vaše světské společnosti by se pak nemohly dovolávat Božího zákona ani jakékoli jiné verze duchovního příkazu, aby ospravedlnily, proč si vynucují všelijaké kódy chování a proč omezují lidi téměř ve všem, počínaje dietou a konče oblečením.

Ale to by vedlo k anarchii ! Kdyby si každý dělal, co se mu zlíbí, vznikl by naprostý chaos.

Hodně by záleželo na tom, čím byste chtěli být, co byste chtěli dělat a co byste chtěli mít. Jak chcete žít ?

Chcete-li žít ve světě míru, harmonie a spolupráce, pak podle toho musíte posuzovat, co funguje a co nefunguje. V současné době to neděláte, neboť jinak byste se nechovali tak, jak se chováte.

Myslím, že je to ještě horší. Chceme vytvořit svět míru, harmonie a spolupráce, ale nejsme ochotni vzdát se věcí, které sice nefungují, ale které nám umožňují užívat si jiných věcí, které máme rádi - například moc.

Což znamená, že se nesnažíte žít ve světě míru, harmonie a spolupráce. Chcete užívat moci. Děláte něco jiného, než říkáte.

Až opravdu budete chtít dosáhnout míru, harmonie a spolupráce, zamyslete se nad tím, co dnes děláte, a uvědomíte si, že vám to neumožní dosáhnout cíle. Teprve pak změníte své chování.

Pořád si nejsem jistý, zda by svět toho, „co funguje“ a „co nefunguje“, mohl vést k něčemu jinému než k chaosu.

Na rozdíl od míru a pohody, jež produkuje váš dnešní svět toho, co je „správné“ a co je „nesprávné“ ?

Potrestat někoho není „špatné“.

Máš pravdu. Není „špatné“ někoho potrestat. Nic není „špatné“ a nic není „správné“ samo o sobě. Takové pevné normy ve vesmíru prostě neexistují. Zda je něco „správné“ nebo „špatné“, závisí na tom, zda to funguje nebo nefunguje, zda vám to přináší užitek, zda to

vede k cíli, jehož chcete dosáhnout.

Takže se opět musím zeptat, čeho chcete dosáhnout tím, že někoho potrestáte. Chcete se pomstít ?

Chcete se zbavit ohrožení, chcete bezpečí ?

Pravděpodobně chceme všechno z toho. Ale především chceme něco, o čem ses nezmínil.

A co to je ?

Spravedlnost.

Hledáme spravedlnost. Trest je součástí našeho soudního systému, jehož cílem je zaručení spravedlnosti.

Hm... další pozoruhodná mentální konstrukce. A co je to „spravedlnost“ ?

Je to systém, který zaručuje „spravedlivost“ toho, co se děje ve společnosti. Náš slovník definuje spravedlnost jako „nezaujaté přizpůsobování konfliktních nároků a ukládání zasloužených odměn a trestů“.

Řekl jsi „přizpůsobování“ ?

Ano. Tak to definuje slovník.

Neuvěřitelné. To se blíží základnímu životnímu principu, o němž jsem tu hovořil.

Ano. Už si vzpomínám, říkal jsi, že spravedlnost je náš deformovaný pokus vyjádřit základní životní princip, který se nazývá přizpůsobivost.

Život vždycky vyjadřuje princip přizpůsobivosti. Život je především funkční. Funkčnost je základní vlastnost života. Život funguje. A **funguje** takovým způsobem, který mu umožňuje fungovat.

Je-li funkčnost nějakým způsobem ohrožena, život se přizpůsobí tak, aby nepřestal **fungovat**.

Tomuto principu přizpůsobivosti se v evoluční teorii říká volitelnost. Život volí takové aspekty a funkce, které umožňují všem živým tvorům žít. Tímto způsobem vyvíjejí všechny živočišné druhy. A v procesu vývoje se vyjadřuje třetí základní životní princip: udržitelnost. Život se stává udržitelným tím, že přizpůsobuje svou funkčnost.

Všechno živé vyjadřuje tyto tři principy, které umožňují věčné pokračování života. Život a všechno v životě je funkční; a jestliže něco přestane fungovat určitým způsobem, pak se to přizpůsobí, aby to bylo udržitelné. Udržitelnost zaručuje funkčnost.

Váš „systém spravedlnosti“ se snaží vyjádřit princip přizpůsobivosti tím, že spravedlivě přizpůsobuje konfliktní nároky a nezaujatě ukládá odměny a tresty.

Alespoň se snaží.

Co tím chceš říci ? Dělá to, nebo to nedělá ?

Většinou ano. Chceme věřit, že to většinou dělá.

Většinou ?

Váš soudní systém je tak nedokonalý - jednou z jeho vad je například skutečnost, že podléhá vlivu bohatých a mocných, zatímco je naprosto nepřístupný chudým, že jakákoli podobnost mezi tím, co se ve vaší společnosti děje, a tím, co byste rádi považovali za „spravedlnost“, je až příliš často čistě náhodná.

Takže se ptám, je v tom nějaká „spravedlnost“ ?

Ačkoli to je pravda, v žádném případě to není důvod k tomu, abychom přestali hledat spravedlnost. Nemůžeme ignorovat nespravedlivé jednání. Musíme se snažit „napravit“ to, co je „špatné“.

Proč se nesnažíte opravit to, co „nefunguje“.

Když se snažíte napravit to, co je špatné, myslíte si, že trest je nutnou součástí procesu nápravy. Myslíte si to proto, že považujete to, co je špatné, za morální poklesek, nikoli za narušení funkčnosti.

Když však netrestáte a snažíte se opravit něco, co nefunguje, prostě změňte směr. Najdete si nový způsob. Změníte své myšlenky, slova a činy. **Přizpůsobíte se.**

Takže „spravedlnost“ je vlastně „přizpůsobení“. Život se přizpůsobuje, aby mohl pokračovat způsobem, který funguje.

Lidé ve vysoce vyspělých společnostech to chápou dokonale. Uvědomují si, že součástí procesu nápravy jsou důsledky, nikoli trest.

Ty jsi úžasný, uvědomuješ si to ? To by mě nikdy nenapadlo. Moje vlastní myšlení by mě k ničemu takovému nedovedlo.

Jsem rád, že jsi ochoten dostat se tam, ať už jakýmkoli způsobem. Všichni se snažíte získat poznání. Jakmile toho dosáhnete, už nikdy nebudete žít ve zmatku.

Právě z tohoto stavu zmatku se chcete vysvobodit. To je smyslem tohoto rozhovoru, proto jsi sem přišel. To se týká všech čtenářů této knihy. Neboť přichází okamžik, kdy se všichni lidé budou muset začít dívat na svět novým způsobem.

Jak to uděláme ?

Uvědomte si pravdu. Přiznejte pravdu. Uvědomte si, že se vyvíjíte a **přizpůsobujete** a že v procesu vývoje „měníte pravidla“. Bylo by hloupé, kdybyste to nedělali. Nemůžete žít dnešní život podle včerejších pravidel. Podle včerejších pravidel jste nemohli žít ani včerejší život.

Chcete-li žít v míru a harmonii, pak **potřebujete nová pravidla.**

To se ti snažím vysvětlit. To je cílem tohoto rozhovoru.

Z vašeho života téměř úplně zmizela funkčnost.

Lidstvo už nemůže žít tak, jak žilo dosud. Chcete-li, aby si Život zachoval svou dnešní formu, musíte začít vyjadřovat základní životní princip, který se nazývá přizpůsobivost.

Můžeme si promluvit o tom třetím životním principu ? Co má udržitelnost společného s „vlastnictvím“ ? Řekl jsi, že „vlastnictví“ je mentální konstrukce a že je to deformovaný

pokus vyjádřit životní princip udržitelnosti. Dobře tomu nerozumím.

Život se vždycky snaží zachovat sám sebe. To je základní životní princip. Člověk, jako projev života, dělá totéž. Kolem tohoto principu jste si vytvořili mentální konstrukci, která se projevuje ve společenské konvenci nazývané vlastnictví.

Uplatňujete vlastnické právo na všechno, co si přejete, aby se zachovalo. Zatímco se snažíte vyjádřit životní princip udržitelnosti, uplatňujete vlastnické právo na své vlastní tělo, na tělo svého partnera či partnerky a na těla svých dětí. Říkáte, že vaše děti jsou „vaše“; a totéž říkáte o své manželce či manželovi a s těmito lidmi jednáte, jako byste je „vlastnili“.

Stejně zacházíte se svými pozemky a ostatním vlastnictvím. Domníváte se, že tato planeta, na které žijete, že tato koule, která obíhá kolem slunce a otočí se každých čtyřadvacet hodin kolem své osy, je něco, co vlastníte.

Myslíte si, že toto nebeské těleso patří **jednotlivým lidem**, nikoli Životu. Nebo že patří vládám -to jest zástupcům lidí. A tak jste rozdělili samotnou Zemi, vytvořili jste imaginární hranice tam, kde žádné neexistují, a uplatňujete vlastnické právo nejen na pozemky, ale také na všechno, co je pod nimi i nad nimi.

Tato „vlastnická práva“ berete tak vážně, že se kvůli nim zabíjíte a umíráte - ačkoli je jasné, že nikdy nemůžete „vlastnit“ ani kousek planety ve sluneční soustavě, ani když je to planeta, na které se vyvinul váš živočišný druh.

Jste pouhými správci, kteří pečují o to, co jim bylo svěřeno - včetně vašeho těla a těl vašich partnerů a dětí a země, na které žijete, a všeho ostatního, co bylo svěřeno do vaší péče.

Nic z toho všeho není vaším majetkem, jsou to předměty, které byly **svěřeny do vaší péče**. Jsou vaše jen dočasně. Samotný Život vás žádá, abyste je udržovali, abyste vyjádřili princip udržitelnosti. Život nechce, abyste prohlašovali, že něco vlastníte. Taková myšlenka není funkční.

Nic nelze vlastnit věčně. Nic. Věci mohou být ve **vašem vlastnictví**, ale nemohou být vaším **vlastnictvím**.

Vlastnictví je jen dočasná fikce. Je to výmysl vaší mysli a má jen dočasné trvání jako všechny mentální konstrukce a nemá nic společného s nejvyšší realitou.

Jako všechny společenské konvence vychází i myšlenka vlastnictví z vašich falešných představ, kterým pevně věříte - v tomto případě z Druhé falešné představy o Životě, která říká, že na světě není dostatek toho, co si myslíte, že potřebujete ke štěstí.

Na světě je ve skutečnosti dostatek všeho, co potřebujete ke štěstí, ale vy tomu nevěříte, a proto chcete „vlastnit“ to, po čem toužíte, a věříte, že když to vlastníte, že si to můžete nechat navždy, že vám to nikdo nemůže vzít, že s tím můžete nakládat, jak se vám zlíbí, a že vám tento pocit vlastnictví přinese bezpečí, udržitelnost a štěstí.

Nic není vzdálenější pravdě, jak ti může říci každý, kdo „vlastní“ mnoho věcí. Nicméně myšlenka vlastnictví přetrvává.

Tato myšlenka škodí vaší duši a poškozuje lidstvo mnohem víc, než si umíte představit.

Tak je tomu proto, že věříte, že vám „vlastnictví“ dává „práva“, která ve skutečnosti nemáte.

Bože, odhalil jsi mi tolik nových věcí. Ještě nikdy jsem neměl tak zajímavý rozhovor. Chvillemi mám pocit, že o všem musím přemýšlet čtyřikrát nebo pětikrát, abych to opravdu

pochopil.

Proto některé věci opakuji znovu a znovu. Teď to chápeš.

Takže co z tohoto rozhovoru mohu použít jako nástroj k tomu, abych pomohl Životu pokračovat ?

Neměj obavy o Život. Ten bude pokračovat. To ti mohu zaručit. Život bys nemohl zničit, ani kdybys chtěl. Život se vždycky přizpůsobí jakýmkoli podmínkám. Chcete-li však, aby život pokračoval ve své dnešní formě, budete muset udělat změny, které život potřebuje.

K tomu vás dnes vyzývám. To je cílem tohoto rozhovoru. Je to výzva k tomu, abyste začali vytvářet svět svých nejkrásnějších snů, abyste se probudili z hrůzného snu současné reality a abyste objevili nástroje, které vám v tom pomohou.

Myslíš, že je na to lidstvo připraveno ? Jsme schopni hrát aktivní roli v našem evolučním procesu ?

Lidstvo je dnes připraveno mnohem víc než kdy v minulosti. Svět je vyhladovělý, svět žízní po nové duchovní pravdě - po pravdě, která pomůže zachovat Život, nikoli po pravdě, která Život ničí. Svět hledá nové duchovní cesty. Většina lidí se to však neodvažuje říci veřejně. Říci to by znamenalo přiznat, že vaše dnešní duchovní cesta nevede tam, kam říkáte, že se chcete dostat.

Pro většinu lidí je velmi obtížné odporovat převládajícímu názoru na svět - i když vás ten názor zabíjí.

Co tedy máme dělat ?

Povzbuzujte lidi, aby se stali duchovními vůdci, po kterých lidstvo touží.

Ale jak překonat jejich strach ?

Zeptejte se jich, čeho se bojí. Mají strach z toho, že by museli změnit způsob života ? Mají strach ze ztráty jistoty a bezpečí ? **Čeho se lidé bojí, to se už děje.**

Podívejte se kolem sebe. Poslední zbytky vašeho způsobu života zmizely 11. září 2001. Nikdo už nežije v jistotě a bezpečí, pokud to posuzujete z hlediska lidských norem.

Vaším úkolem je obnovit jistotu a bezpečí, nikoli snažit se je zachovat.

Můžete se pokusit toho dosáhnout na hmotné úrovni použitím tanků a bomb nebo ekonomické a politické moci, nebo se můžete rozhodnout, že toho dosáhnete na duchovní úrovni tím, že změníte své představy a názory.

První názor, který můžete změnit, je názor, že je možné **nežít v** jistotě a bezpečí.

Ztráta jistoty a bezpečí je jen falešná představa, když vezmete v úvahu, čím dnes jste. Z hlediska lidských norem jste jistotu a bezpečí už dávno ztratili. Z hlediska duchovních měřítek však jistotu a bezpečí nemůžete ztratit nikdy.

Vnitřní klid nelze získat vnějšími prostředky. Ten získáte tím, že si uvědomíte, čím jste. Vnějšího klidu dosáhnete teprve tehdy, až dosáhnete klidu vnitřního. V nepřítomnosti vnitřního klidu je vnější klid nedosažitelný- jak se lidstvo už mnohokrát přesvědčilo a jak se přesvědčuje znovu a znovu.

Vnější mír vaší světové společnosti je tak křehký, protože vaše světová společnost nezná vnitřní klid. Svět se vám rozpadá před očima a vy se snažíte slepit jej dohromady nevhodnými nástroji. Snažíte se změnit své chování, zatímco byste měli změnit své názory.

Humpfy-Dumpty seděl na zdi. Humpty-Dumpty spadl na zem. Všichni královi koně a všichni královi muži Ho neuměli dát dohromady.

Ale Bůh to umí.

A Bůh to udělá.

Neboť Bůh je esencí vnitřního klidu.

Ale ne Bůh, o kterém jste se učili. Ne Bůh hněvu a války, ne Bůh smrti a ničení, a ne Bůh viny a pomsty.

Ne Bůh, v něhož jste se nutili věřit, ale Bůh bezpodmínečné lásky, v němž je obsaženo vaše bytí.

Kdyby vás učili o tomto Bohu, svět by se změnil. Ale kam se poděli všichni odvážní duchovní vůdci, kteří jsou ochotni vzdát se Boha strachu a kteří vás budou učit o Bohu bezpodmínečné lásky ?

Jsi snad jedním z nich ? Duchovní vůdci nemusejí být členy duchovenstva. Duchovními vůdci se mohou stát obyčejní lidé. Duchovními vůdci mohou být instalatéři, lékaři nebo prodavači. Duchovními vůdci mohou být podnikatelé, policisté i vojáci. Duchovními vůdci mohou být majitelé obchodů, mechanici, zdravotní sestry, letušky i novináři. Duchovními vůdci mohou být učitelé, sportovci, manažeři, filmové hvězdy, poštáři, vědci i exotické tanečnice nebo tanečníci, kteří se svlékají na veřejnosti.

Chápeš to ? **Slyšíš, co vám říkám ?**

Tohle je vaše příležitost, tohle je váš úkol.

Přestaňte se schovávat, vystupte na veřejnost, aby i ostatní lidé našli odvahu udělat totéž a aby všichni věděli, že nejsou sami.

Co mohou lidé udělat ? Porad' nám.

Teď se opakuješ ty. O tom jsme už mluvili.

Tak to zopakuj. Vysvětli mi to ještě jednou. Potřebuji to slyšet znovu.

Zaprvé mohou učinit Pět kroků k dosažení míru. Mohou přiznat, že to, co dělají, už dávno přestalo fungovat - pokud to vůbec někdy fungovalo. Ti nejodvážnější to mohou udělat veřejně. Mohou říci: „Tak moment ! Copak jste si nevšimli, že to, co tu děláme, už nefunguje ?“

Ano, už jsem řekl, že bychom Pět kroků k dosažení míru mohli publikovat v novinách a časopisech. Mohli bychom je vylepit na billboardy, mohli bychom o nich hovořit na veřejných schůzích, mohli bychom hovořit o tom, jakým směrem se lidstvo může vydat.

Pak bychom mohli položit základní kameny Nové duchovnosti. Duchovnosti, která nebude úplným odmítnutím všeho starého, duchovnosti, která přinese lidem nové a širší pochopení starých i nových pravd. Můžeme použít Nová proroctví obsažená v této knize jako výchozího bodu zkoumání, které povede k nejhlubším zjevením v srdci každého člověka. Musíme však

zdůraznit, že tato Nová proroctví nejsou jedinou odpovědí, nýbrž jednou z mnoha možných odpovědí - jednou inspirací, která může vést k mnoha dalším.

Správně. Nesnažte se dělat z Nových zjevení nové náboženství. Raději dovolte Novým zjevením odhalit prostou a děsivou pravdu, že nové **zjevení je možné. Tím pomůžete lidstvu odhalit skutečné lidství.**

Slyšel jsi to ? Řekl jsem...

Pomozte lidstvu odhalit skutečné lidství.

neboť až poznáte skutečné lidství, uvědomíte si, že je Božské.

23

To je velice pozoruhodné prohlášení.

A je pravdivé. Všechny nejkrásnější vlastnosti Boha - láska, soucit, trpělivost, porozumění, schopnost tvořit a inspirovat - jsou aspekty skutečného lidství.

A přesto se lidé vždycky nechovají tak lidsky. Co nám v tom brání ?

Brání vám v tom vaše falešné představy o Bohu a Životě, dále strach, jež tyto představy vyvolávají, a vaše mentální konstrukce, z nichž vycházejí dysfunkční společenské konvence - jako například konvence řešit lidské problémy mocí a násilím nebo konvenční názor, že Bůh vyžaduje a odměňuje zabíjení.

Všechny lidské akce a reakce mají svůj původ v jednom ze dvou pocitů: v lásce nebo strachu. Všechno v životě vychází buď z lásky, nebo ze strachu. Strach je ovšem převládajícím faktorem v lidském chování.

Většina vašich mentálních konstrukcí a společenských konvencí je založena na strachu. Vytvořili jste si je proto, aby vás chránily před tím, čeho se bojíte.

Vaše „morálka“ vás chrání tím, že vám nedovoluje chovat se „špatně“, čímž vás chrání před potrestáním (ať už Bohem nebo lidmi). Vaše „spravedlnost“ vás chrání tím, že nedovoluje druhým, aby s vámi zacházeli „nespravedlivě“. Dokonce i konstrukce nazývaná „vlastnictví“ je formou ochrany. Věříte, že vás vlastnictví chrání před tím, aby vám druzí něco vzali.

Žádný z těchto ochranných prostředků nefunguje dlouhodobě, jak dokazuje váš život. Takže musíte neustále bojovat.

Copak to nikdy neskončí ?

Neskončí to, dokud se nezbavíte svého strachu a falešných představ, jež strach vyvolávají. Teprve pak se změní vaše společenské konvence a stanou se přesnějším odrazem základních principů života, jež se dnes snažíte vyjádřit poněkud neúspěšně.

Proč nám to nikdo neřekl už dříve ? Proč jsem musel čekat na tento rozhovor, abych objevil

životní pravdy, které jsou tu formulovány tak jasně ?

Z velké části to zavinila další z vašich mentálních konstrukcí: „Co nevíte, to vám neublíží.“

To, o čem tu mluvíme, vám vaši náboženští a političtí vůdci nikdy neřeknou. Neřekli by vám to, ani kdyby tomu věřili.

Nejedna náboženská záhada byla před lidmi utajována s vysvětlením, že by její poznání nezvládli. Nejedna společenská pravda byla utajována se stejným ospravedlněním.

Utajování základních pravd se pro vás stalo způsobem života.

Proto dnes žijete v tajnůstkářské společnosti, kde se víc věcí tají, než odhaluje.

Takové prostředí jste si vytvořili naprosto záměrně, protože se bojíte, že kdyby každý věděl všechno o každém, nikdo by nemohl být, dělat a mít to, co chce.

Myslíte si, že jediný způsob, jak získat to, co chcete, je nikomu neříkat, co chcete.

Zajímavé je, že si nepřejete být neupřímní. Ve skutečnosti se vám to vůbec nelíbí. Necítíte se dobře. Jste však přesvědčeni, že před vámi všichni něco tají, a proto to děláte také.

Je jisté, že jsme si vytvořili společenskou konvenci, které se říká „utajování“. Dokonce jsme si vymysleli terminologii. Používáme výrazů jako „společenská lež“, „průmyslové tajemství“, „státní bezpečnost“ nebo „náboženská záhada“.

A vytvořili jste si mnoho dalších a stejně nebezpečných společenských konvencí. A všechny vaše konstrukce založené na vašich falešných představách o Bohu a Životě zkresluje pravdu různými způsoby, které způsobují dysfunkční chování- a produkují dysfunkční a nebezpečný svět.

Když tě tak poslouchám, začínám si myslet, že náš hodnotový systém je spíš destruktivní než konstruktivní. Chceš mě v tomto rozhovoru přesvědčit, že bychom se měli vzdát svých morálních hodnot ?

Chci vám jen ukázat, že to **už děláte**.

Děláte to, kdykoli to vyhovuje vašim momentálním cílům.

Myslím, že se svých morálních hodnot vzdáváte tak často proto, že názory, na nichž jsou vaše hodnoty založeny, jsou mylné a vy si to v hloubi duše uvědomujete.

Jedním z názorů, který jste tajně identifikovali jako mylný, je názor, že se **morální hodnoty nikdy nemění**.

To vás učí vaše náboženství a vaše kultury, ale vy víte, že to není pravda.

V tomto rozhovoru vám jen potvrzuji, co už dávno víte. Upozorňuji vás, že už víte, že se morální hodnoty mění a že některé hodnoty, které měly platnost v minulosti, nemusejí mít platnost dnes.

Radím vám, abyste přijali nové základní názory, z nichž pak můžete vytvořit základní hodnoty, jichž se nebudete muset nikdy vzdát. (Protože jsou funkční.) Doporučuji vám, abyste přijali názory, které se mohou změnit na základě nových zkušeností. (Protože jsou přizpůsobivé.) Radím vám, abyste přijali názory, které vždy budou sloužit vašim zájmům,

protože slouží zájmům duše. (Protože jsou udržitelné.)

Vaše dnešní názory slouží jen zájmům vašeho těla a proto vedou k dysfunkčnímu chování.

Co máš na mysli, když mluvíš o „zájmech těla“ ?

Hlavním zájmem těla je přežít, najíst se a cítit rozkoš.

Zájmy duše jsou jiné. Duše ví, že nejde jen o přežití, ani o bezpečí a rozkoš. Duše chápe, že ona je Život sám, který se projevuje v konkrétních situacích. Bezpečí a rozkoš jsou její vrozené vlastnosti. Duše je nehledá, protože jimi je.

Existuje nějaký rozdíl mezi duší a duchem ?

Duše je individualizací Božího ducha, který je vším, co existuje. Duše je univerzální životní energie, která vibruje určitou rychlostí v určité době a prostoru. Duši se někdy říká duch.

Člověk je svou duší. Vaše tělo a mysl vám umožňují prožívat, čím jste ve sféře relativního bytí.

Domovem duše je sféra absolutního bytí, ve které přebývá Boží duch. Vaše duše dnes žije ve sféře relativního bytí, odkud se vrací domů. Až se vrátí, opět splyne s Božím duchem.

Toto splynutí se v některých východních tradicích nazývá **samádhi**. Lze jej dosáhnout i ve sféře relativního bytí, byť jen dočasně. Duše může dočasně opustit tělo a mysl, aby se osvěžila a posílila. To se děje například v době spánku. V okamžiku smrti se duše spojí s univerzální energií a na dlouhou dobu splyne s Božím duchem.

Smrt ve skutečnosti však neexistuje. Smrt je jen slovo, jímž označujete transformaci energie vašeho těla a mysli v okamžiku splnutí duše s Boží podstatou.

Po určité době se duše opět odděluje od Boží podstaty a transformuje svou energii ve sféře, které říkáte časoprostorové kontinuum. Tento cyklus se opakuje donekonečna.

Poslední cesta vaší duše tímto nekonečným cyklem vyprodukovala bytí, jemuž říkáte „já“.

Prosím tě, vysvětli mi tohle: je pravda, že duše touží poznat sama sebe ve splnutí s Boží podstatou.

Ano, je to pravda.

Proč tedy, když jednou splyne s Boží podstatou - když se konečně vrátí domů k Bohu - proč se zase po určité době odděluje a opět se „individualizuje“ ?

Protože to, co je božské, touží poznat všechny individuální aspekty svého božství. Bůh chce poznat sám sebe z vlastní zkušenosti, chce se stát stále krásnější verzí sebe samého, a proto vstupuje v individualizované formě do sféry relativního bytí. Tomuto nekonečnému cyklu transformace Božích forem říkáte zázrak života.

To je zázrak ! Nicméně život na naší planetě je dnes ohrožen. Postupně ničíme svět a zdá se, že nevíme, jak přestat.

Proto jsem přišel. Říkám vám, jak s tím přestat. To je smyslem Nových zjevení.

Budete-li o těchto zjeveních vážně přemýšlet a vy-tvoříte-li si na jejich základě novou

kosmologii, vaše poznání se rozšíří a vy přestanete ničit svět.

A teď ti odhalím OSMÉ NOVÉ ZJEVENÍ:

Člověk není svým tělem. Člověk je neomezený a nekonečný.

24

Vím, co tím myslíš. Chceš říci, že jsme víc než naše tělo...

Ne, vy nejste „víc“ než vaše tělo. Vy **vůbec** nejste tělo. Tělo je něco, co máte, ale nejste jím. Jste neomezení a nekoneční.

Rozumím. Říkáš, že jsme tím, co nazýváme svou duší. Duše je podstatou toho, čím jsme. Ale i když přijmu tuto duchovní pravdu, co to má společného s problémy našeho světa ?

Hodně. A já ti to hned vysvětlím. Ale abych to mohl udělat, budu muset na chvíli odbočit do ezoterické sféry. Ačkoli se může zdát, že to nemá nic společného s realitou, dotkneme se reality velmi hluboce.

Proto buď trpělivý a věř mi, že se vrátím k námětu našeho rozhovoru - to jest k tomu, co je ve vašem světě v nepořádku a jak to můžete změnit.

Jsi připraven na malou exkurzi ?

Ano, myslím, že to zvládnou. Ale nejdříve mi vysvětlí, proč nazýváš „Novým zjevením“ své tvrzení, že „nejsme naším tělem“. Prakticky všechna náboženství na světě učí něco podobného.

Máš pravdu, něco takového učí téměř všechna organizovaná náboženství, která mluví o posmrtném životě, problém je v tom, že to učí neúplně. Nové zjevení jde dál než tradiční učení.

Vzpomeň si, že jsem říkal, že Nová duchovnost bude rozšířením tradičních myšlenek, nikoli jejich úplným odmítnutím. Nová duchovnost odmítá to, co vám přestalo sloužit, a snaží se vám hlouběji vysvětlit to, co vám slouží. Nová duchovnost uchová to nejlepší z vaší tradiční moudrosti. Takže některé věci, které ti řeknu, jsi slyšel už dříve.

Většina náboženství vás učí, že jste „víc než vaše tělo“. Já však říkám, že tělo nejste vůbec. Jste esencí toho, co do vašeho těla vdechlo život.

To je základní myšlenka Nové duchovnosti.

To je ústřední pravda, kolem které se musí točit všechny ostatní pravdy, pokud chcete zastavit nekonečný cyklus násilí, ničení a zabíjení, který trápí vaši planetu už tisíce let.

Nejste vaše tělo. Jste neomezení a nekoneční.

To je základní myšlenka.

Pochopení tohoto zjevení vám pomůže pochopit všechna ostatní Nová proroctví.

Tohle je základní pravda. První příčina. Prvočíslo. Jakmile tuto pravdu pochopíte, všechno ostatní získá nový smysl.

Teprve pak můžete začít budovat nový svět. Tato pravda je základem Nové duchovnosti.

Nejste vaše tělo. Jste neomezení a nekoneční.

Mohu se tě zeptat, co to má společného s problémy našeho světa ?

Hodně, protože vaše víra, že jste svým tělem, způsobuje všechny vaše problémy.

Proto se teď pokusíme pochopit význam a důsledky slov Osmého nového zjevení.

Ta slova znamenají přesně to, co říkají. Člověk není konglomerátem kostí, svalů, tkání a vnitřních orgánů, jimž říkáte tělo.

Vaše tělo není to, čím jste.

Vaše tělo je vaše, ale vy jím nejste.

Tělo je něco, co používáte. Je to nástroj. Je to mechanismus, který reaguje určitými způsoby na podněty z vnějšího světa.

Tento mechanismus lze poškodit nebo zničit, ale „vás“ zničit nelze. Tento mechanismus může přestat fungovat, ale vy fungovat nepřestanete.

Základní životní princip funkčnosti se projevuje skrze vás.

Někteří lidé věří, že tělo je příbytkem vaší podstaty. Ze obsahuje podstatu života, kterou nazýváte duší. To však není pravda. Duše je příbytkem vašeho těla.

Duše nežije ve vašem těle. Je to právě naopak. Vaše tělo žije v silovém poli, jemuž říkáte duše.

Toto silové pole, které obklopuje vaše tělo, někdy považujete za svou auru. Silové pole je mnohem víc, ale přesto je to dobrá představa, protože vám poskytuje obraz, jež jste schopni pochopit.

Ta část vašeho Já, kterou někteří z vás považují za duši, je samotná energie Života, koncentrovaná v určitém bodě časoprostorového kontinua. Tato energie vibruje, pulzuje a září kolem každého předmětu ve vesmíru. Někdy je viditelná, což závisí na frekvenci vibrace, a jindy může produkovat další účinky jako například teplo.

Někteří lidé říkají tomuto záření Světlo, Věčný plamen, Zdroj nebo Duše, podle toho, co vyhovuje jejich poetické fantazii. Ve skutečnosti je to Prvotní esence, Základní substance, Základní hmota veškerého bytí. Toto světlo je to, čím jste.

Mylně jste se domnívali, že toto světlo vyzařuje ze všech hmotných předmětů. Ve skutečnosti je tomu právě naopak. Toto světlo proniká do všech předmětů a tím je vytváří.

Energetické pole, jemuž říkáte světlo nebo duše, obklopuje hmotný předmět, jež vytvořilo, a září do věčnosti. To znamená, že energie nikde nekončí. Neexistuje žádný bod, kde by vaše energetické pole končilo a kde by začínalo nějaké jiné pole. Z toho vyplývá, že neexistuje žádný bod, kde by vaše duše končila a kde by začínala duše někoho

jiného.

Lze to přirovnat ke vzduchu ve vašem bytě. V bytě máte mnoho různých místností, ale jen „**jeden vzduch**“. Vzduch v jedné místnosti není oddělený od vzduchu v ostatních místnostech. Neexistuje žádný bod, kde by končil vzduch obývacího pokoje a začínal vzduch kuchyně.

Je pravda, že čím víc se vzdálíte z kuchyně, tím míň cítíte tu část vzduchu, která je v kuchyni. Váš pes však cítí maso v kuchyni, i když je venku. Tak je tomu proto, že vzduch, který obklopuje váš dům, není oddělen od vzduchu uvnitř domu.

Toto srovnání jsem uvedl, abys to lépe pochopil. Neřekl jsem snad, že v mém království je mnoho domů ?

Když se vzdalujete od zdroje silového pole, jímž je vaše duše, pole je stále řidší, ale nikdy úplně nezmizí a nikdy nepřestane existovat. Splývá s ostatními silovými poli a tvoří další lokalizované koncentrace, čímž vytváří složitou strukturu, která nikde nekončí.

Mluvím o silovém poli bez hranic. Mluvím o duši, která nikde nekončí.

A tou jste vy.

Jste energie, která nekončí ani v čase, ani v prostoru.

Ještě nikdy mi nikdo nepopsal duši tímto způsobem. Mluvíš o životě tak, že mám pocit, že to slyším poprvé.

Proto se těmito informacím říká Nová proroctví. Neříkám sice nic nového, ale formuluji to novým způsobem.

Jestliže však moje duše nikde nekončí a duše mého bližního nikde nekončí a každá duše na světě

- a ve vesmíru -

- a ve vesmíru nikde nekončí a jestliže nikde nezačíná jiná duše a všechny duše splývají... pak... pak...

Máš pravdu, máš pravdu... pokračuj. Začínáš to chápat. Řekni to.

Pak neexistuje žádná individuální duše a každá duše je vyjádřením jediné Duše.

Přesně tak.

Tato jediná Duše musí být duší Boha, který se projevuje jako Jsoucno.

Přesně tak. Ale tradiční náboženství tohle neučí.

Kdyby tuto pravdu učila, nikdy by nemohla říci, že jeden člověk je lepší než druhý, že Bůh dává přednost jedné duši před druhou a že existuje jen jediná cesta k Bohu.

Nemohla by učit, že některé duše jdou do „nebe“ a jiné do „pekla“.

Právě díky těmto exkluzivistickým učením jsou některá organizovaná náboženství nejen nepřesná, ale také nebezpečná.

Ale Nová duchovnost to všechno může změnit.

Ano. Může prezentovat nové hledisko, které není exkluzivistické či elitistické. Může zahájit diskuzi o Nových zjeveních. Může nabídnout nové teologické myšlenky.

Například myšlenku, že existuje jen jediné silové pole. Že existuje jen jediná energie. Že to je energie samotného Života a že to je právě tato energie, kterou někteří lidé nazývají Bohem.

Ano. Konečně jsi to pochopil.

Tato energie je inteligentní. Je zároveň depozitářem a zdrojem veškerého poznání, vědomostí a zkušeností.

Je počátkem a koncem, je alfou a omegou - je vším, co existuje.

Vy jste tato energie a tato energie jste vy. Nejste od sebe oddělení. Jste totožní se vším a všechno je totožné s vámi, neboť všechno se skládá z této energie. To znamená, že každý člověk je totožný se všemi ostatními nejen teoreticky, ale doslovně.

Na světě neexistuje nikdo, jehož byste nebyli součástí - velice důvěrnou součástí.

Z toho vyplývá, že to, co je dobré pro druhé, je dobré i pro tebe, a co není dobré pro tebe, to není dobré ani pro druhé. Znamená to, že to, co děláš pro druhé, děláš vlastně pro sebe.

Kdybyste žili tímto způsobem, mělo by to velký vliv na váš kolektivní život. Před chvílí ses ptal, zda by takové duchovní zkoumání mělo nějaké praktické důsledky, a já ti teď odpovím: Kdybyste žili tímto způsobem, váš svět by se změnil.

Vědomí, že jste všichni součástí jednoho celku, že jste totožní s Bohem a jeden s druhým, by změnilo politickou, ekonomickou a duchovní realitu takovým způsobem, jak to nemohou udělat učení vašich exkluzivistických náboženství.

Jestliže opravdu chcete změnit svět, jak říkáte, doporučuji vám, abyste vytvořili Novou duchovnost založenou na Nových zjeveních. Neboť vaše stará exkluzivistická náboženství a elitistické teologie vám přestaly sloužit.

Vaše nejmnocnější organizovaná náboženství vás učí, že jste oddělení jeden od druhého a že nejste hodni Boha. Říkají, že jste se narodili v hříchu a nezasloužíte si být prachem pod chodidly Boha. Tím vás připravují o veškerou sebeúctu.

Podle učení vašich náboženství nesmíte být hrdí na své schopnosti a úspěchy. Nesmíte přemýšlet o své slávě, ale jen o své hříšné povaze. Nesmíte přicházet k Bohu s úsměvem, ale musíte ho prosit, aby vám odpustil vaše hříchy.

Lidé, kteří ztratili sebeúctu, připravují o sebeúctu druhé. Lidé, kteří nemilují sami sebe, nemohou milovat druhé.

Poselstvím většiny organizovaných náboženství je strach, vina a sebeodříkání, nikoli radost a nevinnost.

Reverend Robert H. Schuller, který založil Skleněnou katedrálu v Kalifornii, řekl před dvaceti lety, že musíme odmítnout poselství strachu, viny, odplaty a zatracení a že bychom je měli nahradit teologií sebeúcty.

„Církev neposiluje v lidech vlastnosti, které by jim pomohly vytvořit zdravou a bezpečnou

společnost.

Upřímní křesťané mohou nalézt teologické východisko univerzálního porozumění, jestliže uznají, že každý člověk má právo na slušné zacházení už jen proto, že je člověkem."

Tento výjimečný pastor také prohlásil: „Jako křesťan a teolog reformované tradice musím věřit, že je možné, aby církev existovala, i když se může mýlit... Teologové si musejí zachovat univerzální a transcendentální standard."

Reverend Schuller byl velice moudrý a neuvěřitelně odvážný ve svých projevech. **Doufám, že je na sebe pyšný !**

Věřím, že takový univerzální a transcendentální standard lze vyjádřit slovy: „Všichni jsme součástí jednoho celku. Naše cesta není lepší, naše cesta je prostě jiná."

Tato myšlenka se může stát evangeliem Nové duchovnosti - duchovnosti, která vrátí lidi sobě samým.

Lidé se mohou vrátit sami k sobě, když mají možnost vyjádřit své nejkrásnější představy o tom, čím opravdu jsou.

Proto nepromarněte žádnou příležitost říci druhým, jak jsou krásní. Nepromarněte žádnou příležitost chválit druhé. Nabídněte lidem dar sebeúcty a dáte jim dar, jaký nejsou schopni dát sami sobě. Když najdou sami sebe a vrátí se ke své nejkrásnější představě o tom, čím jsou, přestanou být ztraceni.

Chcete-li změnit chování lidí, snažte se změnit jejich představy o sobě samých. Chcete-li změnit představy lidí o sobě samých, snažte se změnit jejich představy o Bohu a Životě.

Jestliže věříš, že ses narodil jako hříšník, že jsi hříšník a že hříšníkem zůstaneš, jak se budeš chovat ? A jak se budeš chovat, jestliže věříš, že jsi totožný s Bohem ?

Řeknu ti tohle: Jsi anděl.

Jsi anděl, na kterého dnes někdo čeká.

To je jedna z nejkrásnějších věcí, jakou mi kdo řekl. Jen bych si přál, aby to byla pravda.

Je to pravda. Nemůžeš-li tomu uvěřit, pak je to nejspíš proto, že ti po celý život říkali, že jsi hříšník.

Souhlasím s tebou. A nejsem jediný, kdo s tebou souhlasí. „Jako člověk, který věří v odpouštění a milujícího Boha,"

říká rabín Harold S. Kushner, „a jako člověk, který chápe náboženství jako lék proti onemocnění duše, jsem znechucen takovým náboženstvím, které vyvolává v lidech pocity viny. Jsem znepokojen, když potkávám lidi různých vyznání, kteří mi říkají, že trpí pocity viny, protože se dopustili té chyby, že jako děti brali náboženství příliš vážně."

Ve své knize **How Good Do We Have to Be** (Jak dobří musíme být) píše: „Je velmi smutné mluvit s lidmi, kteří se považují za hluboce nábožné a přitom věří, že náboženství je dětinský strach z toho, že přijdou o Boží lásku, když udělají něco proti vůli Boží."

Rabín Kushner hovoří hlasem, který je odvážný, srozumitelný a pravdivý.

Takže teď si můžeš vybrat mezi různými druhy víry. Říkám ti, že jsi můj anděl. Ty říkáš, že jsi

ubohý hříšník.

Která víra je pro tebe lepší ? Která víra slouží lidstvu lépe ?

25

Mluvíš tak... tak přesvědčivě. Nevím, co bych na to řekl.

Řekni pravdu a buď tím, čím jsi. Řekni to a tvá duše se uzdraví.

„Jsem anděl. Jsem totožný s Bohem a Bůh je totožný se mnou.“

Výborně.

A může to být pravda ? Skutečně ? Nejsem od tebe oddělen ? Celý život mi říkali...

Vaše elitistická, exkluzivistická náboženství vám vštěpují mylné názory. Tak je tomu proto, že základní poselství těchto náboženství říká, že člověk je odloučen od Boha, zatímco ve skutečnosti jste se mnou navždy spojeni.

Chceš tedy říci, že všechno živé je v podstatě sjednocené ?

Ano.

Tohle se lidé chtějí dovědět už dlouho. Věda se snaží odpovědět na tuto otázku už po staletí. Není sjednocená teorie polí jednou z možných odpovědí ?

Ano.

A poslední dobou slyšíme o mnoha dalších vědeckých teoriích, které se snaží vědecky vysvětlit to, co jsi mi právě vysvětlil duchovně.

Ano, věda a duchovnost se stále sbližují, takže brzy zjistíte, že tyto dvě oblasti zkoumání byly vždy jednou disciplínou. Je to táž disciplína, ale z různých úhlu pohledu. Je to zkoumání života z různých hledisek.

Vědci už brzy potvrdí mnoho věcí, které vám duchovní mistři říkali odjakživa.

Až k tomu dojde, budete muset učinit mnoho nových etických a filozofických rozhodnutí.

Co tím myslíš ? Nerozumím ti.

Duchovnost říká, že život je věčný, že člověk je nesmrtelný a smrt je jen horizont. Věda to už brzy potvrdí a ukáže vám, jak tento horizont posunout do budoucnosti.

Jak prodloužit život ?

Ano. O něčem takovém se vám dosud ani nesnilo.

Duchovnost říká, že si vytváříte svou vlastní realitu a že všechna tajemství a síla života jsou

ve vašem nitru. A věda to brzy potvrdí- a ukáže vám, jak tato tajemství a sílu využít.

Duchovnost říká, že jste součástí boží podstaty. Ale vy nejste jen součástí Boha, **jste bohové v lidské podobě**. („Neřekl jsem vám, že jste bohové ?“) Věda to brzy potvrdí - a ukáže vám, jak této božské moci použít ke změně světa.

Až k tomu dojde - a to bude brzy, nikoli za desítky let - budete muset učinit mnoho nových etických a filozofických rozhodnutí. „Máme si hrát na Boha ?“ budete se ptát sami sebe.

Tohle bude ústřední otázkou jedenadvacátého století.

Do jaké míry máte zasahovat do věcí, které jste považovali za záležitosti Boha. A do jaké míry si Bůh přeje, abyste používali nástrojů, jež vám dal.

Na tato etická rozhodnutí vás připravují vaše náboženství, stejně jako vám v minulosti pomáhala činit rozhodnutí společenská, politická a ekonomická. Pokud však vaše náboženství nerozšíří svůj etický systém, nebude o nic úspěšnější než v minulosti.

Čekají nás v budoucnosti ještě horší problémy, než máme dnes ?

Ne horší, ale složitější. Stěží byste mohli mít horší problém, než je hrozba zničení lidstva, před kterou dnes stojíte. Nicméně rozhodnutí, která budete muset učinit v budoucnosti, budou mnohem složitější, než je otázka, zda chcete žít, nebo umřít.

Složitější než otázka, zda chceme žít ?

Ano, neboť jestliže se rozhodnete, že chcete žít, budete muset odpovědět na otázku **Jak**. A jak dlouho ?

Tak moment. Otvíráš tu úplně nové pole pro diskuzi. Především redukuješ naše dnešní problémy na „jednoduchou otázku“, zda chceme nebo nechceme žít. Opravdu to takhle chápeš ?

Jistě, protože tak to skutečně je. O ničem jiném se dnes nerozhodujete.

Právě tak jako většina počínajících civilizací i lidstvo se snaží učinit zásadní rozhodnutí: Chcete pokračovat, nebo chcete zaniknout ? Chcete žít, nebo se chcete zničit ?

Každé dílčí rozhodnutí, které činíte v tomto počátečním vývojovém stadiu, je součástí mnohem závažnějšího rozhodnutí.

My to tak nevidíme.

Ne, nevidíte a právě to je známkou toho, že vaše civilizace je v počátečním stadiu vývoje. Jste jako děti, které si neuvědomují dlouhodobé důsledky svých rozhodnutí. Zajímají vás jen okamžité výsledky. Chcete, co chcete, a chcete to hned.

Ale jak vaše kultura dospívá, začínáte identifikovat dlouhodobé cíle, jichž nemůžete dosáhnout na základě krátkodobých plánů. Rozhodnete-li se, že chcete prodloužit svou existenci a že chcete žít v míru, budete muset nahradit krátkodobá uspokojení uspokojením dlouhodobým.

To není ani zdaleka uzavřená záležitost. Toto rozhodnutí jste dosud neučinili. Kdybyste je už učinili, nechovali byste se tak, jak se chováte, individuálně i kolektivně.

Toto rozhodnutí činíte v každém okamžiku. Každý okamžik je rozhodující okamžik. V každém

okamžiku se rozhodujete, zda chcete „žít dlouho a šťastně“, jak by řekl doktor Spock, nebo zda chcete umřít mladí.

O tom se rozhoduji v každém okamžiku ?

Ovšemže ano, a rozhoduješ se za sebe a za celé lidstvo. Tvé rozhodnutí dýchat je rozhodnutím žít. Tvé rozhodnutí jíst je rozhodnutím žít.

Samozřejmě že na této úrovni volíme buď život, nebo : Ale kdo by nechtěl dýchat ? A kdo by nechtěl jíst ?

Jsou takoví lidé. Copak jsi ještě nikdy neslyšel o někom, kdo se rozhodl, že přestane jíst ? Nebo o někom, kdo chce, aby mu lékaři vypnuli respirátor ?

To chtějí lidé, kteří stejně už umírají a kteří jsou udržováni při životě mimořádnými prostředky. Tito lidé to prostě odmítají.

Tito lidé dnes umírají v důsledku ostatních rozhodnutí, která učinili během svého života. Umírají v důsledku individuálních rozhodnutí i kolektivních rozhodnutí.

Například rozhodnutí znečišťovat životní prostředí a pak v něm žít. Rozhodnutí přidávat do půdy jedovaté látky a pak jíst jídlo vypěstované v jedovaté půdě. A mnoho dalších malých i velkých rozhodnutí, která děláte každý den.

Svá rozhodnutí nepovažujete za rozhodnutí „o životě a smrti“, protože jste společnost, která se teprve probouzí a plně si neuvědomuje dlouhodobé důsledky svého vlastního jednání - a když si je náhodou uvědomíte, pak je ignorujete v zájmu okamžitých uspokojení.

Jak budete dospívat, individuálně i kolektivně, vzdáte se okamžitých uspokojení a stanovíte si dlouhodobé cíle a pak se vaše chování změní.

Nakonec se rozhodnete, že chcete žít dlouho a šťastně. A pak před vámi vyvstanou mnohem složitější otázky.

Už jsem o tom přemýšlel a myslím, že vím, o jakých otázkách mluvím.

Myslíš, že to víš ? O jakých otázkách mluvím ?

Nedávno jsem v novinách četl článek, v němž se psalo, že „vědci poprvé použili eticky citlivou technologii terapeutického klonování při léčbě dědičného onemocnění pokusného zvířete“.

V článku se dále píše: „Odborníci tvrdí, že tento laboratorní pokus dokazuje potenciální schopnost této metody odstranit mnoho běžných onemocnění, jimiž trpí lidé.“

Přesně a takových problémech tu mluvím. A to je teprve začátek.

Já vím. Nedávno jsem četl o novém a velmi drahém jídle, které se brzy objeví na jídelních lístcích nejlepších restaurací: Steak z klonované krávy.

Cože ?

*Časopis **USA Today** otiskl na jaře 2002 článek, v němž se píše: „... ve snaze vytvořit dokonalý steak se vědcům podařilo vypěstovat první klonovanou krávu. Tento úspěch znamená, že pěstitelé dobytka mají dnes možnost vybrat si buňky z nejlepších poražených krav a vypěstovat stádo prvotřídních klonů. První takový klon se narodil na University of*

Georgia a je součástí společného výzkumu, na němž se podílela jistá soukromá společnost a College of Agricultural and Environmental Sciences."

Ano, to je dobrý příklad toho, jakým směrem se vydala vaše moderní technologie.

Výzkum kmenových buněk otevře možnosti, které byly dosud námětem populárně vědeckých filmů, včetně možnosti prodloužení života a genetické prevence a léčení dosud nevyléčitelných nemocí.

Takže budeme muset odpovědět na otázky jako například: „Je etické dovolit, aby se narodilo dítě s genetickou predispozicí ke svalové dystrofii, když tomu lze předejít použitím genetické transplantace před narozením ?" Nebo: „Proč je správné léčit dítě po narození a proč není správné léčit je před narozením ?"

Přesně tak.

A neměl by o těchto věcech rozhodovat Bůh ? Neměl by rozhodnout, které dítě bude žít normálním životem a které bude žít jako mrzák ? Kdyby si Bůh nepřál, aby se rodili mrzáci, nedopustil by to.

Tomu opravdu věříš ?

Někteří lidé tomu věří. Děje se to, co si přeješ. Je to „Boží vůle".

Chápu. A kdo si přál, aby vědci objevili způsob genetické prevence nemocí před narozením ?

Đábel ! K tomu vědce donutil d'ábel. Naše věda je šílená ! Vědci jdou příliš daleko ! To bude říkat mnoho lidí. To už dnes říká mnoho lidí.

Ano. Mnoho lidí věří, že Bůh rozhoduje o tom, kdo bude trpět a kdo ne. Asi budete šokováni, až zjistíte, že o **tom rozhodujete** vy. Rozhodujete o tom každý den, ale předstíráte, že tomu tak není.

Budete odmítat hrát si na Boha, dokud nezískáte dostatek nezvratných důkazů, že jste byli stvořeni, abyste jednali jako bohové.

Vaším lékařům a vědcům dá strašnou práci přesvědčit vás, že je dobré používat moderní lékařské techniky, dokud nebude bolestně zjevné - a myslím to doslovně... dokud nebude **bolestně** zjevné -, že by bylo nelidské moderní techniky nepoužívat.

Kdyby šlo o čistě vědecký přístup, tyto otázky by vůbec nevznikly. Ale pro vás to nejsou otázky vědecké. Udělali jste z nich otázky teologické.

Celá záležitost se stává nejasnou, jakmile začnete tvrdit, že oblast genetiky je „doménou Boha", nikoli doménou lékařské vědy.

Děláte z toho „morální" problém - debatujete o tom, co je „správné" a co je „špatné", místo abyste přemýšleli o tom, „co funguje" a „co nefunguje".

I když zjistíte, že můžete zabránit dětským nemocem použitím genetických transplantací před narozením, nic se nezmění. Dokud si budete myslit, že to je nemorální, budete tvrdit, že to je „špatné".

Takováto složitá rozhodnutí budete muset činit v blízké budoucnosti a během celého jedenadvacátého století - samozřejmě za předpokladu, že odpovíte kladně na otázku, „zda si

přejete, aby lidstvo přežilo".

Na tuto otázku však nemůžete odpovědět, dokud věříte, že jste jeden od druhého oddělení; tato představa je dodnes základní myšlenkou vašeho hodnotového systému.

Přesto však nechápu, proč je tato představa - ať už je jakkoli mylná - tak destruktivní silou v lidském životě. Copak nemůžeme najít způsob, jak se domluvit, přestože si myslíme, že jsme na světě „úplně sami“ ?

Základním instinktem člověka je pud sebezáchovy. Vzpomeň si, co jsem ti říkal. Základní principy života jsou funkčnost, přizpůsobivost a udržitelnost.

V dnešním stadiu vašeho kolektivního vývoje vám není jasné, že udržitelnost existence lidstva není ohrožena.

Chceš říci, že není ohrožena ?

Není. Je totiž nemožné, abyste nepřežili. To ti vysvětlím později, až budeme mluvit o Devátém novém zjevení. Zatím mi musíš věřit.

Tak dobře.

To, čím jste (a uvědom si, že nejste svým tělem), vždycky „přežije“. Nemůže to nepřežít, protože to je esencí Života - a Život vyjadřuje princip udržitelnosti skrze vás.

Takže nejde o to, zda přežijete, jde spíš o to, v jaké formě.

*Předpokládejme, že chceme přežít v naší **dnešní lidské formě**.*

Samozřejmě že chcete přežít ve své dnešní formě, protože nevíte nic o jiných formách. Na ty jste už dávno zapomněli. Nepamatujete se na ně.

Mnozí z vás si ani nejsou jistí, zda přežijí smrt svého těla, v **jakékoli** formě. Proto je zcela pochopitelné, že lpíte na přežití ve svém hmotném těle.

Co je na tom špatného ? Řekl bych, že je to docela zdravé.

Nic špatného na tom není. Dokonce by se dalo říci, že to „funguje“ - pokud si uvědomujete, že toto „tělo“, které považujete za své já, je mnohem větší, než se jeví. To jest pokud si uvědomujete, že všechna těla jsou součástí Jediného těla. V takovém případě bude váš boj o přežití bojem kolektivním a bude vyjadřovat Základní životní princip - tedy princip udržitelnosti.

Kdybyste si uvědomovali, že všechna těla jsou součástí Jediného těla, nedělali byste nic, co by mohlo ohrozit přežití lidstva.

To znamená, že byste dělali pravý opak toho, co děláte dnes.

Znečišťování životního prostředí, zneužívání politiky a ekonomiky, neúplné pochopení duchovních pravd, jako to vyjadřuje mnoho vašich náboženství, mylné mentální konstrukce a společenské konvence a veškeré chování, které z nich vyplývá - to všechno snižuje šance na přežití kolektivu, jemuž říkáte lidstvo.

Lidé dělají všechny tyto věci, protože si neuvědomují, že jsou součástí kolektivu. Většina lidí se považuje za **oddělené bytosti, které žijí odděleným životem na planetě, kde žijí další**

oddělené bytosti.

Ačkoli si na jisté úrovni uvědomujete, že je lepší spolupracovat s ostatními, kdykoli jste ohroženi vy nebo vaši blízcí, vracíte se k názoru, že „přežít mohou jen nejsilnější jedinci“.

Právě tento názor oslabuje kolektivní vůli a vytváří svět, kde je kolektivní dobro neustále ohrožováno.

Protože věříte, že jste oddělené bytosti, myslíte si, že prožíváte jiné zážitky než ostatní lidé. Také si myslíte, že to, co si myslíte, co děláte a co říkáte ve vztahu k druhým, nemá přímý vliv na vás samotné. Právě tento názor vám dovoluje chovat se k druhým nevěřitelně krutě.

Ale ne všichni lidé se chovají krutě. Lidská duše obsahuje odvahu, laskavost a soucit.

To je hluboká pravda. A často se to projevuje v lidském chování. Anály lidské historie jsou plné příběhů o hrdinství a laskavosti, o soucitu a dobrotě a s těmito vlastnostmi se setkáváme i dnes.

Takže jde o to, která stránka lidské přirozenosti zvítězí.

Ne ! Ne ne, tisíckrát ne ! „Lidská přirozenost“ není násilnická ani krutá.

Nerad to říkám, ale z toho, co kolem sebe vidím, jsem nebyl dojmu, že násilí je naprosto normální.

„Normální“ neznámá „přirozené“.

Za normální se považuje to, co se dělá obvykle. Přirozené je to, co je neodmyslitelnou součástí lidské přirozenosti.

Násilí není neodmyslitelnou součástí lidské přirozenosti. Nicméně názor, že násilné chování je efektivním prostředkem při řešení problémů, je tak rozšířený, že se zdá, že násilné chování je přirozené. Lidé však nejsou od přírody násilní.

*Ale co řekneš lidem, kteří tvrdí, že násilí je v povaze **života** ? Tito lidé říkají, že sám život je násilný. Jako důkaz přirozenosti lidského násilí uvádějí násilí v říši zvířat, násilí v přírodě a násilí ve vesmíru, kde neustále explodují a implodují hvězdy, kde se srážejí asteroidy a kde mizí celé galaxie. **Násilí je přirozeností všeho.***

Je velký rozdíl mezi výsledky přírodních jevů a výsledky vědomého jednání.

A je také rozdíl mezi instinktivní reakcí některých živočišných druhů a vědomou reakcí jiných druhů.

Život vyjadřuje sám sebe na mnoha různých úrovních vědomí. Čím vyšší vědomí, tím vyšší schopnost sebeurčení.

Každý akt je aktem sebeurčení.

Ted' ti představám rozumět. Prve jsi říkal, že lidi přivádí do nesnází jejich představa, že jsou lepší než ostatní. A ted' říkáš, že některé bytosti jednají na vyšší úrovni vědomí než ostatní. Jak se to shoduje s tvým tvrzením, že nadřazenost je jen falešná představa ?

Vyšší úroveň vědomí není „lepší“ než nižší úroveň vědomí; je prostě vyšší.

Být žákem šesté třídy není „lepší“ než být žákem třetí třídy. Svým chováním zvířata ukazují,

v jaké jsou třídě. A lidé dělají totéž.

Lidé dříve prohlašovali, že jsou nejúžasnějším výtvozem Boha, který jim svěřil vládu nad pozemskými tvory, kteří se plazí, nad ptáky, kteří létají na obloze, i nad rybami, které plavou v moři. Tak byli lidé domýšliví.

Bože, tento názor dodnes zastává mnoho světových náboženství.

Já vím. Ale to si nemůže myslet ani náhodný pozorovatel lidského chování.

Není-li násilí přirozené, proč je tak normální ? Proč je hněv tak běžným aspektem lidského chování ?

Tak moment. Ty ztotožňuješ násilí a hněv. Hněv není násilí.

Hněv je přirozená emoce. Rozzlobit se je občas naprosto přirozené. Je to dokonce dobré. Funguje to, pokud chceš žít harmonickým životem.

Cože ? Tomu nerozumím. Hněv obvykle narušuje harmonii mého života.

Protože jsi nikdy nepoznal klidný a láskyplný způsob, jak jej vyjádřit.

Hněv vyjádřený s láskou harmonii obnovuje.

To jsem ještě nikdy neslyšel. Nikdy jsem o tom nepřemýšlel tímto způsobem.

Hněv je přirozenou součástí lidské existence. Je to tlakový ventil, který uvolňuje negativní energii.

Problémy máš proto, že v sobě držíš negativní energii, nikoli proto, že ji uvolňuješ. Jde o to, jak hněv vyjádříš.

Existuje mnoho způsobů, jak vyjádřit hněv, aniž se přitom chováš násilně. Naučit se vyjadřovat hněv těmito způsoby, je známkou dospělosti.

Jak se to dělá ?

Je mnoho způsobů, jak se to naučit. Někteří lidé chodí do speciálních kurzů, jiní se učí meditovat. Jestliže se chceš naučit vyjadřovat hněv láskyplně, najdeš mnoho zdrojů.

Prozatím stačí, když si uvědomíš, že hněv není negativní emoce, nýbrž léčitel. Hněv uvolňuje negativní energii. To z něj dělá pozitivní emoci, protože ti umožňuje zbavit se něčeho, co ti brání žít harmonicky.

Hněv a harmonie jdou ruku v ruce. Hněv vyjádřený s láskou obohacuje vztahy mezi lidmi, neboť je autentický a pravdivý. Nic není větším léčitelem než pravda a nic nevede k harmonii kratší cestou.

Hněv vyjádřený skrze slovní nebo fyzické násilí vždycky zraňuje a nikdy neléčí.

Zranění nemůže vyléčit zranění.

Proč tedy používáme násilí jako hlavního způsobu řešení konfliktů ?

Protože násilí je ve vaší společnosti hluboce zakořeněné.

Ať se podíváte kamkoli, všude vidíte spoustu násilí. Někteří lidé vehementně popírají, že
NOVÁ PROROCTVÍ

násilí, kterého je plná televize, filmy, denní tisk i počítačové hry pro děti, nemá žádný vliv na lidské chování. Ti samí lidé však **platí miliony dolarů** za třicetivteřinové televizní reklamy, **protože vědí, jak obrazy ovlivňují lidské chování.**

Na základě vašich vlastních sociologických průzkumů je nemožné tvrdit, že obrazy násilí, kterým jste denně vystaveni, nemají nic společného s myšlenkou, že násilí je přijatelný způsob řešení lidských konfliktů.

Řeknu ti tohle: Co **si myslíte, to přijímáte.**

Proces lidské tvorby je velice jednoduchý.

Lidé se však chovali násilně dávno předtím, než hromadné sdělovací prostředky začali propagovat myšlenku, že násilí je přijatelný způsob řešení problémů.

Máš pravdu. Hromadné sdělovací prostředky a moderní technologie tento problém, který existuje už staletí, jen zhoršily.

Poprvé vznikl z vašich falešných představ o Životě a Bohu. Vrať se na začátek našeho rozhovoru, kde o tom mluvím. Lidé si mysleli, že přírodní síly, které se jim občas jevily jako nepřátelské, jsou výsledkem vědomého rozhodnutí nějaké bytosti, která je mocnější než oni. Tak došli k závěru, že existují bohové, které je nutno usmířit, a proto si vytvořili různé obřady.

Tyto primitivní představy postupně ustupovaly širšímu pochopení přírodních sil, ale mnoho pověr se zachovalo.

Nakonec vznikla organizovaná náboženství, z nichž mnohá - zejména ta, která propagovala teorie nadřazenosti a výlučnosti - malovala obraz rozhněvaného Boha, který od lidí vyžaduje, aby se chovali určitým způsobem. A pokud se tak nechovali, museli si Boha usmířit.

A tak se pomsta a násilí staly Božími vlastnostmi, o nichž se píše v různých posvátných knihách, jak jsme ukázali na začátku našeho rozhovoru.

Ať už tato náboženství nabádají k násilí nebo ne, mnozí z jejich vyznavačů jsou ochotní věřit, že to dělají, neboť v této víře nacházejí ospravedlnění dělat neospravedlnitelné věci... a nazývat to spravedlností.

Pořád tomu nerozumím. Proč se lidé, když začali chápat přírodu a život lépe, nevzdali mylného názoru, že násilí je „příro zené“, a tudíž správné. Jak je to možné ?

Protože tento názor je podporován a posilován mnoha dalšími názory, které nikdy nebyly vážně zpochybněny.

K nim patří vaše nejzákladnější názory, které primitivní společnost vštěpovala lidem stejně vehementně, jako vám vaše moderní společnost vštěpuje názor, že násilí je přirozené.

Mýtus o stvoření světa, který existuje v té či oné podobě prakticky ve všech lidských kulturách, hovoří o rozhněvaném Bohu, který se oddělil od lidí proto, aby je potrestal za jejich neschopnost dodržovat jeho příkazy.

Aby toto poselství posílily, posvátné knihy téměř všech hlavních světových náboženství obsahují pasáže, které podrobně popisují zločné a násilné činy rozhněvaného Boha.

Falešná představa o lidské nejednotnosti a nedostatečnosti - to jest názor, že všechno je oddělené od všeho ostatního a že člověk je v podstatě zlý - je příčinou násilného

a dysfunkčního chování.

Lidé se chovají krutě a násilně, protože si myslí, že jsou osamoceni, že jsou izolováni a že musejí dělat všechno, co je nutné, aby přežili ve světě plném zla.

A co je ono „já“, jež musejí bránit? Samozřejmě jejich tělo. To si lidé myslí. Proto je přežití těla hlavní motivující silou, a kdykoli člověk cítí, že je jeho tělo ohroženo, **napadá druhé v sebeobraně tohoto pomyslného já.**

Protože jste viděli, jak „umírají“ podobná těla, jako máte vy, myslíte si, že i vy můžete umřít, a proto děláte všechno, co můžete, abyste tomu zabránili - protože si myslíte, že smrt je váš konec.

Váš názor, že tělo může „umřít“ (to jest přestat fungovat), je správný, ale vaše víra, že **jste svým tělem, je mylná.**

Tato víra je zdrojem vašich zmatených představ a vašeho strachu, je příčinou všeho strašného, čeho se kolektivně dopouštíte a co společně prožíváte na této Zemi.

Dnes však přišel čas, abyste si to konečně uvědomili. Přišel čas, abyste si přestali dělat ze života peklo. Jestliže to dělat nepřestanete, bude to konec života na Zemi.

Takže vám dám dobrou radu:

Nezahazujte svůj život, zahod'te své zmatené představy.

26

To je rozhodnutí, které dnes musíme učinit, že ano?

Ano.

Formuloval jsem to tak stroze, abyste pochopili závažnost vaší situace.

Nedělej si žádné iluze. Dostali jste se do opravdu beznadějně situace. Srdce milionů lidí jsou plná zoufalství, hněvu a nenávisti. A vaše moderní technologie umožňují těmto rozhněvaným lidem vylít si svůj hněv použitím zbraní hromadného ničení, o jejichž destruktivní síle se vám dosud ani nesnilo.

Tohle pořád opakuješ! Chceš nás snad úplně odradit?

Ne, snažím se vás probudit

Já už probuzen jsem. Ale tím hůř to všechno vypadá. Máme vůbec nějakou naději?

Máte! Máte neobyčejnou příležitost! Ale musíte se jí okamžitě chopit.

Musíte se rozhodnout - tady a teď, ještě dnes, nikoli v nějaké vzdálené budoucnosti - jak a čím chcete utvářet váš svět. Buď zbraněmi hromadného ničení, nebo nástroji budování,

buď slovy nenávisti, nebo slovy naděje, buď válečnými činy, nebo mírovými činy.

Musíte se rozhodnout, zda budete destruktivní nebo konstruktivní.

Dnes se můžete úplně zničit, nebo se můžete změnit podle nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, jakou jste kdy měli o tom, čím jste - jako jedinci a jako druh nazývaný lidstvo.

Jak se můžeme úplně změnit ? Jak můžeme vytvořit nového člověka ? Jak můžeme vytvořit novou společnost ? Novou duchovnost. Novou politiku ? Novou ekonomiku ? Nový svět ? Jak to máme udělat ?

Znovu se ptáš a znovu ti odpovím. Začněte u svých názorů.

Hlavní příčinou vašich problémů jsou vaše názory. Mnoho lidí tomu nevěří. Raději věří názorům, které vedly k neuvěřitelnému.

Váš hodnotový systém způsobuje neuvěřitelné hrůzy, neuvěřitelné ničení, neuvěřitelnou krutost, neuvěřitelný smutek a utrpení a hněv a nenávist a konflikty a zabíjení.

Chováte se neuvěřitelným způsobem, děláte jeden druhému neuvěřitelné věci. A přesto by mnozí lidé raději přijali to, čemu nemohou uvěřit, než aby změnili své chování.

Takže to je beznadějné...

Ne, není, protože dnes se počet těchto lidí konečně snižuje.

Naopak přibývá lidí, kteří začínají chápat, že **jejich staré názory nefungují**. Přibývá lidí, kteří jsou ochotni prohlásit: „Přece musí existovat nějaká jiná cesta.“

Počet těchto lidí začíná dosahovat kritického množství.

„Kritického množství“ není tak obtížné dosáhnout. Není tak velké, jak se většina z vás domnívá. I velmi malé procento z celku může vytvořit potřebné množství k ovlivnění celku.

Kritické množství nemusí být polovina lidí, ani 25 nebo 30 procent, dokonce ani 10 procent. **Kritického množství může dosáhnout 5 procent lidí, kteří jdou stejným směrem.**

Jinými slovy, jediná kostka domina může dát do pohybu všechny ostatní.

Takže jak už jsem řekl, dnes je potřeba malé procento lidí, kteří jsou ochotni stát se první kostkou domina.

Co tedy máme dělat ?

Musíte obhajovat to, v co věříte - ale nejdřív si musíte ověřit funkčnost svých názorů z hlediska praktických výsledků. A je-li třeba, musíte je změnit.

Jinými slovy, musíme učinit Pět kroků k dosažení míru.

Ano. A musí to udělat každý člověk individuálně.

Můžeš začít třeba tím, že vážně prozkoumáš nová proroctví, která budou dána tvé duši, jakmile se otevře tvé srdce a mysl.

Můžeš přemýšlet o Nových zjeveních, která jsem ti odhalil v tomto rozhovoru. Bezmyšlenkovitě je ani ne-vychvaluj, ani neodsuzuj. Dobře o nich přemýšlej a snaž se zjistit,

zda obsahují nějakou pravdu, která může být prospěšná tobě a celému lidstvu.

Musíš to udělat. Dlužíš to sám sobě. Už tisíce let nebyla lidstvu prezentována žádná opravdu nová teologická myšlenka. Už po stovky generací nedošlo k rozšíření vašich teologií. Už dlouho jste nehovořili s Bohem.

Je nejvyšší čas, abyste sebrali všechnu svou odvahu a začali přehodnocovat své názory. To od vás bude vyžadovat opravdu velkou odvahu, protože vaše názory jsou základem toho, čím jste.

Musíte klást otázky sami sobě.

Musíte klást otázky vaší společnosti.

Musíte klást otázky světu.

Kolektivně se musíte zeptat:

Jsme tohle opravdu my ? Chceme tím být ? Je tohle jediný způsob, jak umíme žít ? Je tohle jediný způsob, jak se umíme chovat ? Copak neexistuje žádný jiný způsob ? Copak neexistuje žádná jiná cesta ?

A nedovedla by nás nějaká jiná cesta blíž k tomu, co říkáme, že opravdu chceme ? Nepřehlédli jsme něco důležitého ? Máme odvahu přemýšlet o tom ? Máme odvahu přijmout odpověď, kterou naše hledání může objevit ?

Podobné otázky si lidé kladou odjakživa. Myslím, že naše hledání ani odpovědi nikdy nic nezmění. Všechno je stejné jako vždycky.

Dnes je potřeba kolektivní akce. Jedinec sám nic nezmění. Ani duchovní učitel, ani charismatický vůdce nemůže dělat zázraky. Doba individuálních duchovních učitelů dávno minula. Dnes musíte změnit kolektivní realitu kolektivní akcí.

Tak tomu je proto, že vaše realita byla vytvořena kolektivně. A dnes přišel čas, abyste ji kolektivně změnili.

Pracujte jako kolektiv. Nespolehejte se na individuální duchovní mistry, ale snažte se individuálně zvládnout kolektivní vědomí. Pak se pokuste kolektivně probudit kolektiv, který se nazývá lidstvo.

Svět je připraven a schopen jednat, neboť vaše moderní komunikační prostředky jsou mnohem lepší než kdy v minulosti. Celý svět je dnes propojený. Celá planeta je propojená.

Mluvíš o internetu ?

Mluvíím o všech moderních technologiích. Mluvíím o internetu a mobilním telefonu, o faxu a elektronické poště. O domácím videu a kompaktních discích, které můžete vypálit na svém počítači a poslat kamkoli na světě.

Žijete v době okamžité a snadné komunikace.

Někteří lidé tvrdí, že rychle se rozvíjející technologie ohrožuje existenci lidstva. Ale technologie vás může také zachránit.

Použijte ji k vytvoření nového světa, v němž chcete žít. Použijte ji k vytvoření nového člověka, kterým se chcete stát. Použijte ji k vytvoření nové duchovnosti, kterou chcete

vyjádřit.

A hlavně ji používejte **kolektivně**. Kolektivní činnost ničí svět a kolektivní činnost jej může zachránit.

Ano. Proto by se měly organizovat skupiny, které se kolektivně rozhodnou učinit Pět kroků k dosažení míru. Pište petice. Organizujte debaty a diskuze. Vydávejte knížky a vylepujte plakáty.

Vytiskněte v novinách následující článek:

MY, NÍŽE PODEPSANÍ, CHCEME OBNOVIT HARMONII VE SVĚTĚ, A PROTO VEŘEJNĚ PROHLAŠUJEME, ŽE UČINÍME PĚT KROKŮ K DOSAŽENÍ MÍRU:

- 1. Přiznáváme, že některé staré představy o Bohu a Životě přestaly být prospěšné.*
- 2. Přiznáváme, že o Bohu a Životě nevíme všechno a že toto poznání všechno změní.*
- 3. Připouštíme, že se dnes mohou zrodit nové představy o Bohu a Životě, které mohou vést k novému způsobu života na naší planetě.*
- 4. Jsme ochotni zkoumat tyto nové názory a pak je začlenit do našeho názorového systému, pokud budou v souladu s naší vnitřní pravdou.*
- 5. Jsme ochotni začít žít takovým životem, který bude vyjádřením našich názorů.*

Požádejte prominentní osobnosti ve vaší komunitě - včetně politických vůdců a podnikatelů -, aby se pod článek podepsaly. Zakládejte diskuzní a vzdělávací skupiny. Snažte se vytvořit koalici existujících skupin a organizací. Nenechte tuto myšlenku upadnout v zapomnění.

Ale můžeš mi poradit, jak máme motivovat lidi, aby se zapojili do společné akce.

Musíte v nich probudit nadšení pro nové možnosti. Musíte je přesvědčit, že je v jejich silách změnit svět. Dokud si lidé budou myslet, že jsou bezmocní, neudělají vůbec nic. Začnou jednat teprve tehdy, až budou přesvědčeni, že něco udělat mohou.

Musíte je přesvědčit, že to je možné. Pak jim ukažte, že to je snadné, jakmile si osvojí stav bytí, z nějž konstruktivní akce přirozeně vyplývá. Vysvětlete jim, že nemá smysl dělat něco jen proto, „aby se něco dělalo“, pokud to nevyplývá z jejich bytí.

Dělat něco nestačí. Lidstvo se snaží něco dělat už dlouho, aby vyřešilo své problémy. Nic však nevedlo k trvalé změně. Lidstvo dělá stále totéž, co dělalo po staletí.

Člověk musí především něčím být. Lidstvo se však dosud nepokusilo „něčím být“. Pouze to by vedlo k trvalé změně. Teprve pak byste se přestali chovat tak, jak se chováte už po staletí.

Je-li vaše činnost odrazem toho, čím jste, a ne pouhým pokusem něčím být, jediné pak zjistíte, že jste se trvale změnili. Jedině změna vašeho bytí může vést k trvalé změně ve světě.

Vzpomeň si, co jsem ti už říkal. Chceš-li se „chovat“ klidně, musíš „být“ klidný. Chceš-li „milovat“, musíš „být“ milující.

Proto se snaž změnit stav svého bytí. Nesnaž se měnit svět, dokud nezměníš sám sebe.

Tak moment. Nesnaž se měnit svět ? Co tím chceš říci ? Od začátku tohoto rozhovoru

mluvíme o změně světa !

Řekl jsem, nesnaž se měnit svět, **dokud nezměníš sám sebe**. Svět změníš teprve tehdy, až změníš sám sebe.

Proces vnitřní změny ovlivňuje svět kolem tebe. To, čím jsi a **jak** tím jsi, ovlivňuje svět mnohem víc, než si myslíš. Ale uvědom si, že nemůžeš dosáhnout vnitřního klidu, dokud tě rozčiluje, že nejsi schopen dosáhnout vnějšího klidu.

Proto nespojuj osobní transformaci s výsledky planetární transformace, nebo ničeho nedosáhneš.

Neradť druhým, jak by měli žít a jak by se měli cítit; říkej jim, co prožíváš a jak se cítíš ty. Pokud má někdo zájem, můžeš ho poučit, ale nikdy mu neříkej, že znáš jeho odpovědi, neboť každý člověk má svou vlastní odpověď.

A neočekávej, že tvá rozhodnutí o tom, čím jsi a čím se chceš stát, budou mít vliv na druhé.

Nevyžaduj žádné výsledky.

Proč ? Tomu nerozumím. Copak nám výsledky našeho úsilí nepřinášejí uspokojení, které nám umožňuje pokračovat v tom, co děláme ?

Jestliže ti uspokojení přinášejí výsledky tvého snažení, pak ti nedostatek výsledků přinese jen zklamání, které ti znemožní pokračovat v tom, co děláš.

Tak co mám dělat ?

Musíš si ujasnit, **proč** jsi tím, čím jsi, a proč děláš to, co děláš.

Musíš se snažit realizovat své já na vyšší úrovni. Musíš si uvědomovat a prožívat to, čím opravdu jsi.

Tomu se říká evoluce.

To je cílem lidstva. A v tom spočívá veškerá radost. Neboť člověk má radost, když se stává větším, než je, a když si to uvědomuje. Tímto způsobem se vyvíjejí všechny živočišné druhy na vaší planetě.

Neměň své názory jen proto, že si přeješ, aby druzí změnili své. Dělej to proto, že nové názory jsou přesnějším vyjádřením toho, čím jsi.

A zatímco se měníš, nebuď překvapen tím, že se mění i ostatní lidé a že se mění svět kolem tebe. Neboť tvá vnitřní změna působí jako katalyzátor, který urychluje změnu u druhých.

Nikdo se nemění jen proto, že mu někdo řekne, aby se změnil. Lidé sice mohou dočasně změnit své chování, protože jim to přikázali ti, kteří nad nimi mají moc, ale to není skutečná změna. Jejich vnitřní pravda zůstává stejná. Jakmile vnější moc poleví, jejich chování se vrátí do starých kolejí - neboť je opět motivováno jejich vnitřní pravdou.

To vědí všichni rodiče.

To zjistí každý tyran, který se snaží ovládnout nějakou zemi.

Změna je svobodný akt, nikoli akt z poslušnosti.

Evoluce je tvůrčí, poslušnost nikoli.

Proto se nesnažte měnit svět. Snažte se BÝT změnou, kterou chcete VIDĚT ve světě.

Neřekl to Gándhí ?

Řekl. A dokazoval to svým jednáním.

Nejdřív dosáhl žádoucího stavu bytí. Toho dosáhl ve svém nitru. Teprve pak se jeho vnější „činnost“ stala „činností“, která změnila svět.

Jeho stav bytí nebyl výsledkem jeho činnosti. Jeho **činnost byla projevem stavu bytí, jehož dosáhl.**

Rozumíš ?

Rozumím - vysvětlil jsi to docela dobře -, ale nevím, jak se to dělá. Nevím, jak mám změnit vnitřní stav svého bytí ? A nemůže moje činnost ovlivnit moje bytí ? Nemohou mi například meditace, modlitba nebo poslech klidné hudby pomoci „být“ klidnější ?

Ano. Tím, co děláš, můžeš dosáhnout určitého stavu bytí. V tom máš pravdu. Nicméně dosáhnout určitého stavu bytí nějakou činností je velice dlouhý proces. A ještě důležitější je, že takový stav bytí je málokdy trvalý.

Když si poslechněš nějakou uklidňující hudbu, ne-zůstaneš klidný do konce svého života. Když se pomodlíš nebo chvíli medituješ, nezůstaneš klidný do konce svého života.

Všechno se změní, když vycházíš ze stavu klidu a lásky, místo aby ses snažil takového stavu dosáhnout. Zdroj toho, čeho chceš dosáhnout, je ve tvém nitru, nikoli venku.

To je pravá moc. Moc, která mění život, moc, která mění svět.

Stavu naprostého vnitřního klidu a totální lásky k lidstvu lze dosáhnout v jediném okamžiku. Ale také to může trvat celý život. Všechno záleží na tobě. Všechno záleží na tom, jak hluboce si to přeješ.

Dnes je většina tvých vnitřních stavů bytí pouhou „reakcí“. Ale to lze změnit. Můžeš z nich učinit tvůrčí akt.

Co tím myslíš ? Vysvětl mi to.

Uvedu jednoduchý příklad.

Prožíváš-li dnes nějaký okamžik, obvykle do něj nevstupuješ v předem zvoleném stavu bytí. Teprve až zjistíš, co ti daný okamžik nabízí, reaguješ tím, že „jsi“ něčím.

Někdy „jsi“ smutný, jindy veselý. Někdy „jsi“ zklamaný, jindy spokojený.

A teď si představ, že si předem zvolíš stav bytí, v jakém vstoupíš do příštího okamžiku. Dejme tomu, že se rozhodneš být klidný. Myslíš, že to neovlivní způsob, jak budeš okamžik prožívat ?

Samozřejmě že ano.

Teprve až se naučíš předem rozhodovat o tom, jak chceš prožívat příští okamžik, začneš dosahovat mistrovství. Naučíš se zvládat okamžik a postupně se naučíš zvládat život.

Když se předem rozhodneš, že tvůj vnitřní stav bytí bude mírumilovný, láskyplný a soucitný bez ohledu na to, co ti přinese příští okamžik, pak vnější svět ztrácí svou moc nad tvým životem.

Nikdo tě nemůže donutit, aby ses choval určitým způsobem, pokud takové chování neodpovídá vnitřnímu stavu tvého bytí. Politici a náboženští vůdci tě mohou přesvědčovat, abys obhajoval jejich myšlenky, ale nebude jim to nic platné - pokud vnitřní stav tvého bytí není s jejich myšlenkami v souladu.

To je úžasné ! Ale jak si mám zvolit vnitřní stav bytí, který odporuje stavu bytí vnějšího světa ? Jinými slovy, jak mohu „být“ něčím, co mi vnější svět nedovoluje ? Rozumíš mé otázce ?

Jak mohu „být“ klidný, když lidstvo ničí svět ?

Můžeš být klidný bez ohledu na to, co se děje ve vnějším světě - a je ironií, že dění ve vnějším světě je často ovlivněno tím, čím jsi.

Pravděpodobně jsi slyšel, že když narazíš na chřestýše, pak je nejlepší zachovat klid a pomalu ustoupit a nic se ti nestane. Nejhorší je začít utíkat.

Pravděpodobně jsi slyšel, že když nasedáš na koně, nesmíš dát najevo, že se bojíš. Když koni neukážeš, kdo je pánem, stane se pánem on.

Tyhle rady jsi jistě už někde slyšel.

To je dobře. Uvádím je tu jako metaforu života.

Jak být klidný ve světě, který nezná mír ? Jak být milující ve světě, který nezná lásku ? Jak být soucitný ve světě, který nezná soucit ?

*Musíš se snažit **být tím, čím jsi**, bez ohledu na to, jaký je zbytek světa.*

Svět kolem tebe se pomalu změní.

Představ si, co by se stalo, kdyby to dělal každý člověk.

Nicméně nemůžeš být tím, čím jsi, pokud nevíš, čím jsi. Takže toto rozhodnutí musíš učinit předem.

Pamatuj si tohle: Jsi tím, čím jsi.

Nejsi tím, co děláš.

27

Bože, když tě tak poslouchám, vypadá to tak snadné. Ale není to tak snadné.

Vaši nejlepší duchovní učitelé dokazují, že to snadné je.

To jsi už říkal. Ty si opravdu myslíš, že můžeme být jako oni ?

Všichni vám slibovali, že takoví být můžete ! Nebyl to jejich největší slib ?

Mnozí z nich vám řekli, že být tím, čím opravdu jste, je nejlepší způsob, jak ovlivnit a vytvořit své vnitřní já i vnější svět. To není nové učení. Ale nové může být vaše rozhodnutí zkusit to.

Já jsem to zkusil. Všichni to zkusili. Celé lidstvo to zkusilo. Myslíš, že jsme to nikdy neslyšeli ? Myslíš, že jsme to nikdy nezkusili ?

Myslím, že většina lidí se bojí. Většina lidí je vystrašená k smrti. Většina z vás se bojí rozhodovat o svém životě. Většina z vás se bojí věřit, že jim Bůh dal tuto moc.

Mnozí z vás se bojí věřit, že mají Boží moudrost ve svém nitru.

Mnozí z vás by měli výčitky svědomí, kdyby se pokusili vytvořit novou duchovnost založenou na skutečném rozhovoru s Bohem.

Strach a pocit viny jsou vaši největší nepřátelé.

Čeho se tak strašně bojíme ?

Bojíte se mě. Samozřejmě že se bojíte smrti, ale té se bojíte díky tomu, co vám bylo řečeno o Životě a Bohu.

Někteří lidé mají takový strach ze smrti, že se začali bát i života. A proto odevzdávají svůj život těm, kteří se nebojí umřít. Odevzdávají svůj život sebevražedným teroristům a národům s nejmocnějšími armádami a největším množstvím bomb.

Takhle však nemůžete pokračovat. Společnost, jejímž základním principem je strach, nemůže přežít. Vaším základním principem se musí stát láska.

Ale jak máme věřit v lásku a nebát se umřít ? Naučili jsme se věřit v Boha, který nás miluje velice podivným způsobem a který nás po smrti trestá.

Právě proto musíte změnit své názory, chcete-li žít v míru a harmonii. Musíte to udělat jeden po druhém. Každý musí začít sám u sebe.

A já vám nabízím nové nástroje. Ukázal jsem vám některé kroky, které vám pomohou zbavit se strachu. Odhalil jsem vám některá nová proroctví, která vám pomohou najít cestu.

Obsahují základní filozofické a teologické pravdy, které mají nesmírné důsledky pro celé lidstvo.

A teď vám odhalím poslední z těchto zjevení. Dobře o něm přemýšlejte. Snažte se pochopit jeho širší poselství.

Tohle je DEVÁTÉ NOVÉ ZJEVENÍ:

Nemůžete umřít a nikdy nebudete odsouzeni k věčnému zatracení.

Ach můj Bože, kdyby to byla pravda, všechno by se změnilo.

Je to pravda. A všechno se změní, jakmile ji přijmete a začnete podle ní žít.

Vaše organizovaná náboženství vás učí první dvě slova této pravdy, ale to, co říkají potom,

změnilo tuto pravdu v hrůzný sen.

Sice vám říkají, že vaše duše nemůže umřít, ale zároveň prohlašují, že může strávit celou věčnost v pekle. A jejich popis příčin, proč byste se mohli dostat do pekla - a proč byste se mohli dostat do nebe - dělá peklo ze života na zemi. Neboť některá náboženství vám slibují, že se dostanete přímo do nebe, budete-li zabíjet druhé ze „správných důvodů“, zatímco jiná prohlašují, že věňte-li v Boha „nesprávným způsobem“, půjdete přímo do pekla.

Pokud tohle někomu nezamotá hlavu, pak mu ji nemůže zamotat vůbec nic.

Já prohlašuji, že tato učení jsou naprosto mylná a nepravdivá.

Nebyla na svět seslána Bohem, vymysleli si je lidé. Lidé, kteří věřili, že Bůh musí být rozhněvaný a pomstychtivý, protože takoví jsou **lidé**.

Lidé, kteří se domnívali, že Bůh musí být malicherný, vybíravý a elitářský, protože takoví jsou lidé.

Lidé, kteří si mysleli, že Bůh stvořil věčný život na základě systému odměny a trestu, protože lidé vytvořili společnost na základě takového systému.

Jak už jsem tu několikrát opakoval, systém odměny a trestu je společenská konvence, která nemá nic společného s Bohem. Tento čistě lidský výmysl nahrazuje božskou myšlenku bezpodmínečné lásky.

Odměnou a trestem se snažíte vyjádřit životní princip přizpůsobivosti. Lidé si vymysleli „odměny“ a „tresty“, aby byli nuceni přizpůsobit své chování domnělým požadavkům Boha. Nicméně tato společenská konvence je zdeformovaná vašimi falešnými představami o Bohu a Životě - takže někteří lidé se chovají tak, jak by si žádný Bůh nemohl **nikdy** přát.

Jsou ovšem miliony lidí, kteří to nedělají. Lidé, kteří jsou krásní v hloubi své duše a kteří vyzařují lásku a krásu, kamkoli přijdou.

Jsou lidé, kteří učí jen lásku, a lidé, kteří léčí tím, že prostě jsou. Všichni takové lidi znáte. Je docela dobře možné, že jsi jedním z nich. A je naprosto jisté, že se chceš stát jedním z nich, neboť jinak by ses neúčastnil duchovního hledání, které tě přivedlo ke mně.

Těmto lidem by mělo lidstvo děkovat, neboť představují jeho nejkrásnější vizi.

Tato vize překračuje hranice omezené víry ve všechno nepravdivé.

Jsou lidé, kteří vidí svět takový, jaký je, a ptají se: „Proč?“ A jsou lidé, kteří sní o tom, co nikdy neexistovalo, a ptají se: „Proč ne?“

Těm, kteří sní sen andělů, pomohu naplnit jejich sen.

Proto jsem vám odhalil toto Deváté nové zjevení, abyste nemohli ignorovat jeho důsledky.

Nemůžete umřít a nikdy nebudete odsouzeni k věčnému za tracení.

S tímto zjevením přichází vaše vize. Toto zjevení vám pomůže pochopit vaše pravé já a tím vás osvobodí.

Až pochopíte, že nejste svým tělem a že to, čím opravdu jste, nemůže nikdy umřít..., až pochopíte, že nikdy nemůžete být odsouzeni rozhněvaným a pomstychtivým Bohem...

TEPRVE PAK vaše starosti o přežití přestanou.

Teprve pak se úplně změníte a začnete jednat novým způsobem. Stanete se úplně jinými lidmi. Novými lidmi. Budete žít spontánně a vytvoříte Novou společnost.

Budete nadšeni tím, jak začnete chápat lidi a jak s nimi budete jednat.

Budete překvapeni, jak dlouho jste mohli chodit v kruhu jako v nějakém bludišti. Osvobodíte se z cyklu násilí a dosáhnete jednoty.

Budeme-li si myslet, že nás Bůh nikdy neodsoudí, co nám pak zabrání chovat se ještě hůř, než jsme se chovali v minulosti ?

Copak musíte žít pod hrozbou věčného zatracení, abyste neubližovali druhým a abyste jednali v zájmu všech ?

My si ale nemyslíme, že je v našem individuálním zájmu jednat v zájmu všech. Myslíme, že musíme jednat především ve vlastním zájmu.

Samozřejmě, že si to myslíte, neboť to je základní životní instinkt, který je vyjádřením životního principu udržitelnosti. Zájem o sebe samého je nejvyšší zájem každého jedince. A je to správné.

Tomu nerozumím. Nevím, co si o tom mám myslet. Je-li se-bezájem nejvyšší zájem každého jedince, pak ztrácí smysl všechno, co jsi právě řekl.

Nemá to smysl jedině tehdy, když definujete Já omezeně. A vaši definici Já omezují právě vaše falešné představy a názory. Až pochopíte, že Já zahrnuje všechny ostatní lidi, pak rozšíříte svou definici sebe-zájmu - a váš svět se změní ze dne na den.

Na začátku tohoto rozhovoru jsem ti řekl, že problémy, před nimiž dnes stojíte, jsou snadno řešitelné, pokud rozšíříte svou definici „Já“.

Teď to snad chápeš lépe.

Máme rozšířit svou definici „Já“ ? Tak je to podle tvého názoru jednoduché ?

Ano, tak je to jednoduché. Věříte-li, že je vaše já totožné se všemi ostatními, přestanete se chovat destruktivně. Věříte-li, že je vaše já totožné s Bohem, začnete jednat novým způsobem, který navždy změní váš život.

Nová proroctví, jež jsem ti odhalil, vám pomohou rozšířit vaši definici Já.

*Konečně to začínám chápat. Tahle Nová proroctví nám připadají tak **spásná**, protože nás osvobozují od zla a říkají nám, že království a moc a sláva jsou navždy **naše**. Osvobozují nás od strachu. Dovolují nám opět milovat. Milovat Boha a milovat jeden druhého. Milovat **sami sebe**. A život. A dokonce i smrt.*

Takže teď můžete věřit neuvěřitelnému - že Bůh nechce nic než vaše dobro. Už nikdy nemusíte mít strach z Boha. Můžete s Bohem hovořit. Všichni. Kdykoli. Můžete s Bohem navázat přátelství. Všichni. Kdykoli. Můžete prožívat spojení s Bohem. Všichni. V každém okamžiku.

Konečně se můžete zbavit představy, že Bůh chce, abyste trpěli..., že utrpení je **dobré...**, že **nemáte být šťastní**.

Ale co si mám myslet o následujícím verši z Nového zákona (Jakub 4:8-9):

„Očistěte si ruce, hříšníci, a přečistěte své srdce, vy nerozhodní. Podvolte se bídě a truchlete a plačte. Ať se váš smích změnil v truchlení a vaše radost ve skleslost. Pokořte se v očích Pána a on vás vyvýší. ”

O tom jsem už mluvil. Tohle je náboženství nízké sebeúcty. Chcete-li žít v míru a harmonii, musíte zreformovat tuto část vašeho náboženství.

Já nechci, aby se váš smích změnil v truchlení a vaše radost ve skleslost. Proč bych to měl chtít ? A Jakub se trochu mýlil. Možná byl v tomto ohledu až příliš horlivý.

Chceš říci, že se mýlil i Petr, když v devatenáctém verši čtvrté kapitoly řekl:

„Tedy ať také ti, kteří trpí v souladu s Boží vůlí, nadále svěřují své duše věrnému Stvořiteli, zatímco činí dobro.”

Ano, i Petr se mýlil. Já přece nechci, abyste trpěli.

Ale i v Koránu se píše, že si Alláh přeje, aby jen někteří dosáhli poznání a pravdy, zatímco jiní poznání nedosáhnou a budou za to trpět.

Tyto knihy se prostě mýlí. A je načase, abyste se vzdali některých představ o tom, co potřebuji a co od vás vyžaduji. A především se zbavte názoru, že chci, abyste kvůli mě zabíjeli druhé.

Tomu je těžké uvěřit, zejména když čteme různé pasáže z našich posvátných knih. Například následující pasáž z Bhagavadgíty. Gita je vlastně dialog, v němž Ardžuna - představitel člověka - hovoří s Bohem, Šrí Krišnou. V předvečer bitvy se Ardžuna ptá Krišny, jak lze ospravedlnit násilí.

Poslechni si Krišnovy odpovědi...

ARDZUNA: Nechápu, jak mi prospěje, když budu v této bitvě zabíjet své vlastní příbuzné, milý Krišno. A také si nepřeji žádné vítězství, království ani štěstí.

Běda, jak je zvláštní, že se připravujeme spáchat tak hříšné činy. Hnání touhou poznat královské štěstí, chceme zabíjet své vlastní příbuzné.

KRIŠNA: O synu Prithy, nepropadej malomyslnosti. To ti nesluší. Zbav se tak malicherné slabosti srdce a povstaň a potrestej nepřítele.

Pak Krišna říká Ardžunovi, že duše nemůže nikdy umřít, takže „já nezabím a není zabíjeno”. Jinými slovy, můžeš zabít tělo „bez naříkání”.

Věříš tomu ?

Věřím té části, kde se říká, že duše nemůže umřít. Ale vůbec si nemyslím, že by mi to dávalo povolení zabíjet bez naříkání.

Proč ne ?

Protože tento názor nevyjadřuje to, čím opravdu jsem a čím se chci stát. Protože chci pomáhat při budování nového světa.

Chápu.

To chce většina lidí na tomto světě. Máš pravdu. Většina lidí to chce.

Ale nevědí, jak to udělat.

Můžeš jim pomoci. Můžete pomáhat jeden druhému. Budujte nový svět. Společně vytvářejte novou realitu. Nejdřív vnitřní realitu a pak vnější realitu.

Začněte tam, kde jste měli začít už dávno. Nesnažte se měnit své chování; nejdřív změňte své názory. neboť* vaše chování vychází z vašich názorů.

Rozumím. Už to chápu. A díky tomuto rozhovoru už vím, které názory vedou k nejdestruktivnějšímu chování. A právě tyto názory se pokusím změnit.

To je dobře. Neboť chcete-li to, co říkáte, že chcete, pak své názory musíte změnit. Chcete-li žít dlouhým a šťastným životem, chcete-li žít v míru a harmonii, chcete-li, aby lidstvo přežilo, pak své názory změnit musíte.

Každou hodinu a každý den se lidstvo rozhoduje každým činem, zda chce dosáhnout dospělosti a zda se chce přidat k vysoce vyspělým živočišným druhům ve vesmíru, nebo zda chce vyhnout.

V každém okamžiku činíte životně důležitá rozhodnutí. Zvolíte lepší život, nebo zvolíte rychlejší smrt ?

Když si zapalujete další cigaretu, volíte lepší život, nebo volíte rychlejší smrt ?

Když každý den jíte maso, volíte lepší život, nebo volíte rychlejší smrt ?

Když celé týdny a měsíce necvičíte, volíte lepší život, nebo volíte rychlejší smrt ?

Když pracujete deset, dvanáct nebo čtrnáct hodin denně, když vám nezbývá čas na zábavu a nemůžete se věnovat svým blízkým, volíte lepší život, nebo volíte rychlejší smrt ?

Když se dohadujete s příbuznými nebo se sousedy o malichernostech, na kterých vůbec nezáleží, volíte lepší život, nebo volíte rychlejší smrt ?

Když jdete bojovat proti jinému národu kvůli neshodám, které by se daly vyřešit kompromisem a trochou porozumění, volíte lepší život, nebo volíte rychlejší smrt ?

Když se nechcete vzdát dogmat a doktrín, které vás ničí, volíte lepší život, nebo volíte rychlejší smrt ?

Ať už činíte malé nebo velké rozhodnutí, vždycky máte dvě možnosti. Buď zvolíte lepší život, nebo zvolíte rychlejší smrt.

Smrt samozřejmě neexistuje, jak už jsem tu mnohokrát opakoval, takže to slovo používám v kontextu, jemuž rozumíte. Označuje konec individuálního života.

Jaká je budoucnost lidstva ? Čím se lidé stanou ? A budou vůbec existovat ?

Shakespeare to vyjádřil dokonale:

Být, či nebýt ?

Teď jdi a rozšiřuj toto poselství mezi lidmi. Předávej je každému, s kým se setkáš.

Všem lidem radím, pokračujte ve svém životě s radostí a nadšením, neboť vás čeká nejkrásnější doba v celé vaší historii.

Otvírá se vám úžasná příležitost a neomezené možnosti. Máte před sebou velký úkol, ale vaše schopnosti jsou větší.

Copak jste nezmýšleli kdykoli, když jste použili všech svých schopností ? A tentokrát můžete opět zvítězit. Vaše vítězství připraví krásnou budoucnost vašim blízkým a všem, kteří vás budou následovat.

Seberte všechnu svou odvahu a začnete realizovat své nejkrásnější ideály v každodenním životě.

Sdílejte svou lásku, svůj soucit, svou moudrost a své bohatství.

Bylo vám nezištně dáváno. Nyní dávejte vy.

O, moje krásné děti, jak se vše náhle rozjasní, když přijdete s úsměvem a rozdáváte ze svého bohatství ! Jak se uzdravují ti, jichž se dotýkáte krásou svého nejvyššího já.

Chcete-li vytvořit život, jaký si přejete pro sebe a pro všechny ostatní, musíte udělat velké věci. K tomu však stačí málo.

Úsměv. Dotek. Smích. Opuštění. Ochota nezištně sdílet.

Schopnost plakat - a slyšet pláč druhých. Láska k životu. Víra v Boha. Vzájemné pochopení. Odhodlání riskovat.

Toho všeho jste schopni. To vše jste už dělali. Dělejte to opět a budete jen krok od ráje.

Není to vzrušující ? Není to inspirující ? Těmito jednoduchými nástroji můžete změnit svůj život. S moudrostí, jež dlí ve vaší duši, můžete předělat svět.

Už jsem řekl, že nastala kritická doba. A to je pravda. Řekl jsem, že tohle je rozhodující okamžik. Řekl jsem, že v minulosti byli mnozí lidé neochotní vzdát se zastaralých představ a názorů, neochotní změnit se a jít vpřed. Lpěli na starých způsobech chování a názorech, na nichž bylo jejich chování založeno. Ale tohle je úsvit nového dne a vy mu můžete pomoci na svět.

Všechno, co jsem říkal o minulosti, se stane součástí minulosti, jakmile si uvědomíte, že vy **jste budoucnost**. Jakmile si uvědomíte, že máte ve své mysli moudrost, že máte ve svém srdci lásku a že máte ve své duši pravdu, jež osvobodí váš svět.

Neboť jste všichni moudrostí, láskou a pravdou, jež vyléčí svět.

Život a svět můžete měnit postupně. Každý z vás. Ve skutečnosti to nejde udělat jinak.

Dejte se do této radostné práce. Buďte mými posly. Uložte nová proroctví hluboko do své mysli, srdce a duše.

Ještě jednou vám zopakuji slova, která mohou změnit váš svět:

1. Bůh nikdy nepřestal komunikovat s lidmi. Komunikuje s nimi a skrze ně od počátku času. A dělá to dodnes.

2. Každý člověk je stejně výjimečný jako každý člověk, který kdy žil, který žije dnes a který bude žít v budoucnosti. Všichni jste mými posly. Každý z vás. Každý den přinášíte životu poselství o životě. Každou hodinu. Každou minutu.

3. Žádná cesta k Bohu není lepší než jakákoli jiná. Žádné náboženství není „jediné pravé náboženství“, žádný národ není „vyvolený národ“ a žádný prorok není „největší prorok“.

4. Bůh nic nepotřebuje. Bůh nepotřebuje nic ke štěstí. Bůh je štěstí. Proto Bůh od nikoho nic nevyžaduje.

5. Bůh nežije ve vesmíru ani mimo vesmír a nemá stejné citové potřeby jako člověk. To, čím je Bůh, nelze zranit, a proto Bůh nemá potřebu nikoho trestat a nikomu se mstít.

6. Všechno je jedno a totéž. Existuje jen jediný celek a všechno je součástí tohoto jediného celku.

7. Samo o sobě není nic Správné ani Spatné. Jsou jen věci, které fungují, a věci, které nefungují. Funkčnost čehokoli záleží na tom, čím chcete být, co chcete dělat a co chcete mít.

8. Nejste svým tělem. To, čím jste, je neomezené a nekonečné.

9. Nikdy nemůžete umřít a nikdy nebudete odsouzeni k věčnému zatracení.

Všechna tato prohlášení jsou pravdivá. Všechna tato zjevení jsou reálná. Můžete na nich založit Novou duchovnost. Především však spoléhejte na Pravdu a Moudrost a Lásku, jež máte ve svém nitru.

Nezapomínejte, že nejlepším nástrojem, který máte, je váš vlastní život. Tímto nástrojem můžete vytvořit nejen Novou duchovnost, ale celý nový svět.

V každém okamžiku svého života vyjadřujte svou nejkrásnější pravdu, rozdávejte upřímnou lásku a uzdravujte všechny rány, které jste si způsobili sami a které vám způsobili druzí.

Váš život se může změnit. Lidé jsou schopni žít v míru a harmonii. Někteří lidé však musejí ukazovat Cestu. Někteří lidé musejí svým životem ukázat, že oni **jsou** Cestou. Někteří lidé se musejí stát první kostkou domina.

Radím vám, abyste to udělali právě vy. Radím vám, abyste prožívali každý okamžik svého života... jako Nové zjevení.

DOSLOV

Na stránkách této neobyčejné knihy jsme dostali všechny informace, které potřebujeme k tomu, abychom změnili náš svět. Otázkou je, zda se rozhodneme to udělat.

Lidstvo dnes potřebuje pomoc. Bůh nám nabídl svou pomoc a další pomoc musí přijít od vás.

Takže to závisí na vás.

Na vás a na mně.

Už nemůžeme ignorovat skutečnost, že nefunguje to, co dělají naši vůdci a naše instituce. Gigantické korporace se hroutí díky svým pochybným finančním machinacím. Církve ztratily důvěryhodnost díky svému pokrytectví. Obrovské armády a miliardové rozpočty na zbrojení se staly bezvýznamnými ve světě, kde několika teroristům nezáleží na životě. A nejdemokratičtější politický systém na světě nedokáže zvolit prezidenta.

Takže je načase, aby se členy týmu stali obyčejní lidé. Aby tým vedli. Budeme se muset stát vůdci, abychom mohli postupně přetvářet svět - vesnici za vesnicí, město za městem, stát za státem, národ za národem.

„Lpíme na svých starých názorech a předsudcích a nejsme ochotni je změnit, přestože chceme vytvořit nový svět. I kdyby nám někdo řekl, jak to udělat, většina z nás by to nevyužila.

Prostě se nechceme změnit, nechceme se vzdát svých starých názorů a způsobů chování. Chceme, aby se změnili všichni ostatní. Chceme, aby se změnil svět, ale nechceme, aby se změnil NÁS svět.

Probouzejme jeden druhého. Buďme každý majákem, který ukazuje cestu těm, kteří zbloudili. Buďme nositeli světla. Buďme první kostkou domina.

*Jestliže vás zaujaly myšlenky v této knize natolik, že si přejete, aby byly zpřístupněny co největšímu množství lidí na celém světě, můžete se zapojit do naší kampaně **Inspire the World**. Můžete nám nabídnout své schopnosti, svůj čas a svou energii. Můžete pro nás hodně udělat.*

Chcete-li se dovědět víc, vyhledejte naši internetovou stránku www.inspiretheworld. Nemáte-li internet, můžete nám psát na tuto adresu:

The Conversations with God Foundation PMB #1150, 1257 Siskiyou Blvd. Ashland, Oregon 97520 Tel: 541-482-8806

Naše nadace má k dispozici seznam organizací na celém světě, jejichž členové chtějí spolupracovat s každým, kdo má zájem zlepšit život na této planetě. Chcete-li se napojit na tuto síť, navštivte internetovou adresu www.beingthechange.net.

Chcete-li s námi aktivně spolupracovat, naše hlavní internetová stránka (www.cwg.org) vám nabízí podrobné informace o naší činnosti.

Život vychází z našich úmyslů a já vím, že jestliže se svět mění, pak je to díky vám a ostatním, kteří se aktivně účastní tohoto tvůrčího procesu.

NOVÁ PROROCTVÍ

Přišel čas volby. Naše možnosti nám jsou prezentovány tokem událostí - a lidmi, kteří je vytvářejí. Buď půjdeme vpřed a začneme společně budovat svět míru a harmonie na základě nových představ o Bohu a Životě, nebo se vrátíme zpět a budeme i nadále obnovovat starý svět konfliktů a neshod.

Tato kniha nám dává nástroje, které nám mohou pomoci překonat zoufalství, vydat se novou cestou a dovést lidstvo k vyjádření jeho nejkrásnější vize. Neale Donald Walsch nás nabádá, abychom otevřeli své srdce a mysl nejdůležitějším duchovním prohlášením naší doby. Tato kniha - rozhovor, který začal jako prosba jedince k Bohu - přichází v době, kdy to potřebujeme nejvíc.

NEALE DONALD WALSCH žije v Ashlandu v Oregonu se svou ženou Nancy Společně založili nevýdělečnou nadaci, jejímž cílem je předávat poselství jeho knih co největšímu množství lidí co nejrychleji. Pan Walsch cestuje po celém světě a všude pořádá semináře a přednášky založené na Nových proroctvích.

Zadní strana obálky:

NOVÁ PROROCTVÍ

rozhovor je naléhavý...

*Chcete-li změnit destruktivní směr,
jímž se ubírá svět,
můžete udělat pět věcí:*

- 1. Můžete přiznat, že některé staré představy o Bohu a Životě přestaly být prospěšné.*
- 2. Můžete přiznat, že o Bohu a Životě nevíte všechno a že toto poznání všechno změní.*
- 3. Můžete připustit, že se dnes mohou zrodit nové představy o Bohu a Životě, které mohou vést k novému způsobu života na naší planetě.*
- 4. Můžete začít zkoumat tyto nové názory a pak je začlenit do svého názorového systému, pokud budou v souladu s vaší vnitřní pravdou.*
- 5. Můžete začít žít takovým životem, který bude vyjádřením vašich nejkrásnějších představ, místo aby byl jejich popřením.*

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

23.4.2006

IVO A. BENDA